

CUPRINS

- Fișă act

CUPRINSUL ACTULUI

al Parcului Național Călimani
CUPRINS

1. INFORMAȚII
GENERALE1.1. Descrierea
sintetică a Planului de
management ... 1.2. Procesul de
elaborare a Planului de
management ... 1.3. Descrierea
ariilor naturale protejate vizate
de Planul de management1.3.1.
Bazele legale ... 1.3.2.
Localizarea ariilor protejate
vizate de Planul de
management ... 1.3.3. Dreptul de
folosință și administrare a
terenurilor ... 1.3.4. Resurse de
management și
infrastructură ... 1.3.5.
Acoperirea cu hărți și
aerofotoplanuri ... 1.3.6. Limitele
ariilor naturale protejate vizate
de planul de
management ... 1.3.7. Zonarea
internă a Parcului Național
Călimani 2. MEDIUL
ABIOTIC AL ARIILOR
NATURALE PROTEJATE2.2.
Clima ... 2.3. Hidrografie ... 2.4.
Pedologie 3. MEDIUL
BIOTIC AL ARIILOR

PLAN DE MANAGEMENTdin 14 iunie 2023al Parcului Național Călimani
EMITENT • MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR
Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 568 bis din 23 iunie 2023

Notă

Aprobat prin ORDINUL nr. 1.681 din 14 iunie 2023, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 568 din 23 iunie 2023.

+ CUPRINS

1. INFORMAȚII GENERALE

1.1. Descrierea sintetică a Planului de management
1.2. Procesul de elaborare a Planului de management
1.3. Descrierea ariilor naturale protejate vizate de Planul de management
1.3.1. Bazele legale
1.3.2. Localizarea ariilor protejate vizate de Planul de management
1.3.3. Dreptul de folosință și administrare a terenurilor
1.3.4. Resurse de management și infrastructură
1.3.5. Acoperirea cu hărți și aerofotoplanuri
1.3.6. Limitele ariilor naturale protejate vizate de planul de management
1.3.7. Zonarea internă a Parcului Național Călimani
2. MEDIUL ABIOTIC AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE

2.1. a. Geologie

2.1. b. Relief

2.2. Clima

2.3. Hidrografie

2.4. Pedologie

3. MEDIUL BIOTIC AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE

3.1. Flora și vegetația

3.2. Habitatele

3.3. Fauna

3.4. Peisajele

4. INFORMAȚII SOCIO-ECONOMICE ȘI CULTURALE

4.1. Aspecte socio-economice

4.2. Factorii interesați

4.3. Utilizarea terenurilor

4.4. Obiective turistice

4.5. Activități educative și dotări

5. ACTIVITĂȚI CU POTENȚIAL IMPACT ASUPRA ARIILOR NATURALE PROTEJATE SPECIILOR ȘI HABITATELOR DE INTERES CONSERVATIV

5.1. Evaluare pentru mediul fizic și biodiversitate

5.1.1. Evaluarea pentru mediul fizic

5.1.2. Evaluarea pentru specii și habitate

5.1.3. Evaluarea pentru utilizarea terenurilor și a resurselor naturale

5.2. Evaluarea din punct de vedere al aspectelor legate de educație și conștientizare publică

5.3. Evaluarea aspectelor legate de comunitățile umane din jurul parcului

5.4. Evaluarea patrimoniului cultural

5.5. Evaluarea potențialului turistic și de recreere

5.6. Situația actuală a managementului parcului

6. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE PLANULUI DE MANAGEMENT

7. MĂSURI DE MANAGEMENT PENTRU HABITATELE ȘI SPECIILE DE INTERES COMUNITAR

Măsuri de management pentru speciile de lilieci

Măsuri de management pentru speciile de mamifere, altele decât lilieci

Măsuri de management pentru amfibieni și reptile

Măsuri de management pentru speciile de pești

Măsuri de management pentru speciile de insecte

Măsuri de management pentru speciile de plante
 Măsuri de management pentru speciile de briofite
 Măsuri de management pentru speciile de păsări
 Măsuri de management pentru habitatele forestiere
 Măsuri de management pentru habitatele de pășiști și tufărișuri
 8. PLANUL DE ACTIVITĂȚI ȘI ESTIMAREA RESURSELOR
 Managementul biodiversității și peisajului - A
 Educare, conștientizare și comunicare - B
 Susținerea comunităților, patrimoniului cultural și a economiei locale - C
 Managementul vizitatorilor și al recreerii - D
 Administrarea și managementul efectiv al parcului - E
 9. PLANUL DE MONITORIZARE A ACTIVITĂȚILOR BIBLIOGRAFIE ȘI REFERINȚE
 Anexa nr. 1 la Planul de management - Regulamentul Parcului Național Călimani
 Capitolul I. Dispoziții generale
 Capitolul II. Reglementarea activităților
 Capitolul III. Sancțiuni
 Capitolul IV. Dispoziții finale
 Anexa nr. 2 la Planul de management - Proprietarii și administratorii de terenuri din parc
 Anexa nr. 3 la Planul de management - Zonarea internă a Parcului Național Călimani
 Anexa nr. 4 la Planul de management - Harta formelor de proprietate
 Anexa nr. 5 la Planul de management - Harta regimului de administrare a terenurilor
 Anexa nr. 6 la Planul de management - Traseele turistice omologate din Parcul Național Călimani
 Anexa nr. 7 la Planul de management - Primul rând de parcele
 Anexa nr. 8 la Planul de management - Resurse financiare
 Anexa nr. 9 la Planul de management - Distribuția siturilor Natura 2000 pe suprafața parcului

1. INFORMAȚII GENERALE

1.1. Descrierea sintetică a Planului de management

Planul de management vizează Parcul Național Călimani, situl de importanță comunitară ROSCI0019 Călimani-Gurghiu (partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani), aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0133 Munții Călimani, situl de importanță comunitară ROSCI0051 Cușma (partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani) Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra și rezervațiile naturale 2.710 Rezervația Naturală 12 Apostoli și 2.480 Rezervația Naturală Lacul Iezer.

Planul de management constituie documentul oficial prin care sunt stabilite obiectivele și măsurile de management necesare a fi implementate în vederea managementului ariilor naturale protejate, menționate mai sus.

Planul va sta la baza activității Administrației Parcului Național Călimani și se constituie ca document de referință pentru planificarea tuturor activităților pe termen scurt și mediu, pentru toți deținătorii/administratorii de terenuri și pentru toți cei care desfășoară activități pe teritoriul ariilor naturale protejate vizate.

Planul de management s-a elaborat în vederea unei planificări integrate a acțiunilor ce trebuie întreprinse pentru îndeplinirea obiectivului major, respectiv conservarea ecosistemelor.

Planul de management sintetizează informația existentă la data întocmirii acestuia, stabilește obiectivele de management și planifică acțiunile pentru îndeplinirea acestora.

Planul de management cuprinde, de asemenea, hărți relevante pentru informațiile prezentate, precum și o serie de anexe, cu informații detaliate legate de ariile naturale protejate vizate de acesta.

Regulamentul ariilor naturale protejate vizate este prezentat în Anexa nr. 1 la Planul de management.

Statutul de parc național, destinat prioritar conservării naturii, în cazul Parcului Național Călimani este cunoscut de majoritatea factorilor interesați, din momentul constituirii Consiliului Consultativ de Administrare.

De asemenea, grupuri și organizații interesate constituite la nivel regional sau național, au desfășurat activități ce aveau ca scop cunoașterea patrimoniului natural și ocrotirea lui pe raza parcului.

În anii '70, s-a declanșat în Călimani o activitate de mari proporții, pentru exploatarea zăcămintelor de sulf. Această acțiune, care s-a derulat în perioada 1970-1994, a condus la producerea unui dezechilibru ecologic.

Prin exploatarea de suprafață a fost decopertat vârful Negoii Romănesc, a fost distrus complexul vulcanocastic Peșterile Luanei și au fost afectate structura și funcționalitatea ecosistemelor forestiere, acvatice și practice.

Atitudinea administrației silvice față de terenurile din parc a favorizat menținerea stării de conservare a pădurilor în unele zone, iar în altele, declanșarea unor măsuri de reabilitare ecologică.

După anul 1990, condițiile socio-economice și retrocedarea unor terenuri forestiere au determinat o schimbare de atitudine a deținătorilor/utilizatorilor de terenuri, presiunea asupra resurselor naturale crescând în mod semnificativ.

Este foarte probabil ca presiunea turistică să crească, ceea ce constituie un factor de risc pentru conservarea aspectului natural, sălbatic, relativ nealterat de prezența umană, a unor întinse zone de pe cuprinsul parcului.

Pentru elaborarea Planului de management a fost necesară desfășurarea unui proces participativ cu toți factorii interesați din zona parcului și mai ales, cu reprezentanții comunităților locale.

1.2. Procesul de elaborare a Planului de management

Elaborarea Planului de management s-a făcut în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare.

Prevederile Planului de management se aplică de către administrația parcului și se respectă de toți factorii interesați.

Prima versiune a Planului de management a fost elaborată de echipa Administrației Parcului Național Călimani, cu implicarea tuturor factorilor interesați. Implicarea celor care sunt afectați sau pot influența acest plan și respectiv realizarea obiectivelor Parcului Național Călimani, s-a asigurat prin:

a. solicitarea de comentarii/sugestii de la factorii interesați și de la specialiști din diverse domenii în perioada de lucru pentru elaborarea planului;

b. analiza observațiilor factorilor interesați înainte de a solicita aprobarea Planului de management conform prevederilor legale.

În procesul de elaborare a Planului de management al Parcului Național Călimani, grupul de lucru s-a ghidat după modelul asigurat de Fauna Flora Internațional în cadrul proiectului Managementul Conservării Biodiversității în România, finanțat de Global

Environmental Facility, Guvernul României și Regia Națională a Pădurilor - Romsilva.

Versiunea actuală revizuită a planului a fost realizată în cadrul Proiectului POS Mediu - "îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani" - Cod SMIS CSNR 36094 implementat de Asociația Tășuleasa Social și cu includerea informațiilor relevante obținute prin implementarea proiectului POS Mediu "Îmbunătățirea statutului de conservare a speciei Tetrao tetrix - cocoșul de mesteacăn -, în Parcul Național Călimani, cod SMIS - CSNR 1265.

Planul de management se elaborează de către Administrația Parcului Național Călimani R.A. și se aprobă conform prevederilor legale. Perioada de valabilitate a Planului de management este de 10 ani de la aprobarea acestuia, cu posibilitatea revizuirii în funcție de necesități.

Planul de management este astfel conceput încât să se constituie într-un document care să definească principalele direcții de acțiune în vederea atingerii, obiectivelor administrației parcului, prin măsuri tactice pe termen scurt și mediu.

1.3. Descrierea ariilor naturale protejate vizate de Planul de management

Conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificările și completările ulterioare prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, Parcul Național Călimani corespunde categoriei a II-a, a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii, "Parc național: arie protejată administrată în special pentru protecția ecosistemelor și pentru recreere" și are o suprafață 24.556 ha.

Peste Parcul Național Călimani se suprapune cu o suprafață de 24.301 ha, situl de importanță comunitară ROSCI0019 Călimani-Gurghiu, declarat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007, privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, având ca scop protecția și menținerea stării favorabile de conservare a unor specii și habitate de interes european.

Suprapusă Parcului Național Călimani cu o suprafață de 24.416 ha este și aria de protecție avifaunistică ROSPA0133 Munții Călimani, declarată prin Hotărârea de Guvern nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare, având ca scop protecția și menținerea stării favorabile de conservare a speciilor de păsări de interes comunitar.

Situl ROSCI0051 Cușma, declarat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, se suprapune parțial peste Parcul Național Călimani, în partea vestică a acestuia, pe o suprafață de 255 ha.

În parc sunt incluse și ariile naturale protejate de interes național: 2.710 Rezervația Naturală 12 Apostoli, 2.480 Rezervația Naturală Lacul Iezer și Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra, cu o suprafață de 384,2 ha, a fost desemnată prin Decizia nr. 433/1971 a

Comitetului Executiv al Consiliului Județean Suceava, menționată în Legea nr. 9/1973 privind protecția mediului înconjurător și ulterior și menționată în Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate.

Rezervația Științifică are ca scop protecția și conservarea unor habitate naturale terestre și/sau acvatice, cuprinzând elemente reprezentative de interes științific sub aspect floristic, faunistic, geologic, speologic, paleontologic, pedologic sau de altă natură.

Mărima rezervației științifice este determinată de arealul necesar pentru asigurarea integrității zonei protejate. Managementul rezervației științifice asigură un regim strict de protecție prin care habitatele sunt păstrate într-o stare pe cât posibil neperturbată.

În această zonă se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și ecoturism cu limitările descrise în Planul de management, cu acordul consiliului științific competent, în baza propunerii administratorului.

Rezervația științifică corespunde categoriei I a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii - "Rezervație Naturală Strictă: arie protejată, administrată în principal în scopuri științifice".

Rezervația naturală 2.710 Rezervația Naturală 12 Apostoli, cu o suprafață de 200 ha, a fost desemnată prin Decizia nr. 433/1971 a Comitetului Executiv al Consiliului Județean Suceava și evidențiată în Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate. Cuprinde complexul de roci eruptive unice prin formă și frumusețea lor și care s-au format prin modelare coliană, dezagregare fizică și eroziunea aglomeratelor.

Rezervația naturală 2.480 Rezervația Naturală Lacul Iezer, cu o suprafață de 322 ha, este un lac de baraj natural alimentat de pârâul Puturosu și înconjurat de tufărișuri de jneapăn, ienupăr pitic și smîrdar.

1.3.1. Bazele legale

Interesul pentru conservarea valorilor patrimoniului natural din Munții Călimani s-a concretizat pentru prima dată prin Decizia nr. 433/1971 a Comitetului Executiv al Consiliului Județean Suceava, pentru 2.710 Rezervația Naturală 12 Apostoli și Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra.

Prin Decizia nr. 453/1971 a Comitetului Executiv al Consiliului Județean Suceava s-a declarat Parcul Național Călimani, cu o suprafață de 15.300 ha.

Ca urmare a prospecțiunilor miniere din zona Călimanului, s-a descoperit un fenomen descris pentru prima dată în România și anume vulcanocarstul. Centrul de greutate al acestei descoperiri a fost sistemul de grote care au alcătuit Peșterile Luanei, declarate prin Decizia Comitetului Executiv al Consiliului Județean Suceava nr. 492/1973, monument al naturii.

În perioada 1973-1974 s-a prezentat Comisiei Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, o propunere de proiect de organizare a unui sistem de parcuri, precum și o fundamentare a principiilor de administrare a acestora.

Comisia Monumentelor Naturii a fost de acord cu sistemul propus și, în conformitate cu Legea nr. 9/1973 a comandat studiile de constituire necesare. Institutul de Cercetări Biologice Cluj a susținut în 1975, pe baza unui studiu de fundamentare, înființarea Parcului Național Călimani, în completarea celor 12 parcuri propuse inițial, pentru contracararea intervențiilor umane de agresivitate maximă, în scopul exploatarei sulfului.

Suprafața de 20.120 ha cuprindea 75% pădure, restul fiind pășuni alpine și jnepenișuri, organizată în 3 zone cu grade diferite de protecție: rezervație științifică - 41%, zonă de conservare durabilă - 34% și zonă de preparc - 25%.

Prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a-III-a Zone Protejate, a început să se concretizeze demersul de înființare a Parcului Național Călimani, fiind recunoscut cu o suprafață de 24.041 ha.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și naturale și constituirea administrațiilor acestora, s-au stabilit limitele Parcului, iar prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurii, apelor și mediului nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice, s-a aprobat zonarea interioară a acestuia.

Legislația națională și internațională

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011 cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 407/2006 a vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 107/1996 - Legea apelor, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

- Hotărârea Guvernului nr. 470/2014 pentru aprobarea Normelor referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, cu completările ulterioare;

- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a-III-a Zone Protejate;

- Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, rectificată;

- Ordonanța de urgență nr. 34 din 23 aprilie 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare;

- Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pașiiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;

- Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora;

- Ordinul ministrului agriculturii, pădurii, apelor și mediului nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice;

- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrată a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2387/2011;

- Hotărârea de Guvern nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată și completată prin Hotărârea de Guvern nr. 971/2011;

- Hotărârea de Guvern nr. 229/2009 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva și aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1822/2020 pentru aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare a ariilor naturale protejate;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1848/2015 privind aprobarea componenței Consiliului Științific al Parcului Național Călimani;

- Ordinul ministrului mediului nr. 1530/2017 privind aprobarea componenței Consiliului Consultativ de Administrare al Parcului Național Călimani și a Regulamentului de organizare și funcționare al acestuia;

- Directiva Consiliului 79/409 CEE privind conservarea păsărilor sălbatice;

- Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice;

- Legea nr. 292/2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului;

- Hotărârea de Guvern nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor.

Administrația Parcului Național Călimani R.A. s-a constituit ca unitate cu personalitate juridică în structura Regiei Naționale a Pădurilor Romsilva, în baza Hotărârii de Guvern nr. 229/2009 și administrează Parcul Național Călimani, în urma încheierii Contractului de administrare nr. 737 din 22.05.2004, încheiat între Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor și Regia Națională a Pădurilor Romsilva și a Actului adițional nr. 1 din 30 noiembrie 2009, în baza Hotărârii de Guvern nr. 230/2003, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare.

În baza Contractului nr. 5215/116/08.10.2014 dintre Ministerul Mediului și Regia Națională a Pădurilor - ROMSILVA, respectiv Actul adițional nr. 2 la Contractul nr. 5215/116/08.10.2014 dintre Regia Națională a Pădurilor - ROMSILVA și Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate și în baza Contractului de administrare nr. 135/1540 din 19 noiembrie 2014, încheiat între Regia Națională a Pădurilor - Romsilva și Administrația Parcului Național Călimani R.A., administrarea Parcului Național Călimani împreună cu R0SCI0019 Călimani-Gurghiu - partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani, R0SCI0051 Cusma - partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani, R0SPA0133 Munții Călimani și ariile protejate de interes național: 2.480 Rezervația Lacul Iezer, 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra, 2.710 Rezervația 12 Apostoli, este atribuită către structura de administrare special constituită Administrația Parcului Național Călimani R.A..

1.3.2. Localizarea ariilor protejate vizate de Planul de management

Parcul Național Călimani se întinde parțial peste masivul Călimani din Carpații Orientali, între 47°1'49.17" - 47° 14'51.70" latitudine nordică și 25°0'19.92" - 25°19'47.11" longitudine estică.

Se desfășoară pe teritoriul a patru județe: Suceava - UAT: Șaru Dornei, Panaci, Dorna Candrenilor, Poiana Stampei; Bistrița-Năsăud - UAT: Bistrița Bărgăului; Mureș - UAT: Răstolița, Lunca Bradului; Harghita - UAT: Toplița, Bilbor, cuprinzând zona superioară a Masivului Călimani, delimitat la est de șirul depresiunilor Păltiniș, Drăgoiasa, Bilbor și Secu, la nord, de zona depresionară a Dornelor și Munții Bărgăului, la sud de Defileul Mureșului iar la vest, Piemontul Colinar al Călimanului face trecerea spre partea estică a Podișului Transilvaniei.

Accesul este posibil din orașele Vatra Dornei și Toplița, și comunele: Șaru Dornei, Panaci, Bilbor, Stânceni, Lunca Bradului, Răstolița, Colibița, Piatra Fântânele, Poiana Stampei- sat Dornișoara și Dorna Candrenilor - sat Poiana Negrii.

1.3.3. Dreptul de folosință și administrare a terenurilor

Proprietarii de terenuri din Parcul Național Călimani sunt prezentați în tabelul nr. 1.

Tabelul nr. 1 - Proprietarii de terenuri din Parcul Național Călimani

Proprietar	Procent -%	Aria - Ha
Asociația Ragla Budac	0,57	139,70
Consiliul Local al Comunei Aluniș	2,08	511,58
Consiliul Local al Comunei Batoș	0,88	215,18
Consiliul Local al Comunei Bistrița Bărgăului	0,86	210,20
Consiliul Local al Comunei Brâncoveni	1,23	301,90
Consiliul Local al Comunei Cetate	2,07	508,91
Consiliul Local al Comunei Deda	0,57	139,85
Consiliul Local al Comunei Idecu de Jos	0,75	184,77
Consiliul Local al Comunei Josenii Bărgăului	6,33	1.554,74
Consiliul Local al Comunei Mărișelu	7,61	1.868,28
Consiliul Local al Comunei Monor	8,12	1.994,54
Consiliul Local al Comunei Poiana Stampei	0,50	123,31
Consiliul Local al Comunei Prundu Bărgăului	0,82	201,57
Consiliul Local al Comunei Răstolița	0,46	113,15
Consiliul Local al Comunei Șaru Dornei	3,47	852,15
Consiliul Local al Comunei Șieut	5,04	1.237,08
Consiliul Local al Comunei Stânceni	1,60	393,34
Consiliul Local al Comunei Tiha Bărgăului	3,88	952,17
Consiliul Local al Comunei Vătava	4,88	1.198,59
Obștea Negrișoara	0,60	148,14
Persoane fizice	4,68	1.148,35
Persoane fizice autorizate	0,01	1,83
Persoane juridice	0,04	9,48
Primăria Poiana Stampei	0,09	22,47
Statul Român	42,86	10.525,61
Total	100,00	24.556,89

Administratorii de terenuri din Parcul Național Călimani sunt menționați în tabelul nr. 2

Tabelul nr. 2 - Administratorii de terenuri din Parcul Național Călimani

Administrator	Procent -%	Aria - Ha
Asociația Proprietarilor de Pădure Ocolul Silvic Dealu Negru	1,24	304,99
Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor Ocolul Silvic Dorna	0,83	204,95
Consiliul Local al Comunei Aluniș	2,08	511,58
Consiliul Local al Comunei Bistrița Bărgăului	0,86	210,20
Consiliul Local al Comunei Brâncoveni	0,31	75,49
Consiliul Local al Comunei Cetate	2,07	508,91
Consiliul Local al Comunei Deda	0,57	139,85
Consiliul Local al Comunei Idecu de Jos	0,75	184,77
Consiliul Local al Comunei Josenii Bărgăului	0,99	242,87
Consiliul Local al Comunei Mărișelu	1,01	248,23
Consiliul Local al Comunei Monor	5,54	1.361,61
Consiliul Local al Comunei Poiana Stampei	0,28	68,60
Consiliul Local al Comunei Prundu Bărgăului	0,29	70,20
Consiliul Local al Comunei Răstolița	0,46	113,15
Consiliul Local al Comunei Șaru Dornei	1,71	419,46
Consiliul Local al Comunei Șieut	3,80	932,09
Consiliul Local al Comunei Stânceni	1,60	393,34
Consiliul Local al Comunei Tiha Bărgăului	1,89	463,55
Consiliul Local al Comunei Vătava	4,88	1.198,59
Fosta exploatare minieră Călimani	1,21	297,76
Ocolul Silvic Brosteni	0,42	104,00
Ocolul Silvic Comunal Josenii Bărgăului	5,34	1.311,87
Ocolul Silvic Dorna Cândrenilor	5,86	1.439,10
Ocolul Silvic Dorna Cândrenilor, Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor Ocolul Silvic Dorna	0,09	22,47
Ocolul Silvic Lunca Bradului	14,27	3.503,32
Ocolul Silvic Răstolița	22,73	5.582,75
Ocolul Silvic Tihuța Colibița R.A.	2,35	577,26
Ocolul Silvic Valea Șieului R.A.	6,60	1.620,05
Ocolul Silvic Vatra Dornei	9,58	2.350,27
Persoane fizice	0,15	36,93
Persoane fizice autorizate	0,00	0,15
Persoane juridice	0,04	9,48
Ocolul Silvic Tihuța Colibița R.A.	0,17	42,73
Societatea Comercială MinBucovina S.A.	0,01	1,89
Statul Român	0,02	4,43
Total	100,00	24.556,89

Pentru pajiștile din golul alpin există prevederi de gospodărire în Amenajamentele pastorale. Consiliile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, potrivit prevederilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care proprietarii de pajiști nu dețin amenajamente pastorale, aceștia au obligația conform Hotărârii Guvernului nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, să solicite la primăria pe teritoriul căreia este amplasată suprafața de teren, eliberarea unui extras de pe amenajamentul pastoral.

Lista detaliată a proprietarilor și administratorilor de terenuri din parc se prezintă în Anexa nr. 2 la Planul de management.

1.3.4. Resurse de management și infrastructură

Sediul administrației parcului se află la adresa: str. Principală nr. 54C cod 727515, comuna Șaru Dornei, sat Șaru Dornei, județul Suceava.

Potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 230 din 2003, numărul personalului Administrației Parcului Național Călimani R.A. este stabilit la 15 persoane.

În baza Contractului de administrare nr. 5215/116/08.10.2014 dintre Ministerul Mediului și Regia Națională a Pădurilor - ROMSILVA, respectiv Actul adițional nr. 2 la Contractul nr. 5215/116/08.10.2014 dintre Regia Națională a Pădurilor - ROMSILVA și Agenția Națională pentru Arie Naturale Protejate și în baza Contractului de administrare nr. 135/1540 din 19 noiembrie 2014, încheiat între Regia Națională a Pădurilor - Romsilva și Administrația Parcului Național Călimani R.A., în cadrul administrației lucrează persoane având următoarele atribuții: director, șef pază, economist, specialist în domeniul educației ecologice, specialist în științele vieții, specialist în domeniul tehnologiei informației și 9 agenți de teren/rangeri.

Administrația este dotată cu autovehicule, echipament de birou și tehnologie informațională, inclusiv echipamente GIS.

De asemenea, deține echipament de teren pentru voluntari și colaboratori, incluzând corturi, binocluri, saci de dormit și alte echipamente.

În dotarea personalului administrației există telefoane mobile și stații portabile.

1.3.5. Acoperirea cu hărți și aerofotoplanuri

Suprafața parcului este acoperită în proporție de 100% cu planuri cadastrale 1:5.000, 100% cu planuri cadastrale 1:100.000, 100% cu planuri amenajistice silvice și pastorale 1:20.000. Precizia acestor hărți este diferită. Cele mai precise sunt planurile 1: 5.000, pe care se bazează și sistemul GIS.

În cadrul proiectului POS Mediu "Îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani" - Cod SMIS-CSNR 36094 au fost realizate mai multe tipuri de hărți ale parcului: harta geologică, harta cu formele de proprietate asupra terenului, a regimului de administrare și a folosinței terenului și hărți de distribuție pentru speciile și habitatele de interes național și comunitar din parc.

În cadrul aceluiași proiect, a fost realizată o bază de date electronică în GIS, cuprinzând toate informațiile colectate din teren, hărți de bază și straturi conținând informații din diverse domenii, care să permită o eficientizare a procesului decizional în vederea atingerii obiectivelor Parcului Național Călimani. Această bază de date va fi completată și actualizată permanent de către angajații Administrației Parcului Național Călimani R.A., pe baza informațiilor colectate din teren și în funcție de necesități.

1.3.6. Limitele ariilor naturale protejate vizate de planul de management

Limitele Parcului Național Călimani au fost stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003, privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora.

Limitele siturilor Natura 2000 sunt stabilite de autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului și sunt puse la dispoziție pe site-ul oficial al acestora.

1.3.7. Zonarea internă a Parcului Național Călimani

Valoarea conservativă a teritoriului ce constituie Parcul Național Călimani nu este aceeași pe întreaga suprafață. Ținând seama de distribuția biodiversității, de frecvența și amploarea fenomenelor geologice și geomorfologice, de modul de utilizare a terenurilor și de intensitatea circulației oamenilor și animalelor, se cer identificate, constituite și semnalizate în teren, unele perimetre cu activități diferențiate de management.

Pentru suprafețele noi incluse în zona de protecție integrală a parcului, care sunt habitate de interes comunitar - 9110 și 91V0 - insuficient reprezentate, s-a avut în vedere studiul realizat de Centrul Focal pentru Monitorizarea și Conservarea Biodiversității, la cererea Consiliului Științific al Parcului Național Călimani. Față de prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 552/2003, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare, s-au inclus în zona de protecție integrală, arborete în care s-a identificat prezența tisei - *Taxus baccata* și alte arborete valoroase, din raza Oculului silvic Răstolița, U.P. IV Secu Mijlocu, u.a. 223A și B, 224C, 229-234 cu o suprafață de 271,9 ha și U.P. V Bradu Tihu, u.a. 18A, 28A, 29A cu o suprafață de 65,1 ha. Ținând seama de recomandările studiilor de fundamentare și de prevederile amenajamentelor silvice în vigoare, în acord cu categoriile de management incluse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 2007, cu modificările și completările ulterioare, au fost stabilite următoarele categorii:

1. Zona cu protecție strictă, care cuprinde:

a. Rezervația Științifică 2.730 Jnepeniș cu *Pinus cembra*, respectiv:

a.a. fondul forestier administrat de Oculul Silvic Vatra Dornei, inclus în parcelele 468B, C din Unitatea de Producție II Călimani, respectiv 68A, B, E, 69 A, B, C și 70 A din Unitatea de Producție I Budac Ragla;

a.b. fondul forestier administrat de către Oculul Silvic Valea Șieului, Unitatea de Producție IV Mărișelu Suceava, respectiv parcelele 59B și de la 60 la 65.

b. fond forestier administrat de Oculul Silvic Valea Șieului, Unitatea de Producție IV Mărișelu Suceava, respectiv parcelele 23, 56-59%;

c. fond forestier administrat de Oculul Silvic Vatra Dornei, inclus în parcelele 492, 493, din Unitatea de Producție II Călimani; d. vegetația forestieră din afara fondului forestier, amonte de Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu *Pinus cembra*, respectiv parcelele silvopastorale 9-13 ale Primăriei Mărișelu și 39-42 ale Primăriei Cetate;

e. pădurile virginie și cvasivirginie de pe raza OS Valea Șieului, ca urmare a introducerii acestora în Catalogul național al pădurilor virginie și cvasivirginie, parcelele 1, 2A, 2B, 3A, 3B, 4A, 4B, 5A, 5B, 6A, 6B, 6C, 7A, 7B, 8, 14A, 14B, 15A, 16B, 16C, 17 B, 17C, 18A, 18B, 18C, 19A, 19B, 20, 21A, 21B, 21C, 164C, 164E, 164F, 164G, 164H, 165C, 165D, 165E, 165F, 169C, 174A, 175A, 176A, 176B, 177C, 399A, 399B, 400A, 400B, 401A, 401B, 402A, 402B, 402C, 402D, 403B, 404B (Amenajament silvic ediția 2011).

2. Zona de protecție integrală, care cuprinde:

a. 2.710 Rezervația 12 Apostoli;

b. 2.480 Rezervația Lacul Iezer;

c. fond forestier: Oculul Silvic Dorna Candrenilor în Unitatea de Producție I Negrișoara, parcelele: 91, 92, 93, 133, 141-144, 148-154, 184, D258%, D261%, D263%, D264%, D260%, D265%, D266%; Unitatea de Producție IV Strunioru, parcelele: 33-35, 38-42, 304, 54-57%, 388, 389, 397, 398, 399N, 400N, 402N, 403A, 404A, C, 405-408, D118%, D480%, D485%, D486%, D487%, D488%, D489%. Oculul Silvic Comunal Josenii Bărgăului Unitatea de Producție II Dornișoara, parcelele: 97-116, 154-158, 162-169, 173-177, 181-183. Oculul Silvic Valea Șieului Unitatea de Producție IV Mărișelu, parcelele: 164A,B,D,I, 165A,B, 169A,B, 173, 174B, C, 175B, C, 177A,B, 177D, 178, 179, 14C, 14D, 15B, 16A, 17A, 22, 24; Unitatea de Producție VII Șieut, parcelele: 77-88, 89B. Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor - Oculul Silvic Dorna în Unitatea de Producție IV - Obștea Negrișoara, parcelele 98-101, 132. Oculul Silvic Tihuța Colibița, Unitatea de Producție III - Dornișoara, parcelele: 57%, 60, 61, Oculul Silvic Tiha Bărgăului UP III Strunioru - 6-15, 18, 19, 27 -32, 301-311. Oculul Silvic Vatra Dornei în Unitatea de Producție II Călimani, parcelele: 129-132, 591- 594, 604, 605 A (inclusiv parcele 104A, 105A din fostul UP VI Haita), 705, 706. (inclusiv parcele 5, 6 din fostul UP VII Sărișoare). Oculul Silvic Lunca Bradului în Unitatea de Producție I Ilva, parcelele: 96-139, 175-179, D199%, D201%, D202%; Unitatea de Producție II Ilișoara, parcelele: 262, 263, 265-277, 284 A, 285-291; Unitatea de Producție I Batoș, parcelele: 195, 196, 197A, 197C, 197D; Unitatea de Producție II Brâncoveni, parcelele: 197B, 198, 199, 205; Unitatea de Producție II Stănceni, parcelele: 427-431. Oculul Silvic Răstolița în Unitatea de Producție IV Secu Mijlocu, parcelele: 146 B, C, D, 162-176, 182-190, 207 B, D, 209 B, 223, 224C, 224D, 229-234; Unitatea de Producție V Tihu Bradu, parcelele: 18 A, 28A, 46, 47, 50-54, 67, 68, 70-78, 94A, 94C;

d. pajiști, pășuni cu vegetație forestieră din afara fondului forestier și enclavele aflate în interiorul fondului forestier descris la punctul c..

3. Zona de conservare durabilă: suprafețele din interiorul parcului conform Hotărârii Guvernului nr. 230/2003, cu excepția celor incluse la punctele 1, 2 și 3. În această zonă se delimitează primul rând de parcele întregi limitrofe Rezervației Științifice 2.730 Jnepenișul cu *Pinus cembra* și zonelor cu protecție strictă și integrală, care au regim diferit de gospodărire, conform regulamentului parcului. Lista primului rând de parcele întregi limitrofe se găsește în Anexa nr. 7 la Planul de management.

Harta zonării interne a Parcului Național Călimani se găsește în Anexa nr. 3 la Planul de management.

Zona de protecție strictă a parcului, cu o suprafață de 1.951,71 ha, cuprinde zone sălbătice în care nu au existat intervenții antropice sau nivelul acestora a fost foarte redus. În această zonă se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și ecoturism, cu limitările descrise în Planul de management și regulamentul parcului.

Zona de protecție integrală, cu o suprafață de 14.857,89, din care: 8.220,3 ha fond forestier, conform evidențelor din amenajamentele silvice și 6.637,59 ha pajiști montane, pășuni cu arbori și pășuni împădurite, din afara fondului forestier, suprafață determinată prin metode GIS. Cuprinde cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate, constituite din păduri, pajiști, suprafețe cu jneapăn și smirad.

În zona de protecție integrală, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice și a zonelor de protecție strictă, se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-invenții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora, în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de

floră și faună prezente; activitatea de pășunat va respecta prevederile din Regulamentul de organizare și funcționare al Parcului Național Călimani, care se găsește în Anexa nr. 1 la Planul de management.

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific, și aprobate de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și pădurilor;

f) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor.

În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu avizul administrației, în baza hotărârii consiliului științific, și cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor;

g) acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;

h) acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, cu avizul administrației, în baza hotărârii consiliului științific, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor.

Zona de conservare durabilă, cu o suprafață de 7.747,29 ha, face trecerea de la zonele cu protecție integrală la cele de dezvoltare durabilă, și este constituită din păduri sau pajiști afectate de activitățile antropice, turistice sau miniere. Se pot desfășura următoarele activități:

a) științifice și educative;

b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;

c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;

d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;

e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor, cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific, a planului de acțiune provizoriu, elaborat și valabil până la intrarea în vigoare a Planului de management;

f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific, aprobate de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și pădurilor;

g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific și, ulterior, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific, aprobate ulterior de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și pădurilor;

h) activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu avizul administrației ariei naturale protejate, în baza hotărârii consiliului științific și, ulterior, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de către persoanele fizice sau juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu acordul administrației ariei naturale protejate;

j) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor, lucrări speciale de conservare cu accent pe promovarea regenerării naturale și fără extragerea lemnului mort, cu excepția cazurilor în care se manifestă atacuri de dăunători ai pădurii ce se pot extinde pe suprafețe întinse, în primul rând de parcele întregi limitrofe zonelor cu protecție strictă sau integrală, în restul zonei de conservare durabilă fiind permisă aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tăierile de transformare spre grădinarit, tratamentul tăierilor grădinarite și cvasigrădinarite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv cu perioada de regenerare de minimum 10 ani. Tratamentele silvice se vor aplica cu restricții impuse de Planul de management al parcului și de ghidurile de gospodărire a pădurilor în arii protejate;

k) activități tradiționale de utilizare a resurselor regenerabile, prin introducerea de tehnologii cu impact redus.

Suprafețele cuprinse în Tabelul nr. 3 au fost calculate folosind hărțile GIS.

Tabelul nr. 3 - Zonarea internă a Parcului Național Călimani și repartizarea pe județe

Zona	Suprafața în jud. Suceava -ha-	Suprafața în jud. Mureș -ha-	Suprafața în jud. Harghita -ha-	Suprafața în jud. Bistrița-Năsăud -ha-	Total -ha-
Protecție strictă	1.951,71	0	0	0	1.951,71
Protecție integrală	6.476,89	6.044,3	2.116,4	220,3	14.857,89
Conservare durabilă	2.802,09	4.884,8	0	60,4	7.747,29
Total	11.230,69	10.929,1	2.116,4	280,7	24.556,89*

* diferența de suprafață între determinarea GIS și suprafața menționată de Legea nr. 5/2000 este de 515, 89 ha.

Prevederile Planului de management se aplică pe raza ariilor naturale protejate vizate și pentru anumite domenii, peste limitele acestora, astfel:

- anumite acțiuni implică comunitățile locale care au proprietăți în parc sau sunt influențate în mod direct de activitățile din Parc;
- acțiunile de educație și conștientizare publică se extind pe raza județului sau chiar la nivel regional/național;
- activitățile din afara limitei unei arii naturale protejate, care pot genera un impact negativ semnificativ asupra habitatelor naturale sau speciilor sălbatice pentru care au fost desemnate, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare.

2. MEDIUL ABIOTIC AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE

2.1. a. Geologie

Masivul vulcanic Călimani se sprijină pe un fundament constituit din șisturi cristaline și formațiuni sedimentare mezozoice ce aparțin zonei cunoscută sub denumirea de cristalino-mezozoică, pe depozite ale flișului transcarpatic și formațiuni sedimentare miocene și pannoniene din Depresiunea Transilvaniei (Săndulescu, 1984).

Masivul Călimani reprezintă cea mai voluminoasă și mai complexă arie vulcanică, nu numai ca parte a lanțului vulcanic Călimani-Gurghiu-Harghita, dar și din întreaga Românie. Datele de vârstă radiogenă K-Ar relevă faptul ca activitatea vulcanică s-a desfășurat între 10,5 și 6,5 milioane de ani (Pecskay et al., 2006).

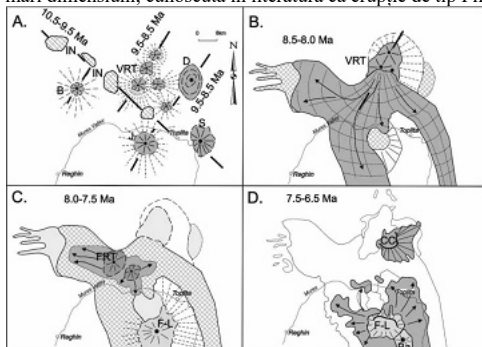
Pentru a ușura înțelegerea evoluției Masivului Călimani, aceasta urmează să fie prezentată într-o serie de schițe evolutive simplificate care includ și activitatea vulcanică contemporană din munții Gurghiu de nord, situați la sud de râul Mureș (Szakacs, Seghedi, 1996; Fieliz and Seghedi, 2005; Seghedi et al., 2005, 2017, date nepublicate):

A. 10,5-8,5 Ma. Cele mai vechi roci aparțin unor roci intruzive, subvulcanice (simbol IN pe schiță) de-a lungul unei fracturi orientate NV-SE; Aceste corpuri au fost exhumate prin eroziune în timpul Pliocen-Cuaternarului. Ele au fost datate între 10,5-9,5 milioane de ani. Corpurile intruzive subvulcanice de la Strunioru -(1885 m) și Bistricioru- (1989 m) reprezintă astfel de intruziuni de mari dimensiuni situate în partea de nord-vest a masivului vulcanic. Activitatea vulcanică de tip efuziv și exploziv a început aproximativ acum 9, 5 milioane de ani cu generarea mai multor vulcani de varii compoziții (andezite, dacite, riolite) și dimensiuni de-a lungul unor falii orientate NE-SV. Cei mai importanți vulcani de la vest la est sunt: Budacul (B), grupul de vulcani Rusca-Tihu (VRT), Drăgoiasa (D) și Sărmaș (S), iar în Munții Gurghiu, vulcanul Jirca (J). În decursul acestei activități vulcanice inițiale cea mai intensă și voluminoasă activitate a aparținut grupului de vulcani Rusca-Tihu, care au atins dimensiuni considerabile (2500-3000 m).

B. 8,5-8,0 Ma. În această perioadă au avut loc fenomene de distrugere a grupului de vulcani Rusca-Tihu. Dimensiunile mari ale acestui grup de vulcani și o serie de fenomene geologice au facilitat prăbușirea conurilor principale și formarea unor produse de prăbușire cunoscute sub denumirea de "avalanșă de debrite" (Szakacs, Seghedi, 2000). Ele au fost orientate în vest dar mai ales în sud unde au ajuns până la cca. 70 de km de sursă.

C. 8,5-7,5 Ma. În această perioadă activitatea vulcanică continuă la sud de vulcanii Rusca-Tihu, generând atât produse efuzive (lave) cât și produse explozive (piroclastite). Ele au fost denumite generic formațiunea de Rusca-Tihu (FRT). În acest timp a început la sud și activitatea vulcanică a structurii vulcanice Fâncel-Lăpușna (F-L).

D. 7,5-6,5 Ma. Aceasta perioadă coincide cu generarea structurii vulcanice Călimani (CC). Volumul mare de lave expulzate a generat la final un colaps gravitațional rezultat în morfologie în actuala calderă vulcanică. Activitatea vulcanică post-calderă se încheie cu o serie de vulcani de mici dimensiuni generați în interiorul calderăi (Negoiul Românesc) sau la exteriorul acesteia (Pietricelu, Drăgușul și Puturosul). Tot în acest interval de timp s-a generat și edificiul de tip calderă Fâncel-Lăpușna (F-L) în urma unei erupții explozive de mari dimensiuni, cunoscută în literatură ca erupție de tip Plinian.

Elementul principal al Masivului vulcanic Călimani îl constituie caldera situată în partea central-nordică a masivului, cu un diametru de circa 10 km, formată în urma unui proces de prăbușire, condiționat de diminuarea presiunii rezervorului magmatic al mai multor centre de emisie conjugate: Căliman-Izvor, Voivodeasa, Reșița, Pietrosul, în urma dislocării unui volum important de magmă fluidă (Seghedi et al., 2005).

2.1. b. Relief

Masivul Căliman are forma aproximativă a unui dreptunghi, cu lungimea de circa 60 km și lățimea medie de peste 30 km, cu o suprafață în jur de 2.000 kmp.

Imensa potcoavă formată din crește cu altitudini în jur de 2000 m nu este altceva decât marginea vechii caldere, iar platourile slab înclinate către exterior reprezintă curgeri de lavă. În interiorul calderăi, produsele vulcanice au fost caolinizate și silicificate, relieful apare foarte accidentat, spre deosebire de relieful liniștit cu forme domoale din zonele de dezvoltare a pânzelor efuzive andezitice de la exterior. Rocile vulcanice caolinizate și limonizate din caldera Călimanului au condus la apariția grotelor Luanei, cu stalactite și stalagmite silicioase și oxidate, care mai apoi au fost distruse în timpul activităților de extragere a sulfului.

Bazinul superior al râului Neagra, care a străpuns craterul, prezintă aspectul unei depresiuni - ca o pânză uriașă delimitată de o ramă montană, jalonată de cele mai înalte vârfuri, de unde coboară radier către centru. Călimanul domină regiunile înconjurătoare, înălțându-se deasupra Munților Bărgău și a dealurilor din Podișul Transilvaniei. Denivelarea și individualizarea Călimanului sunt accentuate prin prezența depresiunilor formate în roci mai puțin rezistente, de eroziune, Toplița, Stănceni, Neagra, Lunca Bradului, Răstolița în Defileul Mureșului; Drăgoiasa, Bilbor și Secu la est; Țara Dornelor, la nord.

Defileul Mureșului - limita sudică, este un culoar desfășurat între Toplița și Deda, pe o lungime de 42 km, care constituie cea mai mare vale de străpungere din lanțul vulcanic, caracterizată prin prezența unor sectoare foarte înguste, cu versanți abrupti și înalți, cu numeroase conuri de defecție alcătuite din pietriș și bolovăniș de natură vulcanică. Pe alocuri, valea se lărgeste făcând loc unor depresiuni. Plafonul culmilor, cu aspect deluros, se menține între 900-1.000 m, fiind încadrat de pînteni podișului vulcanic înălțat, destul de rapid, la peste 1.000-1.200 m; la extremitățile depresiunii, valea se îngustează spre zona montană, dar se deschide sub formă de pânză către Podișul Transilvaniei și Toplița - Gheorgheni.

Podișul Călimanului este situat între 1.300-1.600 m, fiind dominat de o cupolă grandioasă ce se ridică până la 2.100 m. Înălțimea și masivitatea acestuia se mențin și în zonele marginale. Văile înguste și adânci, cu o altitudine de 400 - 600 m, sunt împădurite.

Altitudinea și structura vulcanică explică lipsa pasurilor de înălțime. Șaua cea mai largă și mai adâncă se desfășoară între Bistrița Transilvană, în bazinul superior al Colbului, și izvoarele pâraielor Secu și Scurtu din bazinul Răstoliței care separă zona înaltă de podișul vulcanic vestic, cu altitudini sub 1600 m; covata Tihului - înșeuare amplasată între Strunioru și Ciungetu - face legătura între bazinul Tihului și cel al Dornei.

Partea cea mai înaltă a masivului constituie domeniul pășunilor alpine, cu izvoare abundente și viață pastorală relativ dezvoltată.

Eroziunea fluvială foarte activă, dezagregările intense și glaciațiunea pleistocenă au modelat formele vulcanice inițiale. Crateretele au fost distruse prin prăbușiri și eroziune, prezentând, în cazul calderăi, diametre de până la 10 km, iar văile s-au adâncit cu circa 800 m.

Versanții Masivului Călimani au aspecte foarte variate. Cel nordic, spre izvoarele Dornei și ale Negrei Șarului, este mai fragmentat, mai abrupt și cu căldări glaciare din care se rostogolesc râuri torențiale. Versantul estic, înălțat deasupra depresiunilor Drăgoiasa și Bilbor, corespunde unui podiș de lave dominat de măguri mari. Versantul sudic, care începe din muchia meridională a craterelor, are aspectul unui podiș neted ce cade în trepte largi spre Defileul Mureșului: cele superioare, dispuse imediat sub conul central, sunt aproape orizontale, înmăștiuite sau acoperite de turbării, iar treptele inferioare sunt împădurite masiv, chiar în cadrul văilor adânci și înguste.

Masivul Negoiu Unguresc - Pietrosu, cu relief alpin total deosebit în comparație cu restul lanțului vulcanic, reprezintă partea cea mai importantă a Călimanului, o creastă orientată nord-vest- sud-est, cu o lungime de peste 4 km, cu înălțimile cele mai mari, alcătuită din stive de lave andezitice - orizontale sau slab înclinate care se dezagregă ușor, ducând la apariția unor acumulări imense de blocuri dispuse haotic și grohotișuri ce curg pe pante.

Vf. Pietricelu - 1.993 m, este ultimul aparat vulcanic din zona înaltă a Călimanului. Spre est, se desfășoară Vf. Reșița de 2.021 m, care în partea nordică are un perete zimțat, știrbit de căldări glaciare, în timp ce flancul sudic coboară sub forma unui platou cu pantă domoală, acoperit cu blocuri dezagregate imediat sub vârf.

Spinările domoale ale Bradului Ciont cu o altitudine de 1.899 m, și plaiurile întinse ale Voivodesei - 1.825 m, acoperite de blocuri dezagregate, dispuse haotic, fac legătura cu Călimanul-Izvor de 2.031 m și Călimanul Cerbului de 2.013 m, care jalonează creasta ce se abate către nord- est, iar Vârful Haitii de 1839 m, prezintă ca o cupolă cu trei mameloane distincte.

Către nord-vest Pietrosul se continuă prin Vârful Măierș - 1885 m, Vârful Tamăului - 1.861 m, Pietrele Roșii - 1705 m, Vârful Muncelilor sau Doisprezece Apostoli - 1760 m, Vârful Lucaciu - 1770 m, și Buza Șerbii de 1530 m, ca o creastă din care coboară o serie de prelungiri cu pante domoale, orientate spre pârâul Haitii. Vârfurile desfășurate între Călimanul Cerbului din partea nord- estică și Lucaciu - Șerba, în sectorul nord-vestic, culminează cu Vârful Pietrosu - 2100 m, jalonând marea calderă a Călimanului. Creasta înaltă se continuă la vest de Pietrosu cu Muntele Gruiu - 1882 m, Vârful Ruscii - 1.913m, Vârful Ciungetu - 1923 m, Strunioru - 1885 m, Bistricioru - 1989 m și Zurzugău - 1.907 m, iar mai la nord, Străciur - 1963 m. În rest, Călimanul prezintă înălțimi mai mici, cu excepția unor vârfuri ca: Drăgușu - 1768 m, Tihu - 1799 m, Leu - 1162 m, Tarnița - 1050 m, Gișa sau Vișa Mare - 1482 m, ce corespund unor conuri secundare ce domină regiunile periferice.

Ca pondere, podișul vulcanic ocupă cea mai mare parte, cu altitudini cuprinse între 1.300 și 1.600 metri, desfășurându-se în jurul masivului central Negoiu Unguresc- Pietrosu, mai ales către vest. Predomină suprafețele plane, etajate asemenea unor trepte uriașe, cu văi larg deschise spre obârșii și cu aspect de defileu la ieșirea din zona montană. Apar numeroase dealuri cu spinarea lătită ca Dealul Deluganu, Dealul Lat sau conică - băci, precum: Poiana Calului, Vultur, Dealul Negru, Tarnița, care pot fi urmărite de-a lungul Mureșului, între Bistra și Toplița sau deasupra Bilborului. Se întâlnesc și numeroase fronturi de lavă a căror orizontalitate este bine evidențiată de toponimie: Dealul Lat, Lopata, Șesul Paltinului, Șesul Porcului, Șesușul.

În zona de contact cu Podișul Transilvaniei, la vest, platoul se sfârșește spre exterior printr-un abrupt de 400-500 m, atingând extensiunea maximă în partea de vest a Călimanului, unde ocupă suprafețe de zeci de kilometri pătrați - dealurile Vultur, Negru, Moldovanca, Șesușului. Văile adânci, radiare, au decupat podișul în mai multe compartimente, cu poduri etajate, întrerupte de măguri cu înălțimi ce oscilează între 1.000 - 1.500 m: Podișul Poiana Calului, cel mai extins, situat între văile Bistrița și Secu; Podișul Ilășoara, desfășurat între văile Răstoșana și Lomaș și Podișul Voivodeasa, în sudul Călimanului, de-a lungul Mureșului; Podișul Păltiniș, încadrat de văile Secu - Toplița și Neagra Șarului, în partea estică a masivului înalt și deasupra depresiunilor Drăgoiasa și Bilbor; Podișul Buba la nord-vest, amplasat între Negrișoara și Depresiunea Colibița.

Călimanul este singurul masiv vulcanic din România ce poartă amprenta glaciațiunii cuaternare, ale cărei urme s-au conservat în sectoarele cu masivitate mai mare și acolo unde insolația a fost mai redusă. Zăpada spulberată de vânt sau provenită din avalanșe acoperă fundul căldărilor glaciare, formând în timpul iernii un strat cu grosimi ce pot depăși 10 metri și persistă până în luna iulie sau chiar începutul lui august. Căldările glaciare cele mai caracteristice sunt grupate pe versantul nordic al Reșiței, suspendate la înălțimea de 1.900 m, în bazinele torențiale ale afluenților mai importanți din cursul superior al râului Neagra Șarului. Căldările erau ocupate, cu circa 4-5 milioane de ani în urmă, de ghețari care înaintau pe văi, atingând lungimi maxime de 3 km. În partea nordică a

Negoiului Unguresc, la altitudinea de 1850-1.900 m apar două căldări mai mici, sub Pietrosu, trei căldări situate la înălțimea de 1870 m.

Un peisaj inedit este acela modelat în vulcanoclastite, care acoperă mari suprafețe. Acestea au generat cele mai fantastice forme, acolo unde eroziunea a fost foarte activă reușind să modeleze materialele rezultate din erupții explozive. Pe alocuri, "răsar" stânci uriașe de 4050m înălțime, constituite din elementele rotunjite, cu mărimi variabile. Adesea pot fi văzuți pereți verticali puși în evidență prin apariția crăpăturilor ce fragmentează masa vulcanoclastitelor și care se întâlnesc frecvent pe versantul vestic al Pietrelor Roșii - Tamău. Stânci rotunjite domină în Pietrele Roșii, sub vârful Călimanul Cerbului, Doisprezece Apostoli, Lucaciu, Tihu și Ciungetu, de-a lungul Mureșului - pe flancul sudic al Călimanului, sau în partea estică, deasupra Drăgoiesci.

Sectorul Tamău - Lucaciu de pe latura vestică a calderii, prezintă aspectul unei culmi convexe, întrerupt de pereți verticali. Apar stânci cu aspect de turnuri sau piramide, asemenea unor piloni de poduri - Podul de Piatră, reziduuri ale unor mari înălțimi ce domină odinioară platoul. S-au păstrat numeroase stânci semețe, cu forme curioase și fantastice- ciuperci și ziduri de piatră, figuri bizare asemenea unor sfînci grupați în jurul vârfului Tihu, de pe flancul sudic, sau răvășite pe Ciungetu și, mai ales, în cetățile de piatră ale Călimanului, între Tamău și Lucaciu. Sectorul acesta, cu o lungime de circa 15 km, reprezintă un promontoriu îndreptat spre Vatra Dornei care separă cele două bazine ale Țării Dornelor, Cetatea Tămăului, Dragonii din Pietrele Roșii, Doisprezece Apostoli și Lucaciu.

Tipul acesta de relief a luat naștere prin acțiunea de eroziune exercitată de apele de șiroire și de cele cu regim torențial care au reușit, de-a lungul timpului, să fragmenteze rocile vulcanoclastice, al căsă proces adăugându-se dezagregarea termică, inclusiv cea prin îngheț-dezgheț datorată apei din fisuri și diacleze, descompunerea chimică și, în final, fasonarea eoliană și a picăturilor de ploaie. Uneori, stâncile Călimanului s-au relevat cu înfățișări mai ciudate, cu caractere zoomorfe sau antropomorfe, asemenea altora de acest fel risipite în Carpații noștri. "Moșul" constituie "statuia" cea mai importantă din ansamblul aproape circular al formațiunii numite Doisprezece Apostoli, asemenea unui cromle, datorită faptului că prezintă trei fațete distincte, dar toate cu chip uman.

2.2. Clima

Studiile de specialitate încadrează zona luată în studiu, în tipul de climat "Călimani- Rarău", caracterizat sub aspect termic drept rece și sub aspect hidric, moderat uscat.

În cadrul complexului fizico-geografic al munților Călimani, în geneza elementelor climei, un rol primordial îl are relieful.

Neomogenitatea ridicată a acestuia se reflectă pregnant asupra climei în ansamblu și asupra regimului diverselor elemente și fenomene meteorologice. Prin altitudine, expoziția versanților și înclinarea lor, relieful are un rol deosebit în dezvoltarea proceselor meteorologice.

Astfel, apariția și propagarea fenomenelor de foehn și a inversiunilor termice, au un rol primordial în caracterizarea elementelor componente ale climatului regional și local. Plecând de la faptul că toate aceste elemente se manifestă diferit în cadrul creat de diversitatea mare de mase de aer ce străbat teritoriul, s-a întreprins pe baza situațiilor aerosinoptice o analiză a frecvenței diferitelor mase de aer ce își pun amprenta asupra climatului zonei.

Masele de aer maritim-polar - dețin frecvența anuală cea mai ridicată - 45,9 %, având maximum în luna iunie - 5,1 %- și minimum în luna septembrie - 2,7 %. Pe anotimpuri, ponderea cea mai ridicată se menține în primăvară și cea mai scăzută toamna. Având în vedere că aceste mase sunt induse cu precădere ca urmare a acțiunii depresiunii islandeze sau a anticiclonului azoric, ele conduc vara la o vreme instabilă, mai răcoroasă, cu precipitații bogate, iar în anotimpul rece, au o acțiune mai atenuantă asupra temperaturilor cu precipitații sub formă de ploaie. Sunt masele de aer care, în mod frecvent, prin escaladarea versanților, conduc la fenomene de foehn în zonă.

Masele de aer continental - polar survolează teritoriul cu o frecvență anuală de 33,5 %. Luna când atinge ponderea maximă -4,3 %, este septembrie, iar minimum în luna iunie -1,8 %. În raport cu anotimpurile, se poate afirma că sunt masele de aer caracteristice toamnei, formate și transportate de anticlonele continentale din Europa și Asia. Iarna, masele sunt aduse în spațiul țării noastre, în cadrul dorsalei sud-vestice a anticiclonului siberian, de nucleii desprinși din anticiclonul azoric sau siberian și centrați deasupra Europei centrale, sau, într-o proporție mai redusă, de către anticiclonul scandinav, prin periferia sa sudică. Vara, aceste mase de aer produc o vreme răcoroasă, cu precipitații reduse, mai ales sub formă de averse însoțite de descărcări electrice, iarna conduc la scăderea temperaturilor. Sunt mase de aer care toamna induc o vreme frumoasă și stabilă, în lunile septembrie și octombrie. Pentru climatul montan sunt extrem de importante, mai ales pentru faptul că ele conduc la o frecvență mai ridicată a inversiunilor termice, cu precădere în semestrul toamnă-iarnă.

Masele de aer arctic au o frecvență mult mai scăzută decât cele de origine polară -6,1 %- anual, manifestându-se mai pregnant în lunile hibernale, decembrie și ianuarie. În lunile de primăvară-vară pot fi prezente numai accidental. Ele produc răcirile cele mai drastice din timpul iernii. Deplasarea lor are loc în cadrul circulației ultrapolare, fiind înlesnită fie de anticiclonul ruso-siberian, când aceasta tinde să coboare spre sud, fie de dorsala anticiclonului scandinav prin partea sa estică. Aceste mase de aer pot să favorizeze înghețurile târzii de primăvară, precum și cele timpurii de toamnă. De asemenea, în lunile de iarnă, conduc în mod frecvent la înregistrarea inversiunilor termice.

Masele de aer maritim tropical- dețin o frecvență foarte redusă -1,9%, manifestându-se mai pregnant în lunile de vară -maximum 0,5%- în luna august. Ele își au originea la latitudinile subtropicale ale Oceanului Atlantic sau în Marea Mediterană și sunt transportate de depresiunile barice mediteraneene. Ele induc o vreme cu temperaturi ridicate și ploi calde.

Masele de aer continental - tropical au o frecvență mai ridicată decât cele maritim- tropicale -4,2 %. Frecvența maximă se înregistrează în luna august -1,1 %. Advecția acestor mase de aer se produce datorită acțiunii unor centrei semipermanenți în Asia Mică și Peninsula Arabică, a căror activitate se extinde uneori și la latitudini mai nordice. Aceste mase de aer conduc la perioadele estivale cu cele mai ridicate temperaturi când se înregistrează maximele absolute. În cazul unor dezvoltări cu totul accidentale în timpul iernii, ele dau naștere așa numitelor "ferestre calde", destul de frecvente în ultimii ani.

Pe lângă aceste forme de circulație generală a atmosferei datorită interacțiunii permanente cu suprafața subiacentă, un rol important îl joacă și circulația locală, caracterizată printr-un schimb permanent de aer între altitudinile înalte și cele joase. Cauza acestui schimb o constituie contrastele termice și barice. Acest schimb este mai pregnant în lunile de vară, când, seara și noaptea are loc o scurgere a aerului dinspre munte, iar în prima parte a zilei, aerul se ridică dinspre depresiune înspre zonele înalte. Acest circuit permanent sub forma brizei de munte, conduce la moderarea temperaturii aerului.

Interdependența dintre circulația generală a atmosferei și caracteristicile suprafeței active la care se adaugă și radiația nocturnă, constituie cauza principală a inversiunilor termice. Zona luată în studiu se caracterizează, datorită particularităților orografice, ca o regiune cu inversiuni termice evidente, atât sub raportul duratei și intensității, cât și al frecvenței.

Durata producerii fenomenelor este extrem de importantă. De regulă, extinderea nu depășește 24 de ore, inversiunile producându-se în general în perioada înregistrării minime diurne, pentru ca apoi temperaturile să se egalizeze și să revină la raporturi normale.

Inversiunile cu durata de peste 24 de ore se înregistrează mai ales toamna și iarna, frecvența acestora atingând valoarea de 14% pentru Călimani.

Extinderea temporală a inversiunilor termice este determinată atât de durata și intensitatea condițiilor atmosferice, cât și de condițiile orografice, putându-se manifesta pe perioade lungi de timp, peste 96 de ore în zona Călimani.

Un raport substanțial în sporirea intensității și duratei inversiunilor termice în sezonul hibernal, îl are prezența stratului de zăpadă, întrucât radiația nocturnă rămâne totuși factorul esențial în producerea unor astfel de fenomene.

Temperatura medie anuală este cuprinsă între 2,4-4,0°C. Amplitudinile termice anuale sunt cuprinse între 15,1 și 24,9°C. În zona montană, masele de zăpadă frânează încălzirea din primăvară. De asemenea, toamnele sunt mai calde. Acest fapt explică de ce climatul din Călimani are o continentalitate termică scăzută, dar anii bogați în precipitații hibernale pot conferi și un caracter oceanic. Acestea sunt însă situații accidentale.

Durata stratului de zăpadă se întinde pe o perioadă cuprinsă între 139 și 208 zile. Aportul de precipitații este cuprins între 97-502 mm. Cantitatea anuală de precipitații este foarte variabilă având ecartul între 579-1653 mm. Media multianuală este 1022 mm. Cea mai bogată lună în precipitații este iulie - 198,2 mm, iar cea mai săracă este noiembrie - 33,5 mm.

2.3. Hidrografie

Masivul Călimani, prin forma și structura sa specifică vulcanilor, obligă apele care-l străduiește - tributare Someșului, Mureșului și Bistriței moldovenești - să-și desfășoare radial cursurile.

Râul Neagra Șarului își adună apele de pe flancul nordic al Călimanului, din interiorul calderii vulcanice, pe care a ferestruit-o adânc. Izvoarele de sub Voievodeasa și Bradul Ciont, de la înălțimea de 1.700 m; are un bazin foarte ramificat, cu mulți afluenți ai căror ape în căror ape se rostogolesc însumate peste repezișuri și cascade - Duruitoarea de pe Băuca - Băuca și cascada Reșișului, cele ale pâraielor Stănei, Dumitrelului și altele. Văile sunt înguste și adânci, fiind străjuite de versanți abrupti.

Neagra Șarului primește numeroși afluenți care izvorăsc de sub vârfului cele mai înalte ce jalonează marea crater al Călimanului- Reșiș, Pietricelu, Dumitrelu, Târnița, Paltinu, Hârla, Băuca, pâraul Țiganului și, mai ales, pâraul Haitii cu ape mai bogate, care-și înfrunțește undele cu cele ale Negrii Șarului în satul Gura Haitii. Neagra se varsă în Bistrița.

Apele de pe frontul nord - estic al masivului sunt colectate de Călimănel, afluent al râului Neagra Șarului, care marchează contactul dintre eruptivul Călimanului și munții cristalini ai Bistriței.

Partea nord-vestică este străbătută de râul Dornei și afluenții săi. Dorna, cu izvoarele la altitudine de 1.760 m, sub vârful Gruui, își unește apele cu cele ale Bistriței, la Vatra Dornei. Dorna parcurge o vale presărată cu repezișuri și primește numeroși afluenți care își colectează apele de sub cele mai înalte vârfuri din vestul Călimanului: Gruui, Ciunget, Strunioru, Bistricioru și Străcioru. Dintre

afluenții cei mai importanți, amintim: pâraiele Bârsanul și Voroava, ce izvorăsc de sub vârful Măierîș, și Dornișoara - de sub Dealul Cornii. Dorna, împreună cu Dornișoara, străbat Depresiunea Poienii adunând râuri din Bărgău și Suhard; la Dorna Candrenilor îi atîne calea Negrișoara, cu obârșia sub vârful Tamăului.

Flancul sudic al Călimanului este drenat de râuri mai dese, cu văi mai largi și puține repezișuri, datorită faptului că masivul coboară în trepte domoale spre Defileul Mureșului, în care debușează toate apele. Partea sud-vestică este străbătută de râul Bistra, care-și adună izvoarele de sub Dealul Cofii; pe un traseu cu o lungime de 18 km, colectează mulți afluenți: văile Stejii și Zapodea pe stînga, văile Calului și Bidireasa pe dreapta; se varsă în Mureș în dreapta localității Bistra.

La est întâlnim pârâul Răstolița format din Secu cu izvoarele sub vârfurile Moldoveanca și Țiganca - care colectează apele pâraielor Scurtu și Porcul - și din pârâul Tihu cu obârșia în Vârful Ciungetu, al cărui afluent, Pârâul Mijlocu, își rostogolește undele de sub vârfurile Zurgugău, Bistricioru și Strunioru. Văile sunt înguste și străjuite de versanți abrupti, cu aspect de chei, acolo unde râurile intersectează stivele de aglomerate vulcanice. În aval de confluența Secului cu Tihu, Răstolița primește afluenți mai mici, mai importanți fiind Bradul de pe partea stîngă a pârâului. Răstolița se varsă în Mureș în comuna Răstolița.

Către est se desfășoară bazinul râului Ilva, cu afluenții săi Tihu pe partea dreaptă, cele două Ilișoara-Mare și Mică, și Ungurașul pe partea stîngă.

Ilva își adună apele de sub Pietrosu, prin pârâul cu același nume și de sub Negoii Unguresc, prin pârâul Negoii. Ilva debușează în Mureș, lângă localitatea Lunca Bradului.

Zebraclul, Mermezeul și Călimănelul reprezintă în continuare, spre est, râuri mai mici ale căror izvoare nu ating altitudinea de 1500 m. Toplița împreună cu afluenții săi drenează o suprafață de 214 kmp, dintre care 171 aparțin Călimanului, iar restul Munților Gurghiu. Pârâul Lomaș, afluent al Topliței, izvorăște de sub versanții sudici și estici ai vârfurilor Rețiș și Bradul Ciont. Pârâul Puturosu, unul dintre afluenții Lomașului, își are obârșia în Iezerul Rețișului - un lac de baraj natural, situat pe flancul sud-estic al vârfului cu același nume, la altitudine de 1650 m.

Pârâul Voivodesei, un alt afluent important al Lomașului, își are obârșia sub vârful cu același nume și colectează numeroase ape. Dintre ceilalți afluenți amintim pârâul Hurdugașul Mare și pârâul Secu de pe stînga Topliței.

În cursurile superioare, râurile curg prin văi înguste, care se largesc în sectoarele mijlocii și inferioare.

Râurile Călimanului au un curs radiar, divergent pe versanții conurilor și convergent în interiorul calderelor și al craterelor, și dendritic între conuri.

Bistrița transilvană, care marchează limita nordică ce separă Călimanul de Bărgău, adună apele de pe flancul vestic al Zurgugăului, Bistriciorului, Străciorului, Dălbidanului, Tomnatecului, Bubei și Dealului Cornului. Bistrița prezintă alternanțe de sectoare înguste, cu aspect de chei tăiate în aglomerate vulcanice și sectoare mai largi. Bistrița se varsă în Șieu, în apropiere de Sărătel.

Lacurile sunt rare în cuprinsul Călimanului, ele fiind reprezentate prin Iezerul Rețiș, lac de baraj natural de unde își adună izvoarele pârâul Puturosu.

2.4. Pedologie

Sub pătura de vegetație ierboasă și de ericacee atașată subalpinului și alpinului, apar litosolurile sau podzolurile cu caracter litic.

Acestea sunt superficiale, cu grosimi de 8-25 cm rar mai profunde, dar suficient de permeabile, cu bun coeficient pentru aer și apă, calități pretabile faciesului vegetal care se răsfrîng asupra formației de ansamblu a peisajelor locale. Podzolirea poate fi direcționată în sectorul de vârf al calderelor sau la contactul cu platoul vulcanic spre dobândirea caracterului organic, solurile fiind brune feriluviale-prepodzoli. Slaba înclinare și existența unei păături dense de ierburi favorizează staționarea apei și acumularea materialului brut, în condițiile unei adâncimi de până la 40 cm, cu schelet, textură nisipoasă și slabă structură până la nestructurare, beneficiind de un pH moderat acid în jur de 5 și saturare în baze $V < 30\%$.

Sub pădurile de molid, amestec fag și molid și sub pașiștile de platou, formațiuni vegetale satisfacînd inclusiv spațiul calderelor, sunt întâlnite districambosoluri din clasa cambisolurilor, prepodzoli dar și podzoli humico-feriluviale din clasa spodosolurilor, primele două cu caracter andic. Moderat acide cu pH de 4,5-5,2, cu humus slab-moderat până la valori mari cantitativ, în medie de 26,6 %, dar cu ecart larg de la 6,2-46,7 %, valorile superioare aparținînd brunelor podzolic andice, cu un nivel de saturare în baze $V < 50\%$ - după Lupașcu et al., 1993 - asemenea soluri susțin un corp forestier și de interferență pădure-formațiuni de ericacee bine dezvoltate, pe alocuri calitatea echilibrului dinamic recomandînd aceste păduri pentru stadiul de tip climax sau apropiat acestuia. Se adaugă intercalarea andosolurilor din clasa umbrisolurilor, uneori cu caracter litic mai ales sub pădurile de conifere dezvoltate în partea mediană a masivului dominat de andezite, iar pe porțiuni restrânse și brun gălbui acide slab gleizate, cu mult schelet.

Versanții slab înclinați și însoriți ținînd de platoul vulcanic sudic și de cel cu debușare spre Depresiunea Colibița, sunt acoperiți de pădurile de amestec fag și brad ce vegetează peste soluri brune de pădure tipice. Acestea sunt umede și bogate în humus de tip mull cu troficitate scăzută și cu reacție acidă până la slab acidă. În sectorul fâgetelor, la aproximativ 800-900 m, ce acoperă partea sud-vestică a platoului vulcanic, se dezvoltă soluri brune și luvisoluri din clasa luvisolurilor, umede și bogate în substanțe nutritive, ce iau uneori caracter litic, fiind superficiale și cu reacție acidă.

Pe porțiuni restrânse de ordinul zecilor de hectare ce aparțin platoului vulcanic estic, sudic și parțial nord-vestic pot fi întâlnite soluri de turbă sau histisoluri.

3. MEDIUL BIOTIC AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE

3.1. Flora și vegetația

Apartenența Masivului Călimani la grupul de munți vulcanici, explică de ce flora este mai săracă din punct de vedere numeric, decât în cei în care predomină rocile calcaroase și cele dolomitice. Acest fapt este compensat printr-un mare interes ecosistemic și fitogeografic. Marele botanist Ferdinand Pax a publicat în 1908, trei volume deosebite de valoroase, în care descrie specii de plante rare și endemice. Astfel, în al doilea volum, în capitolul "Bezirk der Bistrizer Alpen", sunt citate 33 de specii de pe vârfurile Căliman Izvor, Tamău, Bistricior și Strunior, toate din Munții Călimani.

În urma unei excursii botanice organizată de catedrele de botanică și fiziologia plantelor de la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, au fost prelevate probe de plancton din apa tinovului Poiana Cailor, sfagnetul de la Răchitișul de Sus și cel de la Cica Mare. Din probele astfel prelevate, au putut fi determinate 123 unități sistematice de alge. Dintre acestea, 25 de specii, 11 varietăți și 3 forme au fost noi pentru alga flora României - Peterfi et al., 1962.

Lichenii au beneficiat de o anumită atenție din partea cercetătorilor, citîndu-se specii de licheni colectați din zona sud-estică și sud-vestică a calderelor vulcanice a Călimanilor. Diversitatea lor a fost evidențiată prin cercetări realizate în diverse zone: Vârful Bradul Ciont, Vârful Voivodeasa, zona Rețiș, la aproximativ 1483 m, situate în partea de est și sud a craterului, vârful Pietrosu, în vestul craterului. Materialul colectat de Codoreanu în 1952, a evidențiat un număr de 70 de specii de licheni, din care o specie, trei varietăți și o formă, citate pentru prima dată în literatura lichenologică românească de la acea dată.

Primele studii în care apar referiri la briofitele din Călimani sunt în general cele botanice: Baumgarten, 1816; Chirilei, 1935; Csuros, 1951; Ștefureac, 1952; 1967, acestea descriînd nu mai puțin de 14 specii de briofite - o hepatică și 13 specii de mușchi frunzoși. În urma continuării investigațiilor din teren de către Mihai - 1968, la lista inițială, se adaugă alte 70 de specii de briofite, din care 21 specii de hepatică și 56 specii de mușchi frunzoși. În cuprinsul deplasărilor efectuate în acești munți în anii 1981-1984, Gh. Mihai constituie o colecție impresionantă de briofite, unele încă necunoscute în acest masiv, el completînd lista cu încă 33 de specii, dintre care 4 rare pentru România.

În urma acestei completări, diversitatea speciilor de mușchi din Călimani număra 162 de taxoni, dintre care 35 specii și 3 varietăți aparțin Clasei Hepaticopsida, 8 specii Clasei Sphagnopsida, 103 specii, 8 varietăți și 5 forme Clasei Bryopsida, după Mihai, 1985. Ulterior, s-au mai publicat două contribuții referitoare la vegetația mlaștinilor acestor munți - Coldea, 1973, în care sunt cuprinse și 29 specii de briofite: 2 specii hepatică și 27 specii de mușchi frunzoși. Într-o altă publicație, Ștefureac et al., 1972, este menționată în brioflora acestui masiv încă o specie dintre mușchii frunzoși.

Micromicetele din Călimani au beneficiat de o atenție deosebită din partea colectivului de la Institutul de Cercetări Biologice Iași, care au făcut cercetări asupra acestor grupe de organisme: cercetări asupra micomicetelor - Manoliu, 1985, în care sunt citate 61 specii, din care un gen - Desmopateella, 20 de specii și 26 de combinații ciupercă - plantă gazdă sunt noi pentru flora micologică a României iar restul sunt noi pentru Masivul Călimani; cercetări asupra ascomicetelor - Manoliu, 1989a - în care se prezintă 36 specii de ascomicete recoltate din această regiune, în perioada 1984-1986, din care 6 specii, o varietate, precum și 14 combinații ciupercă - plantă gazdă sunt noi pentru flora micologică a României. Speciile citate aparțin la 6 ordine, 12 familii și 20 de genuri; cercetări asupra ciupercilor imperfecte - Manoliu, 1989b, în care se prezintă, pe lângă cele publicate anterior, 33 de specii, cu o varietate aparținînd ciupercilor imperfect - Deuteromycotina.

Dintre acestea, genul Clinterium Fries, cu 8 specii și 14 combinații ciupercă - plantă gazdă, sunt noi pentru flora micologică a României.

Cercetări în molidișuri de vârste diferite-Manoliu, 1994a, au identificat 75 specii de micromicete, dintre care 49 specii au fost găsite numai în una din categoriile de vîrstă. Studiile în pădurile de limită și tufărișurile subalpine - Manoliu, 1994b, prezintă rezultate comparative asupra micomicetelor din fitocenozele subalpine.

În asociațiile vegetale luate în studiu, au fost identificate 139 specii de micromicete, din care 68 aparținînd la Ascomycotina, 66 la Deuteromycotina și 5 la Basidiomycotina. În toate asociațiile vegetale studiate, au dominat ciupercile saprofite, proporția lor variînd între 70 % și 85%.

În ceea ce privește studiul macromicetelor, nu există date despre un inventar complet al acestora, în schimb, în perioada 2006 - 2008, a fost implementat un proiect CEEEX, care a vizat identificarea macromicetelor care au capacitate de remediare a solurilor contaminate, derulat în cariera de sulf Călimani - Tănase et al., 2008a. Cu această ocazie, s-a urmărit utilizarea unui inocul complex izolat de la speciile micorizante *Suillus luteus*, *Suillus plorans* și specia saprofită *Laccaria laccata* - Tănase et al., 2008b.

Primele explorări palinologice în acești munți, au fost întreprinse cu ocazia cercetării mlaștinilor existente în acest masiv și zonelor adiacente, după Pop, 1929, urmate de cercetările aceluiași autor - Pop, 1955; Pop, 1960 - și continuate de colectivele Institutului de Cercetări Biologice Cluj-Napoca. Studiile vizează analize palinologice sprijinite pe observații stratigrafice, prin care se explică următoarea succesiune a pădurilor și a climatelor din Carpații Orientali:

- faza pinului, probabil *Pinus mugo*, care se desfășoară în preboreal, dar care începe mai repede decât în Europa Centrală și de Nord;
- faza pin - molid cu urme de alun și stejaris mixt. Este foarte puțin reprezentată, ca fază de trecere din preborealul timpuriu;
- faza molid - alun - stejaris mixt în care molidul domină ca și în toate fazele următoare, dar se evidențiază elemente termofile, azi absente sau extrem de rare în regiune: alun, ulm, tei, chiar și stejar. Se extinde din postglaciarul borealului până în subboreal;
- faza de molid cu carpen. O dată cu retragerea alunului și a stejarisului mixt care lasă loc carpenului, dominat fiind însă de molid. Maximul de carpen coincide cu puseul de uscăciune de la sfârșitul subborealului, răspândirea sa trecând și în subatlantic;
- faza molid - fag - brad. În subatlanticul mai umed și mai rece, se răspândește și își atinge culmea dezvoltării sale, fagul. El progresează pe seama molidului. Bradul apare și culminează tot în această perioadă, însă după fag.

Evoluția forestieră este calitativ aceeași la 800-900 m, ca și la 1.200 m, arătând aceleași genuri în aceeași succesiune. Deosebirea e cantitativă: la 1.200 m, elementele mai termofile sunt tot mai puțin reprezentate, iar cele mai adaptate frigului, participă tot timpul cu procente mai mari.

Munții Călimani constituie, din punct de vedere fitogeografic, un teritoriu de trecere dinspre sud spre Munții Maramureșului, în care se întâlnesc unele specii silvicoale caracteristice Munților Rodnei și care, în drum spre sud, se opresc în acest masiv.

O caracteristică a acestor munți este lipsa speciilor calcifile - numai în unele locuri au fost întâlnite pe solurile andezitelor bazice unele specii, de pe călcare, cum sunt de ex.: *Saxifraga aizoon* Jacq. *Sempervivum soboliferum* Sims, *Cotoneaster integerrima* Medik.

Artemisiapetrosa Frish.

Flora se caracterizează printr-un număr de 32 de elemente circumpolare, care domină stratul ierbos al pădurilor de pe versanții nordici, dar și boreale, alpine, alpine central-europene, dacice.

Speciile endemice carpatice și în special caracteristice Carpaților Orientali, datorită faptului că acestea sunt în mare parte specii calcifile, sunt prezente în număr restrâns: *Dianthus tenuifolius* Schur., *Silene dubia* Herb., *Ranunculus carpathicus* Herb., *Saxifraga carpathica* Sternb., *Thlaspi dacicum* Heuff. f. *rodnense*, *Melampyrum saxosum* Baumg., *Phyteuma spiciforme* Roch., *Ph. tetramerum* Schur.

În perioada următoare au fost realizate și lucrări privind corologia diferitelor genuri și specii de plante, cum ar fi *Soldanella* L. - Rosler, 1963, *Geum montanum* și *Geum reptans*. - Popescu et al., 1972, *Primula minima* - Ștefureac et al., 1972, *Bruckenthalia spiculifolia*, *Rhododendron kotschy* și *Loiseleuria procumbens* - Stoicovici, 1981, *Veronica bellidioides* - Stoicovici, 1982, *Campanula alpina* - Stoicovici, 1985a, *Alnus viridis* - Stoicovici, 1985b, genul *Lycopodium* - Sanda et al., 1993, care dau informații asupra locului în care speciile au fost observate în Munții Călimani.

Flora Munților Călimani-Mititelu et al., 1986a, este o lucrare care aduce în discuție circa 200 de taxoni noi, față de cele menționate anterior în literatură. Astfel, au fost identificate 717 specii, din care 32 aparțin la Pteridophyta, 8 la Pinophyta, iar restul la Magnoliophyta.

Trebuie amintite studiile care au inclus și capitole de floră și faună realizate de Institutul de Cercetări Biologice Cluj-1975, Institutul de Cercetări Biologice București și Universitatea București-1994, necesare pentru fundamentarea studiului de constituire a Parcului Național Călimani.

Flora și vegetația Moldovei - Chifu et al., 2006 - înmănușează toate cunoștințele actuale asupra florei și vegetației Moldovei, comparativ cu întreaga Românie, în vederea înțelegerii unitare atât a corologiei elementelor floristice, cât și a sinecologiei unităților fitosociologice, după cum precizează chiar autorii. În capitolul referitor la împărțirea fitogeografică a teritoriului Moldovei, apare Districtul Munților Călimani, care se individualizează prin prezența unor elemente alpine și carpatice, precum *Pinus cembra* L., element eurasiatic sau *Salix herbacea* L., element circumpolar.

De asemenea, au fost realizate și un mare număr de lucrări cu caracter ecofizilogic: Antohe et al., 1983; Antohe et al., 1989, Antohe et al., 1990a, Antohe et al., 1990b; Antohe et al., 1991; Antohe et al., 1993, privind productivitatea primară a pajiștilor din Călimani, studii ecofizilogice referitoare la speciile lemnoase, asimilația pigmentilor asimilatori la specii arbustive din subalpin, la particularități ale molidișurilor pe categorii de vârstă; la structura, biomasa și productivitatea fitocenozelor de molid cu zămbbru de la limita inferioară, la altitudine de 1400-1500 m, Chifu et al., 1984a; Chifu et al., 1989; la analiza comparativă a biomasei totale a fitocenozelor de Pinetum mugi carpathicum auct. rom. din Călimani cu biomasa altor fitocenoze lemnoase din aceeași zonă - Ștefan et al., 1986.

În perioada interbelică, se edifică etapa studiilor fitocenologice în Munții Călimani, partea central-nordică, unde se realizează primele observații asupra vegetației și o caracterizare mai detaliată a florei, citându-se un număr total de 95 specii - Chirilei, 1935.

Mult mai târziu, datele floristice care privesc structura asociațiilor sunt prezentate sub formă de tabele sintetice, grupate pe unități cenotaxonomice, punându-se în evidență, pe lângă unele cenoze cu mezofit, specifice Carpaților și unele specii de plante considerate relictice glaciare, care nu au fost semnalate din acest masiv - Coldea, 1973.

Dintre aceste relictice glaciare, care au o importanță fitogeografică și climatică deosebită, menționăm specia de mușchi *Paludella squarrosa* și *Eriophorum gracile*, dintre fanerofite.

Spre sfârșitul secolului al XX-lea, apar cercetări axate pe fitocenoze diferite, iar una deosebit de importantă este cea în care sunt descrise molidișurile de limită cu zămbbru - Chifu et al., 1984b, 1986, care au fost identificate pe suprafețe apreciabile, mai ales pe Piciorul Iancului și pe Pietricelu, la altitudini de 1.610-1.780 m.

Vegetația pădurilor montane de la 1.200-1.700 m altitudine și a tufărișurilor subalpine de la 1.700-2.000 m altitudine din spațiul cuprins între vârfurile Pietricelu, Reșița, Bradu Ciont și Voivodeasa, a fost descrisă de Mititelu et al., 1986b, cu identificarea următoarelor asociații vegetale lemnoase: *Juniperetum nanae* Soo 1928, *Rhododendro* - *Vaccinietum* carpathicum Puscariu et colab. 1956, *Pinetum mugi carpathicum* Soo 1930, *Alnetum viridis* Br.-Bl. 1918, *Cembreto-Piceetum abietis* Chifu et al. 1984, *Piceetum carpathicum* Soo 1930. Tot în aceeași perioadă, sunt descrise noi asociații vegetale de pajiști de către Mititelu et al., 1986c, pe lângă cele descrise anterior de către St. Csuros și Gh. Coldea. Acestea sunt: *Cetrario* - *Vaccinietum gaultherioides* Hadac 1956, *Primulo minima* - *Caricetum curvulae* Br.-Bl. 1926 em. Oeder. 1957, *Juncetum trifidi* Szafer et al. 1923 em. Krajina 1933, *Festucetum supinae* Domin 1938, *Festuco rubrae-Nardetum* Csuros et Resm. 1960, *Salicetum herbaceae* Br.-Bl. 1913, *Adenostylo-Doronicetum austriacae* Horvat 1956, *Rumicetum alpini* Berger 1922.

Un studiu recent, care și-a propus caracterizarea fitocenologică a bazinului râului Neagra Șarului-Asoltani, 2008, face referiri la asociațiile vegetale existente în interiorul calderiei Călimanului, identificând un total de 51 de asociații vegetale, cu 4 subasociații, aparținând la 17 clase, 29 de ordine, 34 de alianțe și 3 subalianțe. Dintre acestea, 20 de asociații și o subasociație, nu mai fuseseră descrise până atunci pentru zonă.

Majoritatea studiilor silvobiologice au avut drept obiect cunoașterea răspândirii, ecologiei zămbrului - *Pinus cembra* L., o specie rară în flora României, cu un areal fragmentat în lanțul carpatic românesc. În Revista Științifică "V. Adamachi" apare o notă - Papp, 1933 - în care se aduce la cunoștință contribuția lui P. Cretzoiu în evidențierea răspândirii complete "a acestei specii rare de conifere în flora României. Ea este un relict quaternar, găsindu-se până în zona alpină, împreună cu Jepii și Jnepenii, constituind formațiunea lemnoasă cea mai înaltă din țară. În stare spontană se găsește în Munții Călimani, Rodnei, Bucegi".

Mult mai târziu, s-a realizat o hartă cu răspândirea speciei în interiorul calderiei Gubesch, 1971, care reflectă o zonare mai completă la vremea respective, întrucât o parte din acest perimetru a fost decopertat ca urmare a lucrărilor miniere de suprafață demarate în 1977. Prin această lucrare, s-au propus o serie de măsuri pentru conservarea habitatelor în care zămburul se dezvoltă, ca urmare a deciziilor de exploatare la zi a sulfului: "dacă zămbrii din Masivul Călimani s-au conservat în condiții mai mult sau mai puțin optime, în momentul de față această specie trebuie neapărat ocrotită. Aici, datorită exploatarea și sondajelor miniere efectuate în preajma zămburilor, se întrevăd modificări în biologia acestei specii din masiv.

Pentru menținerea echilibrului biologic al acestui monument al naturii din Munții Călimani, sunt necesare măsuri de conservare:

evitarea defrișării jneapănului din apropiere, pe suprafețele de răspândire ale zămbrului să nu se admită extracția minereului prin exploatarea la suprafață, mai ales pe versantul sudic al Negoiiului Românesc și evitarea contactului haldelor de steril extras cu zămbrii; să se ia măsuri de protecție în problema modernizării drumului ce traversează de la nord spre sud bazinul văii Neagra, spre a nu se afecta suprafețele de răspândire ale zămbrului."

O lucrare care a vizat jnepenișurile din etajul subalpin din nordul Carpaților Orientali- Geambașu, 1981, a menționat faptul că din 3.780 ha de jnepenișurile în Călimani, 600 de ha au fost distruse în mare parte din cauza incendiilor în scopul întinderii pășunilor.

Prin distrugerea acestora, stațiunile suferă evidente procese de degradare, de la eroziune pe terenuri în pantă, la stagnarea apei pe suprafețele orizontale, reactivarea depozitelor grosiere de pantă. De asemenea, este dereglat regimul hidrologic, este favorizată dispariția unor nișe ecologice, este modificat peisajul.

Ca o concluzie, se propune declararea acestor fitocenoze monumente ale naturii și includerea lor în fondul forestier.

Problematika pădurilor subalpine este deosebit de actuală datorită extraordinarei importanțe a acestora, sub raport funcțional: sunt ecosisteme forestiere foarte complexe, a căror polifuncționalitate este tot mai evidentă.

Cercetări cu caracter local au fundamentat măsurile de reconstrucție ecologică a zonelor afectate - Brega et al., 1989; Cenușă et al., 2002a; Cenușă et al. 2002b. Doborâturile produse de vânt, reprezintă principalul factor perturbator al ecosistemelor forestiere din nordul Carpaților Orientali - Barbu et al., 1996, cu efecte semnificative pe plan economic și ecologic.

Studiile referitoare la dinamica structurii ecosistemelor forestiere sub impactul factorilor perturbatori, oferă informații relevante pentru fundamentarea strategiilor de management durabil a pădurilor montane. Utilizând tehnicile de dendroecologie s-a reușit evidențierea regimului perturbărilor în pădurile montane din nordul Carpaților Orientali, cu referire la Munții Călimani - Popa et al., 2006; Popa et al., 2007; Popa et al., 2009, cât și particularizat pentru unele specii - Pinus cembra L. - Popa, 2007. Abordarea prin metode de dendrocronologie a dinamicii structurale a ecosistemelor forestiere, a deschis noi direcții de analiză și interpretare a relațiilor factor perturbator - structură - procese auxologice.

Criptogamele

Nu există date fundamentate cu privire la macromicetele din Munții Călimani. Observațiile din teren au evidențiat 22 specii de ciuperci - Tănase, 2005, cu siguranță numărul lor fiind mult mai mare.

Studiul asupra micromicetelor, în special cele parazite, a evidențiat 60 de specii din clasa Mastigomycotina, 44 din Basidiomycotina, 61 din Deuteromycotina - Manoliu, 1985, 1989. Dintre acestea, Desmopateia, 20 de specii de micromicete și 26 de combinații ciupercă - plantă gazdă au fost citate pentru prima dată în flora micologică a României.

Au fost identificate 89 specii, 2 subspecii, 8 varietăți și 9 forme de licheni. V. Codoreanu- 1952 menționa în Masivul Călimani o specie nouă pentru țara noastră: *Coccynia aeruginosa*, trei varietăți: *Toninia coeruleonigricans* - var subcandida, *Cladonia cornuto-radiata* subulata, *Lecanora atra* var. montana. Dintre speciile rare pentru flora lichenologică a țării, el enumera: *Coniocybe gracilenta*, *Peltigera spuria*, *Pertusaria dactylina*, *Usnea pendulina* și *Fyscia muscigena*.

În ceea ce privește briofitele, în lucrările lui Gh. Mihai au fost prezentate 77 specii de mușchi din Masivul Călimani, din care foarte importante sunt: *Gymnomitrium conninatum*, *Bazzania tricenata*, *Ptilidium ciliare*, *Crimmia incurva*, *Taylaria serrata*. Studiile ecologice complexe efectuate asupra formațiunilor vegetale din masiv au mai adăugat la cele cunoscute încă 27 specii și 7 varietăți de briofite, cifra acestora ajungând în final la 104 specii și 7 varietăți.

Pe baza activităților desfășurate în teren în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094 - Îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, a fost identificată specia de mușchi de interes comunitar și național *Meesia longiseta* Hedw., precum și două specii noi de mușchi pentru Munții Călimani și România:

- *Lophozia silvicola* H. Buch - Munții Călimani, Negoiiul Românesc, 1695 m alt., pe sol, 20 Septembrie 2013, leg. et det. S. Ștefanuț.
- *Scapania parvifolia* Warnst. - Munții Călimani, vf. Pietrosul, 2078 m a.s.l., 21 Septembrie 2013, leg. et det. S. Ștefanuț, vf. Negoiiul Românesc, 2046 m a.s.l., 21 septembrie 2013, leg. et det. S. Ștefanuț.

Cormofitele

Conform studiului realizat de Institutul de Cercetări Biologice și Universitatea București în 1994, cormofitele cuprind 774 taxoni, aparținând la 82 de familii. Mai importante ca număr de specii sunt familiile: Caryophyllaceae, Ranunculaceae, Brassicaceae, Rosaceae, Fabaceae, Apiaceae, Lamiaceae, Scrophulariaceae, Asteraceae, Cyperaceae și Poaceae. Nu se cunosc specii endemice pentru acest masiv.

În schimb pot fi citate cele 3 endemite carpatice care cresc aici: *Centaurea phrygia* L., *Dyanthus tenuifolius* Schur, *Hepatica transilvanica* Fuss.- Oltean et al., 1994.

Dintre speciile rare, pot fi amintite: *Pinus cembra*, *Bupleurum longifolium*, *Epipactis atrorubens*, *Gymnadenia odoratissima*, *Listera cordata*, *Filipendula ulmaria*, *Potentilla tabernaemontani*, *Salix bicolor*, *Soldanella montana*, *Trollius europaeus*.

Dintre plantele vulnerabile, pot fi amintite: *Angelica archangelica* și *Viola dacica*.

Pe baza activităților desfășurate în teren, în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094 - îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, au fost identificate și confirmate specii de plante de interes comunitar și național: *Campanula serrata* - clopoței și *Vaccinium uliginosum* - afin vânăt.

Vegetația

Structura vegetației munților Călimani reprezintă rezultatul influențelor induse de substrat, relief, sol, climă și activitatea umană. Doniță et al., 1992, a inclus vegetația din Munții Călimani, în următoarele unități:

- Marea unitate B - Pajiști și tufărișuri alpine, reprezentată printr-o singură unitate:
- unitatea B37 - Pajiști alpine medio europene cu: *Carex curvula*, *Oreochloa disticha*, *Juncus trifidus*, *Festuca varia*, *Nardus stricta*, tufărișuri pitice cu *Loisleuria procumbens* și licheni pe roci silicioase. Are răspândire limitată la altitudini de peste 2.000 m, dezvoltându-se pe soluri superficiale, scheletice, foarte acide și cu troficitate scăzută, de tip andic, litic și humico-silicatic, formate pe andezite cu piroxeni și roci albe silicioase.
- Marea unitate C - Tufărișuri, rariști și pajiști subalpine, este reprezentată de unitatea C7- Tufărișuri hercinice și nordcarpatine de jneapăn-Pinus mugor: rariști cu *Larix decidua*, *Pinus cembra*, *Picea abies*, cu *Rhododendron myrtifolium* și *Alnus viridis*. Este răspândită pe munții înalți, între 1.400-1.850 m. Se dezvoltă pe soluri de tip podzolic, brun podzolic și litic, superficiale- profunde de 25-120 cm.
- Marea unitate D - Păduri mezofile și hidromezofile de rășinoase și de foioase- rășinoase cu unitatea D55- Păduri est și subcarpatice de molid în parte cu *Abies alba*, cu *Leucanthemum waldsteinii*, *Hieracium rotundatum*, cu răspândire între 900-1.750 m, pe soluri mijlociu profunde- profunde, fără schelet până la scheletice, cu regim hidric normal, de tip brun podzolic.
- Marea unitate F - Păduri mezofile decidue de foioase și de foioase rășinoase cu unitatea F92- Păduri carpatice de brad și fag cu *Cardamine glanduligera*, în parte cu *Symphitum cordatum*, între 700-1.400 m, pe soluri brune acide, brune eu-mezobazice tipice, brun podzolice profunde, fără schelet-slab scheletice, cu regim hidric normal, adesea pseudogleizate.

3.2. Habitatele

Pe baza informațiilor obținute prin interpretarea ortofotoplanurilor, corelate cu informațiile din transecte, s-a conturat o caracterizare a macrohabitatelor -Cenușă, E., 2010, care include localizarea, suprafața aproximativă și procentul de acoperire din aria protejată, fără a se putea realiza detalieri pe tipuri de habitate și asociații vegetale.

Cea mai mare suprafață din parc este ocupată de pădurile de molid, rareori în amestec cu brad, care ocupă 10.512,1 ha - 43%.

Acestea îmbracă versanții bazinelor pâraielor: Băuca și Duruitoarea, pe versantul nordic al vârfurilor Călimanul Cerbului, Buciniș și Secu, și cei sudici ai vârfurilor Călimanul Cerbului și Izvorul Călimani, obârșia pâraului Neagra, versanții nordici ai vârfurilor Călimani Izvor, Bradul Ciont și Rețițiș, Dumitrele Mare, Tarnița și Păltiniș, Tăieturii și Pârâul cu Pești, precum și versanții estici ai vârfurilor Pietrosul și Haita, respectiv 2.710 Rezervația 12 Apostoli și Lucaci.

Cele mai întinse și mai compacte suprafețe se întâlnesc în partea nordică a parcului, bazinele pâraului Negrișoara și râului Dorna cu afluenții Prislop, Voroava, Izvoarele Dornei, Gruiu, Tihu II și Strunior. La vest, acestea ocupă suprafețe mai restrânse, în bazinul superior al pâraului Colbu.

În sud, molișurile pure se întind în continuarea pădurilor de amestec, bazinele superioare ale pâraielor Mijlocu și Tihu, Ilva, Ilișoara Mare și Ilișoara Mică. Aceste păduri sunt identificate, pe baza prelucrării datelor din amenajamentele silvice, cu habitatele: R4203 - păduri sud-est carpatice de molid cu *Soldanella hungarica*, R4205 - Păduri sud-est carpatice de molid cu *Oxalis acetosella*, R4206 - păduri sud-est carpatice de molid și brad, cu *Hieracium rotundatum*, R4207 - păduri sud-est carpatice de molid și brad cu *Hylocomium splendens*, R4208 - păduri sud-est carpatice de molid și brad, cu *Luzula sylvatica*, R4210 - Păduri sud-est carpatice de molid *Sphagnum* sp.

Pădurile mixte ocupă 3.488,2 ha, suprafață obținută pe baza analizei ortofotoplanurilor, adică 14% din suprafața parcului, fiind cantonate pe versanții sudici ai munților Călimani, respectiv văile pâraielor: Mijlocu, Tihu - în amonte până la confluența pâraielor Tihuleț cu Cătălina, Pietrosu, Negoii, Ilișoara Mică și Ilișoara Mare.

Include habitatele R4101 - Păduri sud-est carpatice de molid, fag și brad cu *Pulmonaria rubra*, R4102 - Păduri sud-est carpatice de molid, fag și brad cu *Hieracium rotundatum* și R4211 - Păduri sud-est carpatice de molid și brad cu *Pulmonaria rubra*.

Pe lângă speciile dominante: *Picea abies*, *Abies alba* și *Fagus sylvatica*, în compoziția arboretelor mai apar, în funcție de tipul de habitat, *Acer pseudoplatanus*, *Acer platanoides*, *Tilia cordata* și *Fraxinus excelsior*.

Jnepenișurile ocupă arii întinse, puțin fragmentate, pe o suprafață totală de 1.643,26 ha, aproximativ 7% din suprafața parcului, în etajul subalpin și alpin. Au fost cartate separat față de suprafețele cu smirdar, datorită foarte bunei evidențieri a acestuia pe ortofotoplanuri.

Cu toate acestea, un procent mic din această suprafață reprezintă o zonă de trecere la pajiștile subalpine și alpine în care *Rhododendron myrtifolium* este prezent.

Jnepenișurile se prezintă ca o bandă, foarte puțin întreruptă, de-a lungul crestei vulcanice și a laturii vestice a Călimanilor, pornind dinspre Călimanul Cerbului, la est, și continuând cu Călimani Izvor, Bradul Ciont, Rețițiș, Pietricelul, Pietrosul, urcând la nord până spre Măierîș și continuând la vest pe sub Gruiu, Rusci, Ciungetu, Curmătura Tihului, Strunior, încheindu-se cu vârfurile Bistricio și Piatra Zurgugău.

Habitatele cu smirdar acoperă 1.295 ha -5% din suprafața parcului și pot fi întâlnite la altitudini înalte, în continuarea pajiștilor alpine sau invadând/mărginind grohotișurile.

În timp ce jnepenișurile pure acoperă, așa cum s-a menționat mai sus, ca o bandă, versanții nordici ai Călimanilor, suprafețele cu smirdar acoperă, versanții sudici ale aceluiași vârfuri.

Cu mici excepții, acest habitat a putut fi totuși diferențiat de pajiștile alpine și subalpine prin nuanța puțin mai închisă a unor pete foarte mărunte și numeroase, risipite și care în teren se recunosc în pernțele de smirdar, afin vânat și merișor, întrerupte uneori de insule de jneapăn.

Atât jnepenișurile, cât și suprafețele cu smirdar, corespund habitatului R3105 - Tufărișuri sud-est carpatice cu jneapăn și smirdar având o valoare ridicată de conservare.

Rariștile subalpine au putut fi cartate separat față de jnepenișuri, ele ocupând nu mai puțin de 1.255,25 ha, adică 5% din suprafața parcului.

Reprezintă o fascie de tranziție între molidișuri și comunitățile cu jneapăn, uneori mai lată, așa cum se întâlnește pe versanții sud-estici ai vârfurilor Călimani Izvor și Călimanul Cerbului, sau subțire și continuă în zonele neafectate de activități umane, cum se poate observa pe versanții opuși ai vârfurilor Pietrosu, Gruiu, Ruscii, Ciungetu, Curmătura Tihului și până sub Bistricior și Strunior, sub forma unei benzi aproape neîntrerupte.

În puține cazuri, trecerea de la pădure la pajiște se face printr-o bandă de ienupăr pitic în amestec cu molid cu dezvoltare sinuoasă - zona Lucaciu, 2.710 Rezervația 12 Apostoli, Pietrele Roșii.

Pajiștile subalpine ocupă 1.122,4 ha, adică 5% din suprafața parcului, și includ habitatele R3104 - Tufărișuri sud-est carpatice de smirdar cu afin care brodează fie jnepenișurile, fie grohotișurile, R3109 - Tufărișuri sud-est carpatice de vuietare și afin vânat pe suprafețe restrânse, sub forma unor insule, mai ales în porțiunea estică a calderei-platurile dintre vârfurile Bradul Ciont, Călimani Izvor și Călimanul Cerbului; R3111 - tufărișuri sud-est carpatice de afin; R3603 - Pajiști sud-est carpatice de părul porcului și Oreochloa disticha- platourile din jurul Vf. Rețiș, Nicovale, Piciorul Țiganului, versanții sud-estici ai vârfurilor Călimanul Cerbului și Călimani Izvor; R3609 - Pajiști sud-est carpatice de țapoșică și Viola declinată, întâlnite mai ales pe șaua care leagă Vf. 12 Apostoli de Vf. Lucaciu și versanții sudici ai celui din urmă.

Au fost cartate separat, suprafețele - 200 ha, 1% - care fac trecerea de la pajiște la pădure și în care practic, se poate observa cu ușurință modul în care pajiștile sunt invadate de molid și ienupăr, ca rezultat al abandonării pășunilor și intensității scăzute a lucrărilor de îngrijire a pajiștilor.

Aceste petece pot fi utilizate ca instrumente de monitorizare pe termen lung a dinamicii folosinței terenurilor și pajiștilor în general, dacă sunt utilizate serii succesive de ortofotoplanuri în timp. Poienile ocupă aproximativ 1% din suprafața parcului, având în general, origine antropică.

Pajiștile alpine sunt localizate pe platoul cel mai înalt al Călimanilor, cuprinzând Vf. Negoii Ungurești și Pietrosul Călimani. Cartarea s-a făcut pe baza unor observații prealabile din teren, continuate cu decuparea suprafeței respective cu ajutorul ortofotoplanurilor. S-a obținut un poligon de 33,12 ha, adică <1% din suprafața parcului.

Identificarea a fost foarte dificilă, întrucât ambele tipuri de patch-uri- pajiștile alpine și suprafețele cu smirdar au textură și culori foarte asemănătoare, situându-se de altfel, unul în continuarea celuilalt. Corespunde habitatului R615-Tufărișuri sud-est carpatice cu sălcii pitice având o valoare ridicată de conservare datorită suprafețelor mici pe care le ocupă și a condițiilor vitrege în care aceste comunități vegetează.

Tufărișurile cu *Alnus viridis* - 63,48 ha, adică <1% din suprafața parcului, corespund tipului de habitat R3110- tufărișuri sud-est carpatice de anin verde, și se întâlnesc mai ales pe versanții nordici ai vârfurilor Ciungetu, Curmătura Tihului, Strunior, Străcior, cât și pe versanții vestici și estici ai Vârfului Tihu. Observațiile din teren au confirmat existența habitatului și pe versanții estici ai vârfului Pietrosu și pe cei nordici ai vârfului Rețiș, însă nu a putut fi identificat pe ortofotoplanuri.

În general, s-a observat faptul că acesta colonizează culoarele de avalanșă, acolo unde zăpada persistă o perioadă mai lungă de timp iar alte specii lemnoase nu ar supraviețui. De asemenea, colonizează grohotișurile mobile și unii versanți stâncosi.

Tufărișurile cu *Juniperus sibirica* ocupă, conform rezultatelor obținute, doar 170, 92 ha -1% și corespund tipului R108-Tufărișuri sud-est carpatice de ienupăr pitic.

Poligoanele identificate se localizează în special pe versanții dinspre exteriorul calderei vulcanice-versantul sudic al vârfului Bradul Ciont, în jurul lezerului Călimani, pe creasta care leagă Vf. Tamău de Vf. Prislopul Tamău, pe suprafețe ceva mai întinse pe versanții sudici și sud-estici ai Vârfurilor Lucaciu și 12 Apostoli. Ariile identificate variază între 0,4- 38 ha, fiind localizate numai în subalpin. În zona Lucaciu și 12 Apostoli, acesta invadează pășunile abandonate.

Molidișurile cu zămbru, atât cât au putut fi diferențiate, ocupă 187,63 ha, în timp ce rariștile cu zămbru și jneapăn ocupă doar 36,14 ha. Zona superioară a acestui arboret în amestec cu molid se continuă cu exemplare viguroase de zămbru și jneapăn până la 1.915 m. Împreună, aceste două comunități cu zămbru nu acoperă mai mult de 2% din suprafața parcului.

Acest habitat este practic o insulă cu *Pinus cembra*, situată pe versantul nord-estic al Rețișului, fiind considerat un relict care a supraviețuit în această câldare glaciară, favorizat de condițiile prielnice oferite de relieful și climatul de aici.

În România, habitatul a fost încadrat la R4202 Păduri sud-est carpatice de molid și zămbru cu *Rhododendron myrtifolium*. Suprafața este declarată rezervație științifică.

Grohotișurile mobile au fost identificate pe o suprafață de 103, 25 ha, adică <1%, putând fi incluse, ținând cont de substratul vulcanic al Călimanilor, în categoria grohotișurilor silicioase din etajul montan până în cel alpin, cod Natura 2000-8110. Se localizează în zona înaltă a crestei calderei vulcanice pe versantul sudic al vârfului Călimanul Cerbului, versantul sudic și estic al Vf. Călimani Izvor, versantul sudic al Vf. Rețiș, versanții nordici ai vârfurilor Nicovale și Pietricelul, versanții vestici și estici ai vârfurilor Negoii Ungurești și Pietrosul, versantul nordic al Vf. Măierș, dar și pe ramura vestică a munților Călimani, versantul sudic al Vf. Ruscii, versanții vestici ai vârfurilor Strunior și Bistricior. Ocupă suprafețe foarte mici, de 0,02 - 8,4 ha, la altitudini înalte, cu piatră mobilă acoperită de licheni, mai rar mușchi și unele plante, cum ar fi *Rhodiola rosea* L., *Cerastium alpinum* L., *Senecio glaberimus* D. C. Stâncările ocupă arii foarte mici -<1%-, sub forma unor insule, suprafețe cuprinse între 0,25 și 3,48 ha, pe pantele vârfurilor Călimanul Cerbului, Izvorul Călimani, Rețiș, Negoii Ungurești și Pietrosul, Tihu, Ruscii și Ciungetu; în porțiunea nordică a calderei, vârfurile Tamău, Pietrele Roșii, 12 Apostoli și Lucaciu. Corespund habitatului comunitar 8220-Stânci silicioase cu vegetație chasmoftică.

Păraiele și vegetația adiacentă ocupă o suprafață de aproximativ 470 ha-2%, cu o distribuție radială pe versanții interiori și exteriori ai calderei vulcanice, cât și a laturii vestice a Călimanilor. Au fost cartate sub formă de poligoane tocmai pentru a putea include și vegetația adiacentă. Din suprafața obținută, s-au extras circa 50% din suprafețe care reprezintă drumurile forestiere care nu au putut fi individualizate separat, fiind construite în imediata vecinătate a albici păraielor. Include diferite tipuri de habitate, din etajul montan până în cel alpin: R3704- Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Senecio subalpinus* și stevia stânelor, R3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu *Telekia speciosa* și *Petasites hybridus*, R3708 Comunități daco-getice cu *Angelica sylvestris*, *Crepis paludosa* și *Scirpus sylvaticus*, și R5421 Comunități sud-est carpatice de izvoare și păraie cu *Chrysosplenium alternifolium* și *Cardamine amara*.

Tabelul nr. 4 - Repartiția macrohabitadelor în Parcul Național Călimani

Macrohabitat	Cod Habitat	Cod Natura 2000	% din suprafața parcului
Molidișuri	R4203, R4205, R4206, R4207, R4208, R4210	9410	43
Păduri mixte	R4101, R4102, R4211	91V0	14
Jnepenișuri	R3105	4070*	7
Jnepenișuri cu smirdar	R3105	4070*	5
Rariști subalpine	-	4060	5
Pajiști subalpine	R3104, R3109, R3111, R3603, R3609	6150,6230*	5
Pajiști alpine	R3615	6150	<1
Pășune cu arbori	-	1	
Tufărișuri cu <i>Alnus viridis</i>	R3110	4080	<1
Ienupărete	R3108	4060	1
Jnepenișuri cu zămbru	R4202	9420	<1
Molidișuri cu zămbru	R4202	9420	1
Grohotișuri mobile	-	8110	<1
Stâncări	-	8220	<1
Păraie și vegetația adiacentă	R3704, R3707, R3708, R5421	6430	3
Suprafețe despădurite	R3114	-	7
Suprafețe cu regenerare	R4203, R4205, R4206, R4207, R4208, R4210, R4101, R4102, R4211	9410	4
Poieni, drumuri, terenuri degradate	-	-	4
Total	-	-	100

Suprafețele habitatelor de interes comunitar din ariile naturale protejate vizate sunt prezentate în Tabelul nr. 5.

Tabel nr. 5 - Suprafețele ocupate de habitatele de interes comunitar din ariile naturale protejate vizate

Nr.	Habitat Natura 2000	Descriere Habitat
1	Habitat 3220	Râuri alpine și vegetația erbacee de pe malurile lor
2	Habitat 4060	Tufărișuri alpine și boreale
3	Habitat 4070*	Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron hirsutum
4	Habitat 4080	Tufărișuri subarctice de Salix
5	Habitat 6150	Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios
6	Habitat 6230*	Pajiști de Nar dus bogate în specii, pe substraturile silicioase ale zonelor muntoase
7	Habitat 6430	Asociații de lizieră cu ierburii înalte hidrofile de la nivelul câmpiilor până la nivel montan și alpin
8	Habitat 6520	Fânețe montane
9	Habitat 7230	Mlaștini alcaline
10	Habitat 9110	Păduri de tip Luzulo-Fagetum
11	Habitat 91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior
12	Habitat 91V0	Păduri dacice de fag
13	Habitat 9410	Păduri acidofile cu Picea din etajele alpine montane
14	Habitat 9420	Păduri alpine cu Larix decidua și/sau Pinus cembra
15	Habitat fără cod	Habitat fără cod Natura 2000
16	Mozaic habitate -3220+6230-	Râuri alpine și vegetația erbacee de pe malurile lor + Pajiști bogate în specii cu Nardus, pe substraturile silicioase ale zonelor
17	Mozaic habitate -4060+6150-	Tufărișuri alpine și boreale + Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios
18	Mozaic habitate -4060+6230-	Tufărișuri alpine și boreale + Pajiști bogate în specii de Nardus, pe substraturile silicioase ale zonelor muntoase
19	Mozaic habitate -4060+9410-	Tufărișuri alpine și boreale + Păduri acidofile cu Picea din etajele alpine montane
20	Mozaic habitate -6230+4060-	Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron hirsutum + Tufărișuri alpine și boreale
21	Mozaic habitate -4070+6150-	Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron hirsutum + Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios
22	Mozaic habitate -6230+4060-	Pajiști bogate în specii de Nardus, pe substraturile silicioase ale zonelor muntoase + Tufărișuri alpine și boreale
23	Mozaic habitate -6230+6150-	Pajiști bogate în specii de Nardus, pe substraturile silicioase ale zonelor muntoase + Pajiști boreale și alpine pe substrat silicio
24	Mozaic habitate -9410+4060-	Păduri acidofile cu Picea din etajele alpine montane + Tufărișuri alpine și boreale
25	Mozaic habitate -9410+4070-	Păduri acidofile cu Picea din etajele alpine montane + Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron hirsutum
26	Perimetru minier	Perimetru minier
27	Erori limita parc	Erori limita parc
	TOTAL	

3.3. Fauna

În anul 2013, ca urmare a implementării activităților de inventariere, cartare și monitorizare ale proiectului POS Mediu SMIS CSNR 1265, a fost publicat "Studiul pentru reintroducerea speciei Tetrao tetrax în Parcul Național Călimani". Din acesta reiese că specia Tetrao tetrax este extinsă în Parcul Național Călimani.

Nevertebratele

Dintre nevertebrate, foarte bine studiate sunt microartropodele edafice, în special Oribatida, Gamasida-Acarina- și Collembola-Insecta. Astfel, în pădurile de limită și tufărișurile subalpine și alpine au fost identificate 236 specii de microartropode edafice, din care 104 specii aparțin Ord. Oribatida, 57 specii Ord. Gomasida și 75 specii Ord. Colembola. Speciile existente sunt caracteristice pădurilor de conifere din România, cu participarea și a unor specii din zona boreală europeană: Camisia lapponica, Heminotrus humicola-Oribatida, Zercon curiosus-Gomasida, Pseudonurophorus binoculatus, Folsomia sexoculata, Arrhopalites principalis-Colembola. Fauna de oribatide a habitatelor din zona înaltă a Călimanilor este eterogenă, bogată și diferită structural de fauna zonelor subalpine și alpine din România, identificându-se și două specii noi pentru știință - Neotrichoppia getica și Lauropia distincta, precum și trei specii semnalate numai în Munții Alpi- Metriopopia helvetica, Chamobates alpinus și Anachipteria alpina. Din Ord. Gamasida, cinci specii sunt noi pentru știință, descrise anterior în Giumalău și Slătioara: Discourella alpina, Epicrius magnus, Zercon blaszaki, Zercon silvii, Urobionella bucovinensis.

Cu excepția colembolilor din cadrul molidișurilor de limită, studiate în cadrul lucrărilor de faună edafică, informațiile despre celelalte ordine de insecte sunt extrem de sărace. Au fost observate în teren 31 de specii de plecoptere aparținând genurilor: Brachyptera, Leuctra, Amphinemura, Nemoura, Nemurella, Protonemura, Perla, Arcinopteryx, Perlodes, Isoperla, Chloroperla și Siphonoperla. Coleopterele identificate - 36 specii, aparțin la șapte familii: fam. Carabidae cu 9 genuri, Familia Staphylinidae cu 2 genuri, Familia Curculionidae cu 1 gen, Familia Byrrhidae cu 1 gen, Familia Scarabeidae cu 2 genuri, Familia Chrysomelidae cu 1 gen și Familia Elateridae.

Pe baza activităților desfășurate în teren în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094 - Îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, au fost identificate următoarele specii de insecte de interes comunitar și național: Carabus variolosus, *Rosalia alpina - croitor alpin, *Callimorpha quadripunctaria- fluture vărgat, Leptidea morsei, Lycaena dispar, *Nymphalis vaualbum, Pholidoptera transsylvanica - coșăș transilvan.

Vertebratele

Pești

Pe baza activităților desfășurate în teren în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094- îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, au fost identificate următoarele specii de pești:

- Salmo trutta fario - păstrăv, Cottus gobio - zglăvoc, doar accidental, fiind în afara arealului speciei și Cottus poecilopus.

Amfibieni

Amfibienii sunt reprezentați de 7 specii: Triturus alpestris Laur.- triton de munte și T. montandoni Bouleng - triton carpatic, endemic pentru Munții Carpați, Triturus vulgaris L. - triton comun, Bufo bufo L. - broasca răioasă brună, Bombina variegata L.- buhai de baltă cu burtă galbenă, Rana temporaria L.- broască roșie de munte, Salamandra salamandra L. - salamandra, în zona Voivodesei, Izvorul Călimani, Piciorul Iancului, Hăita, Rețiș.

Dintre anure, una este citată în anexa II din Directiva Habitate: Bombina variegata, specie de interes comunitar, a cărei conservare necesită desemnarea zonelor speciale de habitate.

De asemenea, această specie figurează și în anexa IV, specii de interes comunitar care necesită o protecție strictă.

Pe baza activităților desfășurate în teren, au fost identificate și/sau confirmate următoarele specii de amfibieni de interes comunitar și național: Triturus alpestris - triton de munte, Triturus montandoni-triton carpatic. Triturus vulgaris-triton comun, Salamandra salamandra - salamandra, Bombina variegata- buhai de baltă cu burtă galbenă, Rana temporaria- broasca roșie de munte.

Reptile

Dintre reptile, au fost identificate 5 specii: șopârla cenușie - Lacerta agilis L., șopârla de munte - Lacerta (sin. Zootoca) vivipara Jacq., năpârca - Anguis fragilis (sin. colchica) L., vipera - Vipera berus L. și șarpele de alun - Coronella austriaca Laur.

Coronella austriaca și Lacerta agilis sunt listate în anexa IV a Directivei Habitate, fiind specii care necesită o protecție strictă.

Pe baza activităților desfășurate în teren, în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094 - îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, au fost identificate și/sau confirmate următoarele specii de reptile de interes comunitar și național: Lacerta agilis- șopârla cenușie, Anguis fragilis- năpârca, Coronella austriaca - șarpele de alun, Vipera berus-vipera.

Păsări

În urma observațiilor făcute în teren, s-au identificat 68 specii de păsări numai în bazinul Dornelor. Datele furnizate de Grupul Milvus pentru tot Masivul Călimani, indică 108 specii cuibăritoare, migratoare sau în pasaj, din care 25 menționate în anexa I a Directivei Păsări.

În golul alpin, datorită fructificației abundente la afin și merisor, sunt atrase specii din pădurea de molid sau din tufărișurile de jneapăn. Aici își face cuibul fâsa de munte - Anthus spinoletta L. și brumărița alpină - Prunella collaris Scop.

În crăpăturile din stânci, cuibărește: codroșul - Phoenicurus ochruros Gmel., corbul - Corvus corax L., vinderelul- Falco tinnunculus L. În sezonul cald, urcă până în golul alpin pietrarul - Oenanthe oenanthe L., codobatura albă - Motacilla alba L. și cenușie - Motacilla cinerea L.

În jnepenișul de pe platoul Călimanilor, au fost observate potârnichi- Perdixperdix L.

Din zona forestieră înaintază în jnepenișuri specii de păsări ca: pitulicea- Phylloscopus collybita Vieillot, mierla gulerată-Turdus torquatus L., pântărușul - Troglodytes troglodytes L., măcăleandru - Erithacus rubecula L., fâsa de pădure - Anthus trivialis L., brumărița de pădure - Prunella modularis L.

În zbor, la înălțime, au fost observate unele răpitoare de zi: eretele vânător - Circus cyaneus L., șoimul călător- Falco peregrinus Tuns., uliul porumbar - Accipiter gentilis L., acvila țipătoare mică - Aquilapomarina Bhrem și șorecarul comun - Buteo buteo L.

Trebuie menționați: cocoșul de munte- Tetrao urogallus L. și cel de mesteacăn- Tetrao tetrax L.- sigla parcului, ultimul fiind declarat extins în Călimani.

Pe baza activităților desfășurate în teren, au fost identificate și/sau confirmate următoarele specii de păsări de interes comunitar și național: Falco tinnunculus - vânturelul roșu, Falco vespertinus - vânturelul de seară, Tetrao urogallus - cocoșul de munte, Bonasa bonasia - ierunca, Strix uralensis - huhurez mare, Dryocopus martius - ciocănitoarea neagră, Picoides tridactylus - ciocănitoarea de munte, Motacilla alba - codobatura alba, Motacilla cinerea - codobatura de munte, Cinclus cinclus - mierla de apă, Prunella collaris - brumărița de stâncă, Prunella modularis - brumărița de pădure, Erithacus rubecula - măcăleandru, Phoenicurus ochruros - codroșul, Phylloscopus collybita - pitulicea mică, Sitta europaea - țicleanul, Corvus corax - corbul, Nucifraga caryocatactes - alunarul, Coccothraustes coccothraustes - botgrosul.

Mamifere

Mamiferele sunt reprezentate prin carnivorele mari: ursul - Ursus arctos L., lupul - Canis lupus L., râsul - Lynx lynx L., mustelidele: vidra - Lutra lutra L., jderul - Martes martes L., bursucul - Meles meles L., dar și pisica sălbatică - Felis silvestris Schrb.; ierbivore: câprioara - Capreolus capreolus L., cerbul - Cervus elaphus L. și mistrețul - Sus scrofa L. Dintre rozătoare, sunt prezente: pârșul comun - Glis glis L., pârșul de alun - Muscardinus avellanarius L., șoarecele de pădure - Apodemus sylvaticus L., chițcanul de munte - Sorex alpinus Schinz.

În pădurile din parc trăiesc și specii de lilieci: liliacul urecheat brun - Plecotus auritus L. și liliacul bicolor - Vespertilio murinus L., care sunt listate în anexa IV a Directivei Habitate.

Pe baza activităților desfășurate în teren în cadrul proiectului POS Mediu SMIS CSNR 36094 - îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, au fost identificate și/sau confirmate următoarele specii de mamifere de interes comunitar și național: Vespertilio murinus - liliacul bicolor, Nyctalus noctula - liliacul de amurg, Nyctalus lasiopterus - liliacul mare de amurg, Pipistrellus savii - liliacul lui Savi, Eptesicus nilssonii - liliacul Nordic, Eptesicus serotinus - liliacul cu aripi late, Pipistrellus pipistrellus - liliacul pitic, Pipistrellus kuhlii - liliacul lui Kuhl, Plecotus auratus - liliacul urecheat brun, Plecotus austriacus - liliacul urechiat cenușiu, Barbastella barbastellus - liliacul cărn, Myotis myotis - liliacul comun, Myotis blythii - liliacul comun mic, Myotis daubentonii - liliacul de apă, Myotis mystacinus - liliacul mustăcios, Myotis brandtii - liliacul lui Brandt, Myotis nattereri - liliacul lui Natterer, Myotis emarginatus - liliacul cărămiziu, Myotis bechsteinii - liliacul cu urechi mari, Muscardinus avellanarius - pârșul de alun, Dryomys nitedula - pârșul cu coada stufoasă, Sorex alpinus - chițcanul de munte, Neomys anomalus - chițcanul de apă, *Canis lupus - lup, *Ursus arctos - ursul, Lutra lutra - vidră, Lynx lynx - râsul, Felis silvestris - pisica sălbatică.

3.4. Peisajele

Principalele unități peisagistice sunt:

a) caldera vulcanică, impresionantă, străjuită de vârfuri cu altitudini de peste 2.000 m, a cărei diametru depășește 10 km;
b) pașunile alpine, stâncose, cu specii de plante acidofile, cu insule de jneapăn și smirdar, adevărate comori ale parcului. În timpul verii aici apare și elementul antropic reprezentat de ciobanii cu turme de oi; în zona Pietrele Roșii - 12 Apostoli, jneapănul este înlocuit cu ienupăr;

c) grohotișurile silicioase, de o mare frumusețe;

d) pădurile de amestec și pădurile de conifere, care urecă până în golul alpin;

e) jnepenișuri și ienupărețe care fac tranziția între pădurile de limită și pășunile cu țapoșică;

f) peisaj antropic - fosta exploatare de sulf, cu impact negativ deosebit; pe versantul sudic al vârfurilor Bistricioru, Strunioru și Tihu, se observă suprafețe întinse dezgolate în urma doborărilor de vânt.

Principalele ecosisteme din parc sunt tipice zonei continental-boreale. Se poate observa o zonalitate clară, care pornește de la pădurile montane de foioase, păduri de conifere și ajunge la pășunile alpine și stâncării. Aceste ecosisteme sunt unele dintre cele mai complexe întâlnite în Europa, fiind foarte bine conservate.

Munții Călimani, cu o suprafață de aproximativ 1800 kmp și cu o direcție generală est-vest, adăpostesc în căldarea văii Neagra, relictul glaciar zâmbul - Pinus cembra L. Umezeala relativă suficient de ridicată - 75% și nebulozitatea scăzută din lunile iunie, iulie și august, determină realizarea unui climat umed și rece, favorabil creșterii acestei specii, mai ales la nivelele altitudinale subalpine și alpine.

Peste rocile de natură vulcanică din aceste zone din zănoaga văii Neagra, zâmbul crește pe un sol podzolic primar, acidifiat și formează, pe alocuri, masive aproape pure sau în amestec cu: Pinus mugo, Juniperus sibirica și Picea abies.

În tot lungul Munților Călimani, exemplarele de zâmbul sunt răspândite numai pe versantul nordic al căldării glaciare a văii Neagra, în locuri stâncose și greu accesibile, de-a lungul pâraielor și în apropierea izvoarelor.

Condițiile climatice optime din căldarea văii Neagra sunt determinate în mare parte de pădurile compacte care în Carpații Orientali ating altitudinea maximă. Începând cu pădurile de fag și terminându-se cu pădurile de molid și desigur de jneapăn și zâmbul, sau chiar direct în golul subalpin, ca cele de pe Izvorul Călimani, și astfel accentuează mai mult scăderea temperaturii, umiditatea solului și a atmosferei bazinului văii Neagra, favorizând răspândirea zâmbului. Un rol deosebit în conservarea aproape perfectă a acestui relict glaciar îl are jneapănul, care formează un covor compact, acoperind versanții interiori ai bazinului Neagra, creând astfel o zonă de protecție.

Fructificarea relativ abundentă, numărul mare de exemplare tinere, dimensiunile remarcabile și longevitatea mare dovedesc că această specie, iubitoare de lumină, are condiții favorabile de viață în acest bazin - după Gubesch, 1971. Pentru păstrarea acestei populații la un nivel bun de conservare, trebuie considerați acești factori microclimatici care prin dinamica lor favorizează sau nu, dinamica acestei specii și nu în ultimul rând, măsuri necesare pentru menținerea vegetației forestiere din jur.

Un alt proces natural care cere o atenție deosebită din partea specialiștilor în viitorul apropiat, este invadarea și înaintarea pădurii în detrimentul pașiiștilor. Acest fenomen s-a instalat din cauza lipsei pășunatului în zona de creastă a calderii și în ochiurile de pe versanți.

Cu toate că este un proces natural, flora erbacee, importantă din punct de vedere științific și peisagistic, riscă să dispară.

Un alt proces, asemănător cu cel anterior, este dezvoltarea și răspândirea comunităților de jneapăn pe versanți ceea ce face ca smirdarul, iubitor de lumină, să fie eliminat din competiție.

4. INFORMAȚII SOCIO-ECONOMICE ȘI CULTURALE

4.1. Aspecte socio-economice Unități administrativ-teritoriale

Unitățile administrativ-teritoriale aferente arilor naturale protejate vizate, sunt constituite din 25 de comune, municipiul Toplița și municipiul Vatra Dornei, repartizate pe aria a 4 județe.

Tabelul nr. 6 - Unitățile administrative-teritoriale de pe raza Parcului Național Călimani

Județul	Comune cu satele componente
Bistrița	Țiha Bărgăului: Piatra Fântânele
Năsăud	Bistrița Bărgăului: Colibița
Harghita	Bilbor
Mureș	Stânceni: Stânceni, Ciobotani, Meștera
	Lunca Bradului: Lunca Bradului, Neagra, Sălard
	Răstoila: Răstoila, Iod, Gălăoia, Borzia, Androneasa
Suceava	Poiana Stampei: Dornisoara, Poiana Stampei
	Dorna Căndrenilor: Poiana Negrii
	Șaru Dornei: Șaru Dornei, Plaiul Șarului, Neagra Șarului, Sărișor, Sărișoru Mare, Șaru Bucovinei, Gura Haitii
	Panaci: Panaci, Drăgoiasa, Păltiniș, Coverca, Catrinari, Glodu

Tabelul nr. 7 - Alte unități administrativ-teritoriale cu proprietăți în Parc

Județ	Comuna	Județ	Comuna
Mureș	Deda	Bistrița	Țiha Bărgăului
	Idecu de Jos	Năsăud	Prundu Bărgăului
	Brâncoveni		Bistrița Bărgăului
	Batos		Josenii Bărgăului
	Vătava		Mărișelu
	Stânceni		Șieuf
	Aluniș		Monor
Suceava	Șaru Dornei		Cetate
	Poiana Stampei		Dumitrița
	Dorna Căndrenilor		

Aferentă unităților administrativ-teritoriale Parcului Național Călimani, există o serie de caracteristici comune. Aceste aspecte se referă la:

- Infrastructură - drumuri, rețea de telefonie, rețea de gaze și apă potabilă, sistem de canalizare - slab dezvoltată sau inexistentă;
- economia locală bazată pe agricultură și prelucrarea primară a resurselor naturale;
- tendința evidentă de îmbătrânire a populației, în special din cauza faptului că tineretul părăsește satele, neavând posibilități de angajare/dezvoltare;

d) declinul tradițiilor și dispariția produselor tradiționale.

Prezența măturilor arheologice și istorice

Descoperirea în iulie 1987, a megalitilor din Călimani, integrează Carpații în arealul "civilizației megalitice". Megalitul cu gravuri din valea Paltinu, satul Gura Haitii - 27 km de Vatra Dornei, situat în partea cea mai sudică a Depresiunii Dornelor, în caldera Călimanului, destul de aproape de reprezentările zoomorfe și antropomorfe de pe Piciorul Hârlei și din grupul Doisprezece Apostoli, are dimensiuni destul de mari și o formă, neregulată, cu înălțimea de 135 cm, lățimea de 92 cm și greutatea de peste 1,5 tone.

Blocul prezintă evidente urme de prelucrare, evidențiate prin detașarea celor doi umeri de pe fețele cu gravuri. Se mai păstrează încă, destul de clar, urma șanțului de tăiere a rocii în zona respectivă, cât și dovada modului de desprindere a părții tăiate.

Gravurile se concentrează pe cea mai dreaptă latură a blocului andezitic, cu augit și hipersten, colorat în roșu. Ele sunt incizate destul de adânc și par a fi fost efectuate cu o unealtă metalică, având în vedere regularitatea lor. Pe această latură principală a megalitului, gravurile constau din cercuri cu punct, cercuri cu raze redată "în turbină", cercuri concenrice și cercuri cu semicercuri în interior.

Cercul cu raze în formă de arcuri de cerc este cel mai mare, având 21,5 cm diametru. Aceste raze "în turbină" au fost redată pe circumferința cercului la distanțe egale cu dimensiunea unei raze.

De la circumferința cercului, în partea dreaptă a sa, pornește o incizie în formă de crosă. Deasupra marelui cerc există o reprezentare constituită din două cercuri concenrice.

În partea dreaptă a marelui cerc cu raze "în turbină" se găsește, probabil, cea mai interesantă gravură a megalitului de la Gura Haitii, într-un cerc cu diametrul de 5,8 cm fiind înscrise un cerc și trei semicercuri interesant plasate.

Totalitatea gravurilor de pe latura principală a megalitului sunt subordonate, prin modul în care au fost efectuate, cultului soarelui, marelui cerc cu raze "în turbină" reprezentând probabil discul solar întâlnit uneori în gravurile din Franța, Portugalia, Italia și alte țări. Megalitul de la Gura Haitii prezintă incizii și pe latura opusă celei descrise până aici, dar mai slab păstrate, poate și datorită faptului că aparțin unei etape mai vechi decât cea în care au fost efectuate cele de pe latura bogat ornamentată.

Mai multe semicercuri concenrice decorează partea inferioară a megalitului, sub umărul bine evidențiat pe această latură. Deasupra acestui umăr se mai pot întrezări incizii cu aspect de grilă, atât de frecvente, de exemplu, în gravurile din epoca bronzului din Franța. Urmele de prelucrare a blocului megalitic de la Gura Haitii, evidențiate prin detașarea a doi umeri pe cele două fețe gravate, ar pleda în bună măsură pentru folosirea sa la o construcție dolmenică - un "picior" central de tip dolmen.

În favoarea acestei ipoteze a venit descoperirea, în imediata apropiere a megalitului gravat, a unui bloc, de asemenea din andezit, cu forme destul de regulate ce se inscriu, în general, într-un paralelipiped ce se prelungește, la unul din capete, cu un paralelipiped mai mic sub forma unui "gât". Blocul a fost prelucrat în vederea obținerii acestei forme regulate și înălțimea umerilor este egală cu aceea a umărului de pe latura gravată cu grilă și semicercuri concenrice a celui alt bloc. Considerăm că nu este exclus ca cele două blocuri să fi sprijinit placa unui dolmen, iar inciziile de pe cele două fețe ale megalitului gravat să fi ornat interiorul mormintelor.

Având în vedere analogiile stilistice, trăsăturile inciziilor efectuate, cel puțin pe latura bogat ornamentată, cu o unealtă metalică și cu un instrument de trasare, foarte asemănător compasului din zilele noastre, considerăm că nu este exclus ca gravurile să fi fost executate în epoca metalelor.

Nedeea din Călimani

Asemenea altor manifestări ale societății rurale românești, nedeile au servit din cele mai îndepărtate timpuri, unor scopuri economice și politice precise, au avut o structură specifică și variată, funcții sociale complexe și clare. Ca manifestări de amploare, nedeile au devenit adevărate sărbători populare, acțiuni-spectacol cu o largă participare publică, unele dintre acestea transformându-se, în anumite împrejurări politico-istorice, în redutabile forme de luptă pentru unitate național - statală.

Izvorând din cerințele și necesitățile unor vremuri demult apuse, servind unor scopuri clar definite, național-patriotice prin esență,

Nedeea de la Călimani - înainte, dar, mai ales, după evenimentele din anul 1775, a îmbrăcat caracterul unei ample manifestări de luptă pentru unitatea națională a românilor din cele trei provincii istorice surori: Bucovina, Moldova și Transilvania. Reconstituirea semnificativelor valențe național-patriotice ale nedeii de la răspântia celor trei provincii românești surori a fost posibilă prin valorificarea informațiilor atestate documentar și ale celor provenite din fondul arhivistico-memorial al populației autohtone, al investigării altor surse care au pus în evidență argumente incontestabile.

Ca rezultat al întrepătrunderii elementelor culturii materiale și spirituale autohtone - arhaice cu rădăcini și existență multimilenară și cu tot pe atât de milenarele legături de sânge și de neam, Nedeea de la Călimani unea, în fiecare an, pe parcursul câtorva zile, românii din zonele limitrofe ale celor trei provincii românești. Locul de desfășurare al nedeii, care a rămas în conștiința generațiilor, se află în Munții Călimani, nu departe de 2.710 Rezervația 12 Apostoli, pe un înalt vârf de munte, în plină zonă alpină, în jurul bornei de hotar care despărțea vechinul Moldova de Bucovina și Transilvania. Dacă, în vechime ampla manifestare tradițională din zona unde se desfășura, purta numele de "Moși", iar drumurile de acces spre munte se numeau "Calea Moșilor", în perioada anilor 1775-1918 și o bună vreme după aceea, locul era cunoscut sub numele: "La triconfinii", "La acvila mare", de regulă "La nedee" sau "La Lucaciu", nume care amintește de o marcantă personalitate în succesiunea Nedeii de la Călimani.

În zilele premergătoare nedeii, versanții munților din jur îmbrăcau o atmosferă de mare sărbătoare. De pe culmi și de pe cărări umbrite, de prin văi, muntele își aduna fluviile de români, îmbrăcați în pitorești costume populare și mânați de dorul fierbinte al revederii cu frații lor. Pe cai se transportau merinde pentru marea sărbătoare și diverse produse ce urmau să fie destinate schimbului. Mulți dintre ei urcau cu vite și cu păsări, aparținând celor mai renumite rase, în vederea valorificării lor pe calea relațiilor de schimb.

Pe acest vârf de munte se înghebau adăposturi și se organizau standuri cu produse de tot felul. Pădurea din împrejurimi oferea ospitalitatea-i specifică celor veniți la nedee. În acest cadru, în fiecare an în ziua de 29 iunie, în prezența a mii de români, se deschidea Nedeea.

Prin tradiție, după-amiaza zilei de 29 iunie și a doua zi erau rezervate ospățului și petrecerii. Erau frecvente cazurile când obștea adunată cumpăra și sacrificia vite la fața locului, pentru ca apoi, la văpaia focurilor, să se prepare mâncăruri specifice. Petrecerea dura uneori toată noaptea. Fieria peisajului de noapte, al nedeii, de altădată, a rămas de neuitat în memoria multor generații. În aceste condiții se regăseau și se încheau prietenii, oficiindu-se și numeroase căsătorii, mai ales în prima parte a sărbătorii.

În timpul horelor, în care se primeau zeci și sute de români, adeseori toată suflarea prezentă, se auzeau cântece și strigături cu o vădită încărcătură de chemare la luptă pentru unitate național - statală. În memoria generațiilor a rămas și amintirea durerilor despărțiri, dar și legământul solemn al tuturor românilor participanți de a se revedea, într-un număr mai mare, peste un an, hotărâți să înfrunte orice pericol în caz de nevoie. Așa se explică venirea nedeii din vremuri de mult apuse și viețuirea ei în noile condiții politico-istorice de după anul 1775.

Din informațiile pe care le deținem, reiese că ultima nedee din Munții Călimani ar fi avut loc în condițiile unor insuportabile restricții din partea autorităților ocupante, în anul 1914.

Prin scopul și amploarea ei, Nedeea din Călimani pune în evidență veritabile dovezi ale liniilor de forță ale conștiinței originii și fondului etnic, ale intereselor și aspirațiilor comune, ale tăriei și setei de libertate, ale luptei pentru apărarea ființei neamului în succesiunea generațiilor din cele trei țări române.

Vârful Lucaciu - loc de cult

Incinta de la Doisprezece Apostoli, inclusiv vârful muntelui Lucaciu, drumurile de legătură cu Bucovina, Moldova și Transilvania, formele mirifice care populează străvechiul sanctuar de cult și expresia lor magico-simbolică se încadrează în aria de teritorializare a mitologiei de substanță autohtonă.

Sanctuarul de cult de la Doisprezece Apostoli este o relievă de cultură de sorginte dacică, cu desfășurare pe platourile alpine și pe vârfurile de munți. Oronimul astfel denumit ce amintește de străvechiul ceremonial solstițial al "urcării pe munte", este locul unde s-a interferat cultul moșilor și al strămoșilor cu cel al soarelui, al bradului și al focului, ultimele două fiind considerate elemente purificatoare.

Urcările pe munte din Țara Dornelor - cele din zonele alpine ale munților Doisprezece Apostoli, Bogolin, Giumalău și Oușor aveau loc la solstițiul de vară și au rămas sub denumirea de moși de la Călimani și, mai rar, sub cea de moși de Sânpetru.

Urcările spre locurile sacre de altădată, se desfășurau după un anumit ritual și au rămas relativ bine marcate în memoria generațiilor din Dorna.

Sursele memoriale, rezultat al transmiterii informațiilor pe cale orală, din tată în fiu, au constituit apanajul povestitorilor, al acestor arhive vii din aria nordică a Munților Călimani.

Atestările documentare, izolate și uneori fragmentare, confirmă dăinuirea formelor de cultură de tip arhaic și de factură autohtonă.

4.2. Factorii interesați

Se consideră factorii interesați toate acele instituții, organizații, asociații locale sau chiar persoane fizice, care pot avea interese deosebite în gospodărirea Parcului Național Călimani, derivând din:

a. calitatea de proprietar al terenurilor și/sau a clădirilor;

b. administrator al terenurilor;

c. dreptul de utilizare a resurselor naturale de pe raza parcului;

d. interesul de a organiza activități de orice fel în parc sau în imediata apropiere a acestuia cu efecte posibile asupra parcului.

Pe lângă autoritățile administrațiilor publice locale care dețin terenuri în Parcul Național Călimani, s-au identificat și alți factori interesați deținători sau administratori de terenuri sau de construcții pe suprafața parcului sau în imediata apropiere a acestuia, precum

și instituții și organizații guvernamentale sau neguvernamentale care desfășoară activități sau care sunt interesate în promovarea obiectivelor Planului de management al parcului.

4.3. Utilizarea terenurilor

Prin metode GIS, în baza limitelor stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003, s-a întocmit harta Parcului Național Călimani, cu reprezentare parculară a fondului forestier pe proprietari și administratori, iar pentru suprafața din afara fondului forestier- pășuni alpine, enclave-, s-au materializat limitele între proprietăți.

Prin implementarea proiectului SMIS CSNR 36094, au fost realizate hărțile cu formele de proprietate - Anexa nr. 4 la Planul de management - și regimul de administrare și folosința terenului- Anexa nr. 5 la Planul de management.

Pădurile și alte terenuri cu vegetație forestieră ocupă o suprafață de 20.206,932 ha.

Fondul forestier din Parcul Național Călimani, este administrat prin: - Regia Națională a Pădurilor- Romsilva: Ocolul Silvic Vatra Dornei, Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor, Ocolul Silvic Lunca Bradului și Ocolul Silvic Răstolița; - Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor - Ocolul Silvic Dorna; - Asociația Proprietarilor de Pădure Dealu Negru - Ocolul Silvic Dealu Negru; - Ocolul Silvic Comunal Josenii Bărgăului; - Regia Publică Locală Ocolul Silvic Tihuța Colibița; - Regia Autonomă Locală Ocolul Silvic Valea Șieului R.A.

Pădurile sunt încadrate din punct de vedere amenajistic în grupa I funcțională, cu rol de protecție și producție - 90% și în grupa a II-a funcțională, cu rol de producție - 9%, restul fiind terenuri cu altă destinație decât cultura silvică. 42% din păduri sunt excluse de la tăieri iar pe 19% se efectuează numai tăieri de conservare. Pe 39% din fondul forestier se practică tăieri conform prevederilor amenajamentelor silvice și legislației în vigoare.

Pășunile din parc cu o suprafață totală de 3.986,92 ha, se află în proprietatea comunelor de pe raza județelor Mureș, Harghita, Suceava și Bistrița-Năsăud, aparținând persoanelor fizice și juridice, acestea sunt pășunate de animalele locuitorilor din comunele care au proprietăți în parc.

Fânețele ocupă o suprafață redusă - 1,83 ha.

Perimetrul minier - suprafața totală a perimetrului minier este de 299,65 ha, respectiv incinta socială, zona industrială și haldele de steril, inclusiv depozitul de exploziv E6 și care în prezent se află în proprietatea Statului Român- Ministerul Industriei și Comerțului, administrată de către Societatea Comercială MinBucovina S.A.

Terenuri administrative ocupă o suprafață de 0,5 ha, aflată în proprietatea Statului Român- Centrul Meteorologic Regional Moldova, Iași. Pe aceasta, se află amplasată stația meteo Reșița cu anexele aferente.

Administrarea fondului forestier în trecut, trebuie studiată din trei direcții diferite, deoarece pădurile din cadrul unităților de producție au fost împărțite astfel:

a) Păduri gospodărite de către Fondul Bisericesc Ortodox din Bucovina- circa 2613 ha;

b) Pădurile gospodărite de comunele grănicerești din Transilvania- circa 2261 ha;

c) Pădurile gospodărite de către proprietari particulari aparținând localităților din vecinătatea lor;

Natura acestor proprietăți s-a conturat după anul 1876. Până atunci, posesia pădurilor de către sătenii liberi a fost recunoscută ca semn de recunoștință pentru devotamentul lor pentru paza hotarelor de atunci. Domnitorii acelor vremuri au respectat libertatea sătenilor, dându-le drept de folosință asupra pădurilor, împroprietăindu-i și acordându-le privilegii și scutiri de dări.

În anul 1775, odată cu anexarea Bucovinei la Imperiul Habsburgic, drepturile de proprietate ale localnicilor asupra pădurilor încep să fie limitate, cea mai mare parte a acestora trecând în administrația statului austriac. În 1785 este decretat primul regulament silvic, pădurile fiind gospodărite în brigăzi și cantoane, conduse de personal cu pregătire corespunzătoare.

În anul 1786, se desființează administrația militară a Bucovinei și se continuă gospodărirea pădurilor printr-un regulament specific numit Rânduială de pădure, ce conținea 12 capitole.

Din rapoartele Domeniului Statului din Câmpulung, se poate constata că încă de la începutul secolului trecut negustorii de lemne turci au cumpărat material lemnos pentru construirea de corăbii. Plutirul pe haitul Negrișoara și în continuare pe Bistrița s-a făcut din 1816; în 1843 un anume Petre Stomayer a reușit să transporte din această zonă un număr de 120 de plute la Galați, ulterior numărul acestora ajungând la 500-600 pe an.

În anul 1830, se remarcă o nouă reglementare a tăiatului pe parcele, ulterior statul austriac începând a vinde pădurea diversilor proprietari.

Exploatarea sistematică a început pe la mijlocul secolului al XIX-lea, ocazie cu care încep a se înființa și primele gater. Fondul Bisericesc devine utilizatorul unor importante suprafețe de pădure, anul 1878 marcând bazele primului amenajament provizoriu- care prevedea printre altele ca regenerarea pădurilor să se facă pe cale naturală, practica de exploatare a lemnului fiind cea a tăierilor rase. Anul 1899 marchează realizarea primelor hărți de ridicări tahimetrice pe care se putea urmări evoluția în timp a arboretelor. În anul 1909, pe piața exploatarea lemnului intervine firma Goetz, în anul 1927 întocmindu-se un nou amenajament silvic, revizuit ulterior în 1936.

Referitor la pădurile administrate de comunele grănicerești, diferențe semnificative au fost înregistrate aici prin modul lor de gospodărire și exploatare. Dacă inițial pădurile Călimanului au fost utilizate în devălmășie, după atribuirea lor în proprietate celor 44 de comune grănicerești, gradul de exploatare a pădurilor crește, apar gater pe apă și paza organizată a acestora.

Un moment semnificativ aici este cel al proceselor privind împărțirea pădurilor, între grofii Bamfy și Kemeny pe de o parte, și sătenii pe de alta.

Astfel, după anul 1851, când aceștia din urmă intră în posesia pădurilor, se înregistrează defrișări masive, pădurile devenind suprafețe agricole, situație care durează până în 1890, an în care administrarea pădurilor se adaptează modelului ungar, art. 19, care prevedea defalcarea utilizării pădurilor în mod cumulative pentru cele îndepărtate, și în familie, pentru cele apropiate. S-a stabilit că locuitorii acestor comune se pot aproviziona în mod gratuit, în baza unei autorizații speciale.

Anul 1947 pregătește fenomenul etatizării socialiste a proprietății. Astfel, contra unor avantaje legislative, proprietarii de pădure sunt obligați să-și declare pădurile.

În 1948, pădurile au trecut în proprietatea statului. Au urmat o serie de amenajamente în 1949, 1961, 1971, 1981 și 1990, toate realizate sub controlul statului.

4.4. Obiective turistice

Cea mai dezvoltată formă de turism în zonele înconjurătoare parcului este agroturismul care funcționează atât în cadrul unor asociații de turism la nivel regional și național cât și la nivel individual. Pe teritoriul parcului se practică ecoturismul.

Cele mai întâlnite activități turistice se leagă de drumeții și ascensiuni montane precum și de activitățile specifice de camping. Aceste activități sunt descrise și detaliate în Strategia de vizitare a Parcului Național Călimani.

Căi de acces în Parcul Național Călimani

Drumurile de acces în Parcul Național Călimani sunt:

a) drumul european E576 suprapus cu DN17 Suceava-Vatra Dornei-Bistrița, până la Vatra Dornei apoi DN17B până la Gura Negrii, după care, urmând drumul județean spre Neagra Șarului, se ajunge la una dintre porțile de intrare de la Gura Haitii (23 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 1,4 km până la limita Parcului Național Călimani;

b) drumul european E576 suprapus cu DN17 Suceava-Vatra Dornei-Bistrița, până la Vatra Dornei apoi DN17B până la Gura Negrii, după care, urmând drumul județean spre Panaci, se ajunge la una dintre porțile de intrare de la Drăgoiasa sau Păltiniș (23 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 6,8 km până la limita Parcului Național Călimani;

c) drumul european E576 suprapus cu DN17 Suceava-Vatra Dornei-Bistrița, până la Dorna Căndrenilor, după care, urmând drumul comunal și forestier spre Poiana Negrii, se ajunge la poarta de intrare de la Poiana Negrii (15 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 6 km până la limita Parcului Național Călimani;

d) drumul european E576 suprapus cu DN17 Suceava-Vatra Dornei-Bistrița, până la Poiana Stampei, după care, urmând drumul comunal și forestier, se ajunge la Dornișoara, una dintre porțile de intrare în Parcul Național Călimani (26 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 3,2 km până la limita Parcului Național Călimani;

e) drumul național DN15 Tulgheș-Toplița-Răstolița-Deda, până la Toplița, după care urmând drumul comunal până la Monument (7 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 15 km până la limita Parcului Național Călimani;

f) drumul național DN15 Tulgheș-Toplița-Răstolița-Deda, până la Lunca Bradului (69 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 12 km până la limita Parcului Național Călimani;

g) drumul național DN15 Tulgheș-Toplița-Răstolița-Deda, până la Răstolița (80 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 9 km până la limita Parcului Național Călimani;

h) drumul european E576 suprapus cu DN17 Suceava-Vatra Dornei-Bistrița, până la Mureșenii Bărgăului, după care, urmând drumul comunal și forestier se ajunge la Colibița (14 km). De aici, în linie dreaptă, mai sunt aproximativ 10 km până la limita Parcului Național Călimani.

Tabel nr. 11 - Accesul la punctele de intrare în parc

De la	Până la	Acces	
		Distanța totală	Transport în comun

Vatra Dornei	Gura Haitii	23 km	Organizat - Autogara Vatra Dornei
Vatra Dornei	Poiana Negrii	15 km	Organizat - Autogara Vatra Dornei
Vatra Dornei	Păltiniș-Drăgoiasa	23 km	Organizat - Autogara Vatra Dornei
Poiana Stampei	Dornișoara	26 km	Neorganizat
Toplița	La Monument	7 km	Neorganizat
Tulgheș	Lunca Bradului	69 km	Organizat
Tulgheș	Răstolița	80 km	Organizat
Mureșenii Bărgăului	Colibița	14km	Neorganizat

În Parcul Național Călimani, nu există structuri de primire turistică. Cazarea vizitatorilor se poate face în una din numeroasele structuri de primire turistică clasificate din zonă.

Tabelul nr. 12 - Structuri de primire turistică din jurul Parcului Național Călimani

Comuna	Posibilități de cazare	Acces
Poiana Stampei	3 pensiuni, 1 camping	DN 17
Șaru Dornei	16 pensiuni	DN 17
Panaci	2 pensiuni	DN 17
Dorna Candrenilor	3 pensiuni	DN 17
Vatra Dornei	10 hoteluri, 1 camping, 61 pensiuni	DN 17
Colibița	3 pensiuni	DN 17
Toplița	1 camping, 1 hotel, 10 pensiuni	DN15
Lunca Bradului	4 pensiuni	DN15
Răstolița	1 pensiune	DN15

Tabelul nr. 13 - Categoriile de vizitatori în Parcul Național Călimani

Nr. crt.	Categoria de vizitatori	Zonele cele mai utilizate
1.	Turiști montani	2.710 Rezervația 12 Apostoli, 2.480 Rezervația Lacul Iezer
2.	Cercetători, elevi, studenți în grupuri organizate	Cariera de sulf, rezervația științifică
3.	Practicanți de turism ecvestru	Traseele spre 12 Apostoli dinspre Mureș
4.	Grupuri organizate în scop turistic provenite din stațiunea Vatra Dornei și din circuitul cultural istoric al Bucovinei	2.710 Rezervația 12 Apostoli, 2.480 Rezervația Lacul Iezer
5.	Practicanți de mountainbike	În general: pe drumul Gura Haitii - Toplița
6.	Localnici	2.480 Rezervația Lacul Iezer
7.	Culegători	Aproape pe întreaga suprafață a parcului

Evaluările efectuate denotă faptul că majoritatea turiștilor preferă accesul pe drumul asfaltat Vatra Dornei- Gura Haitii- Călimani, și pe drumul de pe Valea Lomașului dinspre Toplița.

Traseele preferate de turiști, vizează obiectivele 2.710 Rezervația 12 Apostoli și 2.480 Rezervația Lacul Iezer precum și creasta calderiei vulcanice a Munților Călimani. Ca și durată, acestea variază între una și patru zile.

Principalele trasee se referă la drumurile de creastă ale calderiei din Călimani -10 km diametru-, cele prin rezervațiile sus menționate - 2.480 Rezervația Lacul Iezer și 2.710 Rezervația 12 Apostoli.

În zona munților Călimani există:

- 29 trasee turistice omologate- a se vedea Anexa nr. 6 la Planul de management;

- 15 trasee turistice în curs de omologare;

- 2 poteci tematice: 12 Apostoli și Cariera de Sulf;

- 1 traseu de maraton: Via Maria Theresia;

Infrastructura existentă la nivelul Administrației Parcului Național Călimani:

- Centrul de interpretare - vizitare. Este centrul principal al Parcului Național Călimani, menit să:

a. ofere vizitatorilor informații cu caracter larg bazate pe date științifice și o interpretare a lor pentru diversele componente ale Parcului Național Călimani;

b. ofere o bază pentru diverse programe de cercetare;

c. ofere posibilitatea de a organiza evenimente dedicate unor teme speciale, de exemplu seminar pe probleme de geologie;

d. faciliteze derularea unor ore tip "Descoperă natura" adresate elevilor din comunitățile locale;

e. ofere vizitatorilor informații turistice asupra zonei;

f. ofere comunității locale posibilitatea folosirii Centrului pentru diverse activități locale;

g. ofere spații pentru birouri pentru personalul administrației parcului.

- Puncte de informare turistică- sunt menite să ofere informații turistice asupra zonei. Este bine să existe o rețea de centre de informare integrate într-un sistem unitar de informare turistică la nivelul zonei și regiunii.

Punctele de informare turistică sunt amplasate la 2 dintre porțile de intrare: Panaci și Poiana Stampei. Aceste localități sunt destul de folosite pentru a intra în parc, exceptând Șaru Dornei care este principalul punct de acces.

Obiective turistice în zona Parcului Național Călimani

Poziționat în partea de nord, nord- est a Carpaților Orientali, Parcul Național Călimani completează gama de oferte turistice a unei zone mult mai întinse. Este vorba de Depresiunea Dornelor, situată în partea de nord, stațiunea Borsec și Defileul Mureșului situate în partea de est, respectiv în sudul Munților Călimani.

Depresiunea Dornelor, municipiul Vatra Dornei constituie un punct de atracție major prin natura și specificul oportunităților pe care le poate acesta oferi. Numea și Perla Bucovinei, stațiunea turistică Vatra Dornei înregistrează anual importante fluxuri de turiști ce vin aici în scop medical- curativ sau de agrement.

Ofertele turistice ale orașului sunt deosebit de atractive, ele fiind în speță orientate către partea de turism activ, domeniu ce se remarcă a fi din ce în ce mai solicitat pe piața serviciilor turistice.

Ca și atracții în zonă amintim activitățile de river rafting, mountain bike, parapantă, escalade și cățărări, călărie, vizitarea stânelor turistice, plimbări cu telescaunul și altele. Pe timp de iarnă activitatea stațiunii se concentrează asupra sporturilor de iarnă, cele două părți de schi fiind utilizate la maxim.

În ceea ce privește turismului monahal, orașul constituie un bun punct de plecare pentru vizitarea mănăstirilor din Moldova, Bucovina sau Maramureș.

În domeniul tratamentelor balneare, amintim că faimoasele baze de tratament datează încă de pe timpul vechiului imperiu austro-ungar când "numele localității a devenit, pentru cei dornici, avizi de sănătate și liniște, sinonim cu un ansamblu generos și miraculos de efecte curative, reconfortante, tonifiante ale izvoarelor carbogazoase și feruginoase, ale nămolului de turbă vegetalo-mineralo-rășinoase, ori ale aerosolilor bogăți din acest colț de rai pământesc..." - Petru Țăranu, citat din "Memoria Dornelor" ediția a III-a.

Defileul Mureșului, luat ca întreg între Toplița și Deda, prezintă frumusețea unui traseu dăltuit de râul Mureș printre Munții Călimani și Gurghiu, defileu amenajat în paralel pentru transportul auto și cel feroviar. S-a constituit ca rezervație peisagistică și prezintă o serie de atracții precum: Schitul Carmelit de Maici Sfânta Cruce din com. Stânceni, un schit greco- catolic de rit bizantin, unul din cele 6 din întreaga lume, Mănăstirea Sf. Ilie și Mănăstirea Doamnei, ambele din Toplița, Muzeul Etnografic Deda, muzeul satului din Idicel-Pădure, și altul în Săcalu de Pădure, ambele aparținând comunei Brâncoveniști, bisericile vechi de pe cuprinsul localităților ce tranzitează defileul- Biserica Evanghelică din Idicel de Jos; Rezervația de Lalele de la Vălenii de Mureș, Calele de mlaștină din satul Ciobotani com. Stânceni, Castelul Kemeny din comuna Brâncoveniști.

Un element deosebit îl constituie peștera de mlașă "Căsoaia lui Ladaș" localizată între Răstolița și Lunca Bradului, formată în rocă vulcanică, acum peste 5 milioane de ani.

Stațiunea montană Borsec, vestită prin resursele de ape minerale ale zonei, situată în partea de est a parcului, deține un potențial turistic însemnat, cu amenajări și structuri specifice de primire a turiștilor.

În contextul menționat, Munții Călimani se poziționează central zonelor enumerate, conferind un element turistic strategic prin frumusețea peisajelor și nu în ultimul rând prin natura serviciilor turistice oferite. Există aici un număr de trei rezervații, dintre care două constituie atracția principală a turiștilor montani care străbat masivul în grup sau individual:

a) 2.710 Rezervația 12 Apostoli ce prezintă un relief ruinos asemănător unor statui plămuite dintr-o lume de basm: Moșul, Godzila, Mareșul, Mucenicul sau Gușterul;

- b) Pietrele Roșii - loc cu o impresionantă povară istorică a luptelor de graniță tripartită. Prezintă o caracteristică interesantă, aceea de triplex confinium ceea ce simbolizează în limba latină - punct de întretăiere a granițelor a trei state;
- c) Cetățile Tihului - vârfuri muntoase răzlece ce răsar precum zidurile unei cetăți, surprind turiștii aventura aici prin frumusețea și sălbăciunea peisajului;
- d) 2.480 Rezervația Lacul Iezer - lac de baraj natural înconjurat de vegetație subalpină cu ienupăr și jneapăn, atrage săptămânal grupuri de turiști dornici de experiențe complexe;
- e) Traseul de creastă prin Vârful Pietrosu - conferă imagini de vis asupra întregii caldere vulcanice din Călimani. Este punctul cel mai înalt din acești munți, ușor accesibil și bine marcat;
- f) Cascadele Tihului și Cascada Duruitoarea - conferă o priveliște deosebită și loc de relaxare în traseele drumețiilor montani;
- g) Înflorirea smîrdarului în zona Rețitiș - reprezintă un adevărat festival al naturii. Muntele devine de culoare roșie, contrastul cu stâncile și vegetația alpină expunând imagini greu de uitat;
- h) Spectacolul boncânitului la cerb, din septembrie-octombrie și al rotitului la cocoș de munte în aprilie- sunt atracții speciale destinate celor ce doresc să cunoască și să aprofundeze din secretele conferite de natura montană;
- i) Megalitiile încrustați descoperiți în zona pârâului Paltinul din Călimani reprezintă provocarea către necunoscut.
- În materie de turism, Administrația Parcului Național Călimani a elaborat și promovează o serie de pachete turistice distincte cu care vine în completarea celorlalte oferte turistice ale zonei, printre care se află expedițiile de observare și interpretare a naturii, tip foto-safari, organizate periodic de administrația parcului persoanelor dornice de a acumula experiențe și cunoștințe diversificate. Interpretarea este asigurată de persoane specializate, diversitatea plantelor, animalelor și peisajele fiind extrem de atractive.

4.5. Activități educative și dotări

Crearea Parcului Național Călimani a atras după sine o serie de măsuri și activități specifice în ceea ce privește educația ecologică și conștientizarea publică a comunităților cu care acesta interacționează. Acestea vin să suplimenteze cunoștințele dobândite de populațiile locale în urma absolvirii diverselor scoli sau din activitățile practice întreprinse de către aceștia. Administrația Parcului Național Călimani derulează:

- a) activități de prezentare a Parcului în școlile din zonă. Încă de la înființarea sa, Administrația Parcului Național Călimani a desfășurat o serie de campanii de mediatizare a ariilor protejate din Călimani, a obiectivelor și politicilor după care unitatea se ghidează. Acțiunile s-au desfășurat în cadrul școlilor și liceelor din zonă, ele fiind însoțite de explicații și imagini aferente. Impactul prezentărilor a fost evident, din partea școlilor respective fiind solicitate parcului, noi intervenții. Au fost trecute în revistă toate școlile din comunitățile Parcului Național Călimani, materialele prezentate comportând îmbunătățiri periodice, ele devenind din ce în ce mai complexe, de la an la an.
- b) prezentarea parcului cu obiectivele și politicile sale cu ocazia diferitelor manifestări. Prezentarea activităților din parc, a patrimoniului și politicilor sale, a făcut nu de puține ori obiectul unor prezentări tematice realizate de către Administrația acestuia cu ocazia diferitelor evenimente și manifestări. Astfel, întrucât gama evenimentelor cultural-tradiționale din zonă prezintă o multitudine de manifestări, la invitațiile primite, au fost prezentate concret realizările și tendințele de dezvoltare ale zonei Călimani, bogățiile din patrimoniul natural de acolo, concepte distincte în ce privește structura și conținutul unui parc național, atitudinii civilizate a omului în natură. Prezentările realizate au stârnit interes, ele urmând a fi continuate și cu ocazia altor evenimente.
- c) acțiuni de voluntariat care reclamă adeseori sprijin din partea comunităților parcului în ce privește activitățile de igienizare a unor zone, marcarea și întreținerea de trasee. Realizarea acestor acțiuni atrage după sine păstrarea unei infrastructuri turistice adecvate, iar pe de altă parte contribuie la o mai bună educare și apropiere a omului față de mediul înconjurător. Impactul acestor activități este cu atât mai relevant, cu cât și acțiunile de voluntariat au fost realizate îndeosebi cu grupuri de elevi ai claselor primare, cu grupuri de studenți pasionați și oameni dedicați muntelui;
- d) acordare de interviuri în mass-media. Altă formă de promovare și asigurare a unei activități eficiente de educație ecologică de către Parcul Național Călimani, cu referire de această dată la publicul larg, o constituie numeroasele intervenții în mass media, prin mijloacele radio și televiziune, privind acțiunile și oportunitățile oferite de parc. Au fost realizate interviuri la posturile de radio locale, acțiuni televizate, precum și altele asemenea.
- e) Concursuri pe teme de protecție a mediului înconjurător. Asimilarea în mod practic a unor cunoștințe și deprinderi de comportament civilizat în natură se realizează în cadrul parcului și prin sistemul de recompensare a celor mai îndemânatici elevi - cu ocazia participării la concursuri tematice orientate spre natură. Pentru realizarea activităților de educare, Administrația Parcului Național Călimani deține mijloace de transport corespunzătoare, calitatea activităților fiind asigurată de existența logisticii minime necesare. Există personal specializat și mai multe variante de prezentare ale parcului, pentru diferite grupuri vizate: elevi, studenți, turiști și alte tipuri de vizitatori.

Pe teritoriul parcului au fost realizate de-a lungul timpului lucrări științifice - articole, lucrări de licență și teze de doctorat, care pot fi studiate la biblioteca parcului. De asemenea, au fost implementate proiecte cu finanțare europeană, care au contribuit cu liste de specii, areale de răspândire pentru specii și habitate și au propus măsuri de management. Acestea au venit în sprijinul implementării Planului de management în vigoare și au adus elemente noi în ceea ce privește sursele de interes comunitar ROSCI0019 și ROSPA0133.

În prezent, Administrația Parcului Național Călimani nu dispune de facilități de cercetare, de tip laboratoare și stațiuni de cercetare. Cu toate acestea, este încurajat voluntariatul științific și sunt încheiate parteneriate cu universități din țară.

5. ACTIVITĂȚI CU POTENȚIAL IMPACT ASUPRA ARIILOR NATURALE PROTEJATE SPECILOR ȘI HABITATELOR DE INTERES CONSERVATIV

5.1. Evaluare pentru mediul fizic și biodiversitate

5.1.1. Evaluarea pentru mediul fizic

Călimanii sunt cei mai înalți munți vulcanici din România, având vârful Pietrosu de 2102 m. Diametrul longitudinal al calderii vulcanice este de aproximativ 10 km, conferindu-i o importanță deosebită din punct de vedere geologic și geomorfologic.

Constituția geologică vulcanică este predominant andezitică, cu hornblendă și piroxen, dacite și bazalte. Acestea ies pe alocuri în evidență sub formă de stânci, unele îmbrăcând aspecte foarte curioase, cum ar fi stâncile de la 12 Apostoli, Pietrele Roșii și Dealul Tătarului.

Conurile vulcanice sunt dispuse sub forma unei caldere, unice în România și în Europa. Acestea, prin vârfurile lor dispuse ca o coroană, dau peisajului o notă aparte.

Acest peisaj superb a fost ciuit în mod brutal prin deschiderea în 1976 a carierei de sulf. Activitatea minieră a avut un impact deosebit asupra a peste 300 de hectare de vegetație și substrat care a fost decopertat în proporție de 100% și asupra habitatelor din jur.

În prezent, în locul unde a existat exploatarea și infrastructura de prelucrare, a rămas un peisaj dezolat, unde vegetația își face loc greu din cauza acidității substratului rezultat, un peisaj antropizat cu halde de steril, drumuri și un munte tăiat în trepte.

5.1.2. Evaluarea pentru specii și habitate

Pădurile sunt o resursă vitală pentru celelalte habitate, pentru animale și nu în ultimul rând, pentru locuitorii din zonă. Constituindu-se ca o sursă de venit și pentru foștii proprietari, după 1989, vegetația forestieră a fost exploatată, în unele cazuri, peste limita admisă. Trebuie amintit faptul că parcul adăpostește o asociație deosebită, aceea dintre molid și zămbru, foarte valoroasă din punct de vedere științific. La fel de important, această asociație depinde în mare parte și de nefragmentarea pădurii din jur care are rolul de protecție a acesteia. În același timp, vegetația arbustivă de la limita superioară a pădurii, are o funcție moderatoare asupra factorilor climatici, reducând astfel impactul acestora asupra vegetației forestiere.

În anul 2012, personalul de teren a identificat 8 exemplare de zămbru atacate de insecte de scoarță. Tot în acest an, s-a observat tendința de uscare și lepădare neobișnuită a acelor la coniferele din parc. În rezervația științifică a fost observat fenomenul atât la molid, cât și la zămbru, și a fost pus pe seama secetei prelungite.

În anul 2013, uscarea învelișului foliar, nu a mai fost la fel de persistentă, dar în 2014, s-au uscat 7 exemplare de Pinus cembra. Nu se cunosc cauzele acestei uscări.

În ultimii 50 de ani, majoritatea cercetărilor științifice s-au canalizat asupra arboretului cu zămbru din Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra. Au fost prelevate numeroase probe din lemnul mort și viu, sub formă de carote și rondelle.

Întrucât numărul exemplarelor de Pinus cembra de dimensiuni mari, care sunt supuse în mod constant prelevărilor de probe, este în scădere din cauze pe de o parte fiziologice, pe de altă parte, necunoscute la data elaborării prezentului document, se impune interzicerea prelevării de probe din acești arbori pe o perioadă nedeterminată.

Jnepenișurile, ienupăretele și tufărișurile de anin verde, nu au suferit mari pierderi de-a lungul timpului, cu excepția unor puncte unde au fost afectate de prospecțiuni geologice, activități miniere, ciobani sau traseele turistice aflate în imediata apropiere.

Fauna este reprezentativă pentru lanțul carpat, marcată prin prezența carnivoarelor mari, specii de lilieci, păsări și nu în ultimul rând, nevertebrate. Activitatea minieră a lăsat urme adânci, afectând ecosistemele forestiere și mai ales cele acvatice din zonă. Râul Neagra Șarului este practic fără viață până la confluența cu râul Bistrița.

În parc au fost menționate și observate specii de păsări cuibăritoare, foarte rare, cum ar fi răpitoarele de zi, tetraonidele, cu populații fragile și care au nevoie de o conservare a habitatului în care trăiesc, reducerea numărului câinilor de la stâne și reglementarea perioadei de pășunat, pentru a nu perturba activitatea de clocit, pentru speciile care cuibăresc pe sol și nu în ultimul rând, de liniștea pe care numai o zonă retrasă o poate oferi.

O problemă este aflulul foarte mare de culegători de ciuperci, fructe de pădure și alte produse accesorii în scop comercial din parc, zona fiind foarte bogată în afin și merișor.

O acțiune care se desfășoară este reabilitarea suprafeței afectate de exploatarea de sulf, zonă aflată în vecinătatea Rezervației Științifice 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra, una din punctele cele mai fragile din parc. Nu în ultimul rând, trebuie avute în observație și procesele naturale care se desfășoară permanent, unele neperceptibile, altele neprevăzute, cum sunt avalanșele, alunecările de teren, doborâturi de vânt și altele asemenea. De altfel, se impune în următorii ani, zonarea riscurilor pentru biodiversitate.

Odată cu începerea exproprierilor, respectiv în anul 2018 a defrișării căldării chiuvelei lacului de acumulare Răstolița și umplerii acestuia, se va dezvolta turismul de masă în Munții Călimani Sud, inclusiv în zona Parcului Național Călimani. Parcelele u.a. 231-234, U.P. IV. O.S. Răstolița, zonă de protecție integrală a parcului se situează direct pe malul lacului de acumulare.

Există un mare interes pentru dezvoltarea infrastructurii turistice, cu extinderi de intravilan pentru construirea de pensiuni, restaurante în aval, și în amonte de baraj.

Problema Parcului Național Călimani va deveni complexă și de aceea, se impune creșterea numărului personalului de teren pe clina sudică a parcului, la cel puțin 4 rangeri.

În ceea ce privește speciile și habitatele de interes comunitar, prin proiectul POS Mediu SMIS CSNR 36094, a fost elaborat un document care descrie amenințările actuale și potențiale. Pe baza acestuia, la nivelul siturilor Natura2000 care se suprapun peste limitele Parcului Național Călimani, s-au constatat următoarele amenințări:

Amenințări viitoare pentru speciile de lilieci din parc

A04 Pășunatul

A04.21 Pășunatul neintensiv

Ca urmare a supratârârii, se ajunge la schimbarea compoziției vegetației prin proliferarea unor specii de plante nitrofile. Odată cu dispariția pajștilor sau a vegetației specifice, dispar zonele de hrănire pentru speciile *Myotis myotis* și *Myotis bechsteinii*.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de lilieci:

Scăzută-viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată;

B02 Gestionarea și utilizarea pădurii și plantației

B02.02 Curățarea pădurii; B02.03 Îndepărtarea lăstărișului; B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

B07 Activități silvice

Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor. Majoritatea speciilor de lilieci europeni sunt parțial sau total legați de ecosistemele forestiere.

Fragmentarea pădurilor este un proces important cu impact asupra faunei de lilieci și acest proces ar putea, mai departe, să fie luat în considerație.

Caracteristicile habitatului și calitatea acestuia este influențată de biomasa, diversitatea și distribuția insectelor.

Acoperirea cu vegetație naturală sau semi-naturală: păduri dense, tufărișuri, arbori izolați, petice de pădure și pajște, par să afecteze distribuția fiecărei specii de lilieci și compoziția comunităților.

Amenințări forestiere și tăieri în timpul formării coloniilor de naștere sau de hibernare - unele colonii de *Nyctalus noctula* din scorburii pot fi formate din mii de indivizi. Dacă este distrusă o astfel de colonie, arborele fiind tăiat de exemplu iarna, poate afecta populația locală a speciei.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de lilieci:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E03 Descărcări

E03.01 Depozitarea deșeurilor menajere/deșeuri provenite din baze de agrement - turism și cauciucuri de la utilaje

Camparea în locuri neautorizate, focul în pădure, zgomotul produs de turiști, au fost semnalate în zona 2.480 Rezervația Lacul Iezer și reprezintă factori perturbatori pentru speciile de interes comunitar și național. Abandonarea deșeurilor care ajung în apa râurilor, produc poluarea acestora și pot influența compoziția nevertebratelor acvatice ce reprezintă hrana pentru unele specii de lilieci.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de lilieci:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H Poluare

H01 Poluarea apelor de suprafață; H01.07 Poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de platformele industriale abandonate - exploatare

Cariera de sulf și depozitele de steril încă exercită o presiune asupra speciilor de lilieci, atât din parc cât și din afara acestuia. Aceasta este reprezentată de poluarea solului, a apelor ce străbat această zonă, cât și a distrugerii vegetației. Diversitatea chiropterelor este mai scăzută de-a lungul râului Neagra comparativ cu alte zone din parc.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de lilieci:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de mamifere, altele decât lilieci

G01.03 - Vehicule cu motor

Vehiculele cu motor și utilajele forestiere produc zgomot, poluare, distrugerea vegetației și chiar modificarea configurației terenului.

Aceste efecte negative au fost observate în zona pârâului Mijlocu și pârâului Puturos. Zgomotul produs de motoare determină evitarea acestor zone de către mamifere și implicit modificarea arealului speciei.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

H - Poluare

Cariera de sulf și depozitele de steril exercită o presiune asupra speciilor de mamifere atât din parc cât și din afara parcului. Această amenințare este reprezentată de poluarea solului, a apelor ce străbat această zonă, cât și a distrugerii vegetației. A fost observată o diversitate specifică mai scăzută în această zonă comparativ cu alte zone din parc. Distrugerea vegetației influențează în mod direct fauna de mamifere mici.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere: ridicată - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

D01.01 - Drumuri, poteci

Căile forestiere intens circulate de către utilajele de exploatare a materialului lemnos, de căruțe și muncitori determină: degradarea/distrugerea covorului vegetal, modificarea configurației terenului, reducerea sau fragmentarea suprafeței habitatului speciei.

De asemenea, potecile afectează habitatele adiacente prin modificarea configurației terenului, distrugerea vegetației, producând în același timp și modificări în lanțul trofic.

Vegetația reprezintă sursa de hrană pentru ierbivore și rozătoare, acestea la rândul lor constituind sursă de hrană pentru lup, râs și pisica sălbatică.

Ursul evită zonele antropizate și zgomotul. Pe marginea drumurilor forestiere și potecilor, se găsesc în multe situații tufe de afin, zmeur, merișor ce constituie sursă de hrană pentru urs, însă prezența potecilor facilitează și culesul fructelor de către localnici și turiști.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E01.04 - Alte modele de habitare/ locuințe - Antropizarea

Camparea în locuri neautorizate, focul în pădure, zgomotul produs de turiști, au fost semnalate în zona 2.480 Rezervația Lacul Iezer și reprezintă factori perturbatori pentru speciile de mamifere.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Dezvoltarea turismului de masă, în zona barajului de acumulare Răstolița.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:

Mare - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată

B07 - Activități silvice

Activitățile silvice produc fragmentarea habitatelor speciilor, expunerea unor specii cum este *Muscardinus avellanarius*, semnalat în zonă, față de prădători, modificarea caracteristicilor habitatului.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B02.04 - Modificări ale sistemului natural; îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

Eliminarea arborilor bătrâni/ uscați din parc, reprezintă o problemă indirectă pentru insectivore- *Sorex alpinus*. Arborii bătrâni și căzuți sunt sursă de hrană pentru insectele adulte cât și pentru diferite stadii de dezvoltare ale acestora, care la rândul lor fac parte din spectrul trofic al insectivorelor. În aceeași măsură afectează și speciile de rozătoare, în special *Muscardinus avellanarius*, determinând modificarea habitatului speciilor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E03.02 - Depozitarea deșeurilor industriale

Deșeurile abandonate, rezultate în urma activităților de exploatare forestieră, pot determina modificarea structurii solului sau blocarea cursului apei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor de mamifere:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

A04.02.05 - Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Deși pășunatul reprezintă și o presiune actuală, amenințarea viitoare/ potențială o constituie câinii de la stâne. Aceștia pot transmite boli precum parvoviroza canină; se răspândește foarte repede și în cele mai multe cazuri provoacă moartea printre animalele sălbatice.

Prin vânat, aceștia pot reduce baza trofică pentru lup, râs și pisică sălbatică.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor de mamifere:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de amfibieni și reptile din parc

Evaluarea presiunilor actuale asupra speciilor de amfibieni și reptile:— Pentru Salamandra salamandra - distrugerea bălților în timpul manipulării materialului lemnos, culegerea de fructe de pădure, plante medicinale și ciuperci, turism;— Pentru Triturus alpestris - secarea naturală a bălților în perioada metamorfozei, distrugerea bălților în timpul manipulării materialului lemnos;— Pentru Triturus montandoni - secarea naturală a bălților în perioada metamorfozei, distrugerea bălților în timpul manipulării materialului lemnos, turism, culegerea de fructe de pădure;— Pentru Bombina variegata - secarea naturală a bălților în perioada metamorfozei, distrugerea bălților în timpul manipulării materialului lemnos, distrugerea habitatelor de reproducere, lucrări de reamenajare a cursului pâraielor, deteriorarea și dispariția în mod natural din cauza secetei a habitatelor specifice acestei specii în toate zonele parcului. Marea majoritate a bălților din fosta carieră de sulf, spre exemplu, sunt alimentate din apa provenită de la topirea zăpezilor;— Pentru Rana temporaria - secarea naturală a bălților în perioada metamorfozei, distrugerea bălților în timpul manipulării materialului lemnos;— Pentru Vipera berus - distrugerea habitatelor în timpul manipulării materialului lemnos, pășunat, turism, culegerea de fructe de pădure.

Amenințări viitoare pentru speciile de pești din parc

B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

Depozitele de material lemnos pe malul cursurilor de apă, sau chiar în albia cursurilor de apă, pot produce obturări, gătuiri ale curgerii apelor, mai ales în perioadele de viitură, când apele transportă materiile groșiere care se depun și formează adevărate bariere în calea deplasării peștilor.

Asigurarea căilor de deplasare de-a lungul albiei este esențială pentru o repartizare optimă a adulților și ocuparea habitatelor optime care să le asigure satisfacerea cerințelor legate de volumul de apă optim, oxigenarea optimă și mai ales posibilitatea de hrănire optimă.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de pești:

Ridicată - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

H01.07 Poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de platformele industriale abandonate

Perimetrul minier din fosta carieră de sulf, manifestă în continuare o presiune asupra apelor de suprafață care au bazinul de recepție în zona carierei. Chiar dacă în prezent mina este închisă, activitățile de exploatare fiind încheiate începând cu anul 1997, zona este puternic afectată de acțiunile întreprinse în urmă cu 30 de ani. În zona fostei cariere se pune problema poluării solului, a apelor ce izvorăsc din această zonă dar și a distrugerii vegetației pe arii însemnate.

Depozitele de steril se întind pe aproximativ 180-200 de hectare, porțiuni reprezentată de soluri puternic afectate, erodate, poluate, infertile, în mare parte despădurite. Apele care izvorăsc din acest perimetru sunt lipsite de viață.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciilor de pești:

Ridicată - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

J02.06.06 Captări de apă de suprafață pentru hidrocentrale

Din cauza construirii barajului de acumulare în albia Pârâului Mijlocu și a viitoarelor aducțiuni subterane de ape din afluenți, coroborat cu variația elementelor hidro- meteorologice din zonă, este posibilă o diminuare a debitelor pâraielor din zona sud-vestică a Parcului Național Călimani și deci, un risc foarte mare pentru populațiile de pești din această zonă.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor de pești:

Ridicată - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

L04 - Avalanșe

Zonele abrupte care prezintă porțiuni întinse despădurite sunt supuse riscului provocării de avalanșe care să ducă la depozitarea unor cantități mari de zăpadă în albia cursurilor de apă, ceea ce ar produce pe porțiunea afectată asfixierea peștilor, a puietului sau a icrelor, care sunt depuse în perioada rece a anului.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor de pești:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de nevertebrate din parc

Specia: Carabus variolosus

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Au fost observate urme de copite, dejecții, vegetație culcată, locuri de adăpare, care indică prezența animalelor domestice și pășunat atât în zona mlăștinoasă cât și în cea ripariană. Prezența animalelor domestice prin pășunat, tranzit și adăpat, determină deranjarea habitatului prin: distrugerea florei și faunei, modificarea microreliefului, alterarea calității solului.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

2 B Managementul forestier general

Distrugerea văilor umede prin apariția drumurilor create de utilaje forestiere grele. Acestea duc la distrugerea habitatului natural al speciei, adică malurile apelor curgătoare.

Modificarea structurii vegetației ca urmare a procesului de înrășinare- aceasta determină acidifierea solului și în timp, dispariția speciilor care sunt adaptate la condițiile ecologice respective.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B02.02/ B02.04 Curățarea pădurii/ Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

Se practică această metodă de "igienizare a pădurilor" prin îndepărtarea arborilor deja uscați, a trunchiurilor căzute care constituie refugii pentru specie sau care prin descompunere vor forma litiera care constituie și ea un refugiu.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B07 Activități silvice

La aproximativ 1,5 km, în amonte de locul în care a fost înregistrată specia, există o exploatare forestieră și o rampă pentru depozitarea buștenilor care afectează habitatul riparian adiacent situat de-a lungul cursului de apă.

Activitățile din această zonă determină: modificări ale turbidității și compoziției apei; generează fenomene de eroziune care afectează habitatele din aval.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumuri forestiere bine întreținute, circulate, mai ales în sezonul estival. Prezența căilor de acces determină deranjare habitatelor adiacente sau a celor pe care le traversează prin: micșorarea/fragmentarea suprafeței habitatului; apariția proceselor de poluare; distrugerea vegetației; modificarea configurației terenului; facilitează accesul oamenilor, animalelor domestice și a utilajelor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E01.04 Alte modele de habitare/ locuințe

Habitatul este afectat datorită prezenței oamenilor, a mijloacelor de transport și a animalelor domestice.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicalelor

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Folosirea pe scară largă a unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra speciei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E03.02 Depozitarea deșeurilor industriale

Există pericolul ca apele curgătoare să fie poluate prin depozitarea pe malul acestora a deșeurilor rezultate în urma activităților de exploatare forestieră.

Acestea duc la modificarea structurii solului sau la blocarea cursului apei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Specia: *Rosalia alpina*

B07 Activități silvice

Distrugerea habitatelor caracteristice speciei prin exploatarea resurselor forestiere. Exploatarea forestieră, observată în apropierea locurilor unde a fost semnalată specia, reprezintă un pericol major pentru existența acesteia, fiind afectat ciclul biologic al speciei. Extragerile de masă lemnoasă efectuate necorespunzător - tehnica de aplicare, extragerea selectivă a exemplarelor/ speciilor valoroase din punct de vedere economic sau ilegal.

Eliminarea preferențială a arborilor maturi/ bătrâni de fag, care reprezintă specia preferată a croitorului alpin, determină perturbarea/ întreruperea ciclului biologic al speciei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

Eliminarea arborilor și arbuștilor morți sau a celor bătrâni din ecosistemele forestiere. Această practică perturbă ciclul de dezvoltare al speciei care are nevoie pentru dezvoltare de păduri bătrâne/ mature de fag, cu lemn putred și trunchiuri scorburoase, arbori morți, uscați sau în descompunere, ramuri uscate sau zone uscate pe trunchiurile arborilor maturi.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B02.01.02 Replantarea pădurii

Împădurirea cu alte specii decât cele edificatoare pentru habitatele populate de *Rosalia alpina*.

Ciclul de dezvoltare al speciei este legat de prezența fagului și foarte rar de existența altor specii cu frunze căzătoare: *Acer* sp., *Ulmus* sp., *Fraxinus* sp., *Castanea* sp., *Salix* sp., *Juglans* sp., *Tilia* sp., *Quercus* sp., *Alnus* sp. sau *Crataegus* sp.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicalelor în pădure

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Folosirea unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra populațiilor de *Rosalia alpina* prin omorârea a numeroși indivizi.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Extinderea rețelei de căi tehnologice; se observă tendința extinderii rețelei de căi prin construirea unor trasee noi, laterale, în vecinătatea zonelor unde a fost identificată specia, ce pornesc de la drumul forestier principal, care urmează cursul apei.

Acestea afectează habitatul speciei prin: reducerea/ fragmentarea suprafeței habitatului; distrugerea arborilor; poluare; facilitează accesul oamenilor, animalelor domestice și al utilajelor în habitatele respective.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

J01.01 Incendii

Incendiile, provocate sau naturale. Prezența și activitățile muncitorilor forestieri/ sezonieri, a culegătorilor de fructe de pădure și/sau ciuperci și a turiștilor pot reprezenta o potențială sursă de incendii din cauza focurilor deschise lăsate nesupravegheate.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

Specia: *Pholidoptera transsylvanica*

A04.01.02 Pășunatul intensiv al oilor

Au fost observate urme de copite, dejecții, specii coprofage de coleoptere, care indică prezența turmelor, tranzit și pășunat.

Prezența animalelor domestice prin pășunat și tranzit, determină degradarea habitatului prin distrugerea florei și faunei corelată cu modificarea caracteristicilor fizico-chimice ale solului, ceea ce duce la modificarea habitatului speciei și în consecință la regresul numeric sau dispariția acesteia.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

În valea Ilvei au fost observate urme de copite, dejecții, vegetație culcată care indică trecerea animalelor domestice și pășunat.

Prezența animalelor domestice prin pășunat, tranzit, determină deranjarea habitatului prin distrugerea florei și faunei și alterarea calității solului, ceea ce duce la modificarea habitatului speciei și în consecință la regresul numeric sau dispariția acesteia.

În pășunea și fâneața din zona Fata Gardului există stâne care, din cauza numărului mare de animale duce la distrugerea florei și faunei și în special prin acumularea de nitrați în sol.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B07 Activități silvice

Exploatarea forestieră afectează habitatul forestier, zonele de lizieră și habitatele adiacente, prin tăierea, transportul și depozitarea arborilor în zonele de lizieră.

Aceste acțiuni degradează habitatul speciei prin: micșorarea/fragmentarea suprafeței habitatului; distrugerea vegetației; modificarea configurației terenului; apariția fenomenelor de eroziune; apariția poluării.

Toate modificările afectează supraviețuirea speciei.

Au fost observate exploatarea forestieră sau urme ale acestora în apropierea locurilor unde a fost înregistrată specia.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

C01.04.01 Minerit de suprafață

Zona este afectată de materialul transportat din haldele de steril de către torenți.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Căile forestiere existente, circulare și relativ bine întreținute, folosite pentru: transportul materialului lemnos, al muncitorilor forestieri/ sezonieri, al utilajelor de exploatare a materialului lemnos și la construirea platformelor de depozitare a buștenilor determină:

degradarea/ distrugerea covorului vegetal; modificarea configurației terenului; reducerea/fragmentarea suprafeței habitatului speciei.

Toate modificările afectează supraviețuirea acesteia.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele

Colectarea fructelor de pădure în timpul sezonului estival determină deranjarea habitatelor limitrofe drumurilor de acces și a lizierelor.

Au fost observate: poluare, distrugerea vegetației, vetre de foc.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

G02.08 Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote

În zona în care traseul turistic începe urcarea spre Vârful Negoii Ungurese se află amenajată o zonă de campare; aceasta duce la degradarea covorului vegetal și la distrugerea tufelor de jneapăn din apropiere care sunt folosite la aprins focul de tabără.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H05.01 Gunoiul și deșeurile solide

Prezența utilajelor de exploatare, a rampelor de depozitare a materialului lemnos, a locuințelor provizorii pentru muncitorii forestieri/sezonieri, apicultori și turiști determină poluarea și degradarea solului și a covorului vegetal și implicit a habitatelor favorabile speciei de interes comunitar.

S-au observat în vecinătatea rampelor și drumurilor forestiere deșeuri solide: resturi lemnoase, bidoane de ulei, anvelope, ambalaje din plastic, sticlă, metal și carton.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicalelor în pădure

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Efectele substanțelor biocide vor fi resimțite și în zonele de lizieră și ripariene. Folosirea unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra

speciei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

J01.01 Incendii

Incendiile, provocate sau naturale. Prezența și activitățile muncitorilor forestieri/ sezonieri, a apicultorilor și a turiștilor pot reprezenta o potențială sursă de incendii datorită focurilor deschise lăsate nesupravegheate. Prezența turiștilor care fac picnicuri, vetre de foc, duc la potențiale incendii dar și la distrugerea covorului vegetal și tasarea solului.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de fluturi: *Lycena dispar*, *Nymphalis vaualbum*, *Callimorpha quadripunctaria*, *Leptidea morsei* în Parcul Național Călimani.

Specia: *Lycena dispar*

B07 Activități silvice - rărituri

În apropierea habitatului unde s-a identificat specia există exploatare forestieră care afectează și habitatul riparian adiacent situat de-a lungul cursului de apă.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumuri forestiere bine întreținute, circulate, mai ales în sezonul estival. Prezența căilor de acces determină: deranjarea habitatelor adiacente, liziera de pădure sau zona ripariană, sau a celor pe care le traversează, micșorarea suprafeței acestora; apariția proceselor de: poluare, distrugere a vegetației și modificare a configurației terenului; facilitează accesul oamenilor, animalelor domestice și al utilajelor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E03.03 Depozitarea materialelor inerte

Existența rampelor de depozitare pentru materialul lemnos, în apropierea locului unde a fost identificată specia de interes comunitar, determină degradarea covorului vegetal și a habitatelor favorabile.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H05 Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor

Prezența utilajelor de exploatare, existența rampelor de depozitare pentru materialul lemnos, precum și a locuințelor provizorii pentru muncitori, determină poluarea și degradarea solului și implicit a covorului vegetal și al habitatelor favorabile speciei de interes comunitar.

S-a observat în vecinătatea acestor rampe forestiere, deșeuri solide precum: bidoane de ulei de motor, plastic, camere de cauciuc și altele.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

A03.02 Cosire/tăiere pășuni. Cosire neintensivă

Au fost observate suprafețe mici de pășune cosite, învecinate zonei ripariene.

În cazul în care se trece la o cosire intensivă habitatul speciei de interes comunitar se restrânge, sursa trofică este redusă, punând în pericol viabilitatea speciei.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Au fost observate urme de copite, dejecții, vegetație culcată care indică prezența animalelor domestice și a pășunatului în zona ripariană.

Prezența animalelor domestice prin pășunat și tranzit, determină degradarea habitatului prin distrugerea structurii vegetale caracteristice.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată

A10.01 Îndepărtarea gardurilor vii, a crângurilor sau a tufărișurilor

În apropierea zonelor ripariene s-a observat distrugerea tufărișurilor și a vegetației caracteristice în urma solicitării unui acces mai facil utilajelor de exploatare forestieră.

Acest fapt duce la deteriorarea habitatului, iar dacă fenomenul persistă, poate determina modificarea configurației vegetale inițiale.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicalelor în pădure

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Folosirea unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra speciilor de interes conservativ.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi; Extinderea rețelei de drumuri

Se observă tendința extinderii rețelei de căi tehnologice, ce pornesc de la drumul forestier principal, care urmează cursul apei, în vecinătatea zonelor ripariene unde a fost identificată specia. Acestea afectează habitatele riverane prin distrugerea vegetației.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

F01.01 Piscicultură intensivă, intensificată

Se construiește o crescătorie de păstrăvi în aval de locul în care a fost identificată specia, în apropiere de limita parcului. Sunt executate lucrări de captare/acumulare a apei, îndiguierea și/sau regularizarea albiei, ce pot determina modificări drastice ale zonei ripariene.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Specia: *Nymphalis vaualbum*

B07 Activități silvice

În apropierea habitatului unde s-a identificat specia există exploatare forestieră care afectează și habitatul riparian adiacent situat de-a lungul cursului de apă.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumuri forestiere bine întreținute, circulate, mai ales în sezonul estival. Prezența căilor de acces determină: deranjarea habitatelor adiacente - liziera de pădure sau riparian-, sau a celor pe care le traversează, micșorarea suprafeței acestora; apariția proceselor de: poluare, distrugerea vegetației și modificarea configurației terenului; facilitează accesul oamenilor, animalelor domestice și al utilajelor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

E03.03 Depozitarea materialelor inerte

Existența rampelor de depozitare pentru materialul lemnos, în apropierea locului unde a fost identificată specia de interes comunitar, determină degradarea covorului vegetal și a habitatelor favorabile.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H05 Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor

Prezența utilajelor de exploatare, existența rampelor de depozitare pentru materialul lemnos, precum și a locuințelor provizorii pentru muncitori, determină poluarea și degradarea solului și implicit și a covorului vegetal și al habitatelor favorabile speciei de interes comunitar. S-au observat în vecinătatea acestor rampe forestiere, deșeuri solide precum: bidoane de ulei de motor, plastic, camere de cauciuc și altele.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

A10.01 Îndepărtarea gardurilor vii, a crângurilor sau a tufărișurilor

În apropierea zonelor ripariene, s-a observat distrugerea tufărișurilor și a vegetației caracteristice ca urmare a solicitărilor pentru un acces mai facil la utilajelor de exploatare forestieră. Acest fapt duce la deteriorarea habitatului, iar dacă fenomenul persistă, poate

determina modificarea configurației vegetale inițiale.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicelor în pădure

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Folosirea unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra speciilor de interes conservativ.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Extinderea rețelei de căi tehnologice, ce pornesc de la drumul forestier principal, care urmează cursul apei, în vecinătatea zonelor ripariene unde a fost identificată specia.

Acceastă afectează habitatele riverane prin distrugerea vegetației.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciei:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

Speciile: *Callimorpha quadripunctaria* și *Leptidea morsei*

B07 Activități silvice

În apropierea habitatului unde s-au identificat speciile, există exploatare forestieră care afectează în primul rând zona de lizieră, dar și habitatul riparian adiacent situat de-a lungul cursului de apă.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumuri forestiere bine întreținute, circulate, mai ales în sezonul estival.

Prezența căilor de acces determină: deranjarea habitatelor adiacente - liziera de pădure sau riparian - sau a celor pe care le traversează, reducerea suprafeței habitatelor de lizieră și riparian; apariția proceselor de: poluare, distrugere a vegetației și modificare a configurației terenului; facilitează accesul oamenilor, animalelor domestice și al utilajelor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este major afectată.

E03.03 Depozitarea materialelor inerte

Existența rampelor de depozitare a materialului lemnos, în apropierea locului unde au fost identificate speciile de interes comunitar, determină degradarea covorului vegetal și a habitatelor favorabile speciilor.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, nu este semnificativ afectată.

H05 Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor

Prezența utilajelor de exploatare, existența rampelor de depozitare pentru materialul lemnos, precum și a locuințelor provizorii pentru muncitori, determină poluarea și degradarea solului și implicit a covorului vegetal și a habitatelor favorabile speciilor de interes comunitar.

S-a observat în vecinătatea acestor rampe forestiere, deșeuri solide precum: bidoane de ulei de motor, plastic, camere de cauciuc și altele.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, nu este semnificativ afectată.

A03.02 Cosire/tăiere pășuni; Cosire neintensivă

Au fost observate suprafețe mici de pășune higrofile cosite, învecinate zonei ripariene. În cazul în care se trece la o cosire intensivă, habitatul speciilor de interes comunitar se restrânge, sursa trofică este redusă, punând în pericol viabilitatea acestora.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, este major afectată.

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Au fost observate urme de copite, dejecții, vegetație culcată care indică prezența animalelor domestice și pășunatului în zona ripariană.

Prezența animalelor domestice necontrolată și supra-pășunatul determină degradarea habitatului prin distrugerea structurii vegetale caracteristice.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

A10.01 Îndepărtarea gardurilor vii, a crângurilor sau a tufărișurilor

În apropierea zonelor ripariene, dar și a celor de lizieră, s-a observat distrugerea tufărișurilor și a vegetației caracteristice în vederea creării unui acces mai facil utilajelor de exploatare forestieră. Acest fapt duce la deteriorarea habitatului, iar dacă fenomenul persistă, poate determina modificarea structurii vegetale inițiale.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, nu este semnificativ afectată.

B04 Folosirea biocidelor, hormonilor și chimicelor în pădure

Au fost observate capcane pentru monitorizarea speciilor de insecte dăunătoare pădurilor. Folosirea unor biocide cu selectivitate specifică scăzută poate avea consecințe negative asupra speciilor de interes conservativ.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, este major afectată.

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Extinderea rețelei de căi tehnologice ce pornesc de la drumul forestier principal, care urmează cursul apei, în vecinătatea zonelor ripariene și a lizierelor de pădure, unde au fost identificate speciile.

Acceastă afectează habitatele respective prin distrugerea vegetației.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Ridică - viabilitatea pe termen lung a speciilor, în locurile respective, este major afectată.

F01.01 Piscicultură intensivă, intensificată

Se construiește o păstrăvărie în aval de locul în care au fost identificate speciile, în apropiere de limita parcului.

Sunt executate lucrări de captare/ acumulare a apei, îndiguirea și/ sau regularizarea albiei, ce pot determina modificări drastice ale zonei ripariene.

Intensitatea localizată a presiunii asupra speciilor:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de plante din parc

A04 Pășunatul

Pășunatul în limitele normale nu este dăunător pentru specii. Suprapășunatul/Pășunatul intensiv al oilor este dăunător pentru plante deoarece determină dezvoltarea speciilor invazive precum *Rumex alpinum* și *Veratrum album*.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

F04 Luarea/prelevarea de plante terestre, în general

Plantele în perioada de înflorire constituie o atracție pentru turiști. Există turiști care culeg plante pentru colecțiile personale sau pentru instituții precum muzee.

Acceste plante sunt extrase din mediul natural împreună cu partea subterană ceea ce duce la dispariția aceluia individ.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele asemenea

Culegerea fructelor de pădure cu piepteni special confecționați duce la deteriorarea indivizilor de *Vaccinium* sp. care se pot usca ulterior.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

G01 Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative;

G01.02 - mersul pe jos, călărie și vehicule non-motorizate; G01.03 - vehicule cu motor; G02.08 - locuri de campare

Activitățile de petrecere a timpului liber prin drumeții în incinta parcului pot exercita o serie de presiuni asupra faunei și florei prin: zgomote produse, ruperea unor plante, călcarea sau distrugerea unor plante ierboase, rănirea unor arbori, prin scrijelire, aruncarea gunoaielor rezultate de la alimente.

Alături de ei pot fi întâlniți uneori câini care sunt lăsați liberi și care pot perturba animalele.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H Poluare;

H04 - Poluarea aerului, poluanți răspândiți pe calea aerului

H04.03 Alte forme de poluare a aerului

H05 - Poluarea solului și deșeurile solide, cu excepția evacuărilor

H05.01 - Gunoiul și deșeurile solide

H06.01 - Zgomot, poluare fonică

H06.01.01 - Poluarea fonică cauzată de o sursă neregulată

Poluarea aerului, poluanți răspândiți pe calea aerului- sunt reprezentați de gazele de eșapament rezultate din arderea combustibililor de la autovehiculele care circulă prin parc. Altă sursă de poluare a aerului atmosferic este fumul rezultat din arderea lemnului acolo unde turiștii/ciobanii fac focul.

Praful care se ridică de pe drumurile de acces reprezintă o altă sursă de poluare a aerului, cu efecte negative asupra plantelor din zona drumurilor de acces deoarece prin depuneri pot duce la obturarea stomatelor și perturbarea schimburilor de gaze ale plantelor cu mediul extern.

Poluarea solului și deșeurile solide

Gunoiul și deșeurile solide - rezultă de la turiștii care nu colectează resturile alimentare, cutiile de conserve, sticlele și pungile de plastic și hârtie.

Acestea sunt lăsate în locurile unde au mâncat, fără a fi colectate și transportate la cel mai apropiat coș de gunoi.

Zgomotul, poluarea fonică cauzată de o sursă neregulată- are un impact nesemnificativ asupra plantelor însă pentru animale constituie o presiune care poate determina uneori părăsirea unor cuiburi și abandonarea lor.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

I02 Specii invazive problematice

Există zone în care datorită suprapășunatului apar suprafețe întinse de Rumex alpinum, Veratrum album sau Deschampsia cespitosa.

Aceste zone formează asociații vegetale diferite de cele care au existat anterior și pot determina dispariția habitatului speciilor de plante sau fragmentarea acestuia.

Puietul de molid avansează uneori în pajiști ceea ce ar putea duce la schimbarea destinației terenului din punct de vedere structural.

Dacă nu se vor aplica măsuri de îndepărtare a acestor lăstari, habitatul își va schimba structura și funcția transformându-se dintr-un habitat de pajiște în unul de pădure.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

J - Modificări ale sistemului natural; J0- Focul și combaterea incendiilor

În zonele de campare apar vetre de foc ceea ce determină tăierea unor arbori și arbuști. De asemenea, 2.480 Rezervația Lacul Iezer reprezintă un punct de atracție turistică în care au fost observate câteva vetre de foc.

Nesupravegheate sau nestinse la plecare reprezintă un risc de incendiu.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

M Schimbări globale

M01.02- Secete și precipitații reduse

În urma observațiilor din teren au fost observate zone în care jneapănul, în treimea superioară a lujerilor, prezentau o ușoară uscure dând un aspect roșiatic.

Este posibil ca acest lucru să fie cauzat de o specie de ciupercă patogenă.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de briofite

G01 - Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative

Au fost observate, în principal, în jurul drumurilor de acces, a traseelor turistice, locurile de campare și picnic, dar și lângă 2.480

Rezervația Lacul Iezer.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

H05.01 - Gunoiul și deșeurile solide

În locurile unde au avut loc picnicuri și în principal pe traseele turistice, au fost observate depozite de deșeuri.

Acestea constituie un factor care poluează mediul, intervin în estetica peisajului.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Scăzută - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

A04.01.02- Pășunatul intensiv al oilor

Pășunatul intensiv duce în timp la omogenizarea habitatului și la scăderea biodiversității afectând covorul vegetal, speciile de briofite fiind afectate atât de schimbarea compoziției floristice a habitatului, cât și de faptul că animalele pot călca speciile de mușchi și să le afunde în noroi, fără a mai putea să se regenereze.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Amenințări viitoare pentru speciile de păsări de importanță comunitară și/sau națională

G01 - Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative

Au fost observate, în principal, în jurul drumurilor de acces și a traseelor turistice locuri de campare și picnic.

Perturbarea fonică în sezonul de cuibărit, poate constitui un factor de stres pentru păsările cuibăritoare, ducând la scăderea fitness-ului acestora, în cazul păsărilor cântătoare din Ordinul Passeriformes, are loc o creștere a intensității cântecului, desigur, cu costuri energetice suplimentare.

Prezența fizică a oamenilor în teritoriile de reproducere ale păsărilor, în combinație cu perturbarea fonică produsă este percepută de păsări similar cu perceperea prădătorilor, ducând la creșterea nivelului de stres a acestora, creșterea vigilenței și în consecință, micșorarea ratei de procurare a hranei pentru adulți și pui.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

H05.01 - Gunoiul și deșeurile solide

În locurile unde au avut loc picnicuri și în principal pe traseele turistice au fost observate depozite de deșeuri.

Acestea constituie un factor care poluează mediul, intervin în estetica peisajului și în primul rând constituie un pericol letal pentru unele specii de păsări și alte animale care pot consuma aceste ambalaje.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

B02.04 Îndepărtarea arborilor ușați sau în curs de uscare

Arborii bătrâni, cu scorburi sunt principalele locuri de cuibărit pentru speciile care își construiesc cuiburile în cavități. Managementul forestier pretinde îndepărtarea arborilor morți din pădure pentru a evita eventualele explozii populaționale ale unor nevertebrate, însă arborii bătrâni, căzuți la pământ au o importanță ecologică deosebită fiind mediul în care se dezvoltă numeroase insecte ce constituie sursa de hrană a multor specii de păsări.

Extragerea unor arbori bătrâni căzuți la pământ, duce la simplificarea structurii habitatelor și reducerea ofertei trofice și de nidificație pentru anumite specii.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

A04.01.02 Pășunatul intensiv al oilor

Pășunatul intensiv duce în timp la omogenizarea habitatului și scăderea biodiversității afectând covorul vegetal, speciile de insecte și implicit speciile de păsări care se hrănesc cu acestea. Omogenizarea habitatelor duce la limitarea ofertei trofice și a locurilor de cuibărit pentru păsări.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra speciei:

Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

Pentru diversitatea speciilor de păsări din habitatele forestiere este necesară menținerea heterogenității structurale a pădurilor, atât ca și compoziție în specii de arbori, diferite vârste, cât și în ceea ce privește stratificarea pe verticală, deci existența straturilor ierboase, arbustiv și arborecent.

Amenințări viitoare pentru habitatele de importanță comunitară și/sau națională

Habitat forestiere

91E0* - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior*
 L08 inundații și L05 prăbușiri de teren, alunecări de teren
 Viiturile sunt un potențial factor destabilizator care pot afecta integritatea acestui habitat. Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului: Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

91V0 - Păduri dacice de fag de tip *Symphyto-Fagion*
 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*
 B02.01.02 Replantarea pădurii cu arbori nenativi
 În cuprinsul ariilor naturale protejate sunt arborete în care, integral sau parțial, s-a plantat molid în proporții mai mari decât cele naturale.

Efectele negative constau în: reducerea diversității genetice și a stabilității ecosistemice, modificarea proprietăților solului și a microclimatului, schimbarea compoziției straturilor inferioare ale fitocenozei.

Acest lucru s-a constatat în teren în anumite arborete în care molidul este concurat puternic de fag, are o vitalitate mai bună, semințșul este dominat de fag și s-au întâlnit preexistențe de fag care indică faptul că în trecut acele arborete erau dominate de această specie.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

9410 - Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montană
 B07 Alte activități silvice
 Planificarea prin amenajament a unor lucrări silviculturale inadecvate structurii și funcțiilor atribuite arboretelor, cum ar fi tăieri succesive cu perioadă scurtă de regenerare în făgete și amestecuri de fag cu brad/ molid pluriene, precum și aplicarea neadecvată a măsurilor de gospodărire, adică efectuarea tăierilor de regenerare în afara sezonului de repaus vegetativ, intensități mari ale tăierilor, executarea improprie a lucrărilor de exploatare și altele.

Considerăm că neexecutarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor în zona de protecție integrală a parcului se încadrează de asemenea în această categorie de amenințări.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

L07 Furtuni, cicloane
 Vânturi puternice, perioade îndelungate de ploi și căderi de zăpadă abundente care cauzează doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă.

Acest lucru se datorează compoziției arboretelor, cum ar fi ponderea foarte mare a molidului în compoziția arboretelor, crearea în trecut de arborete pure de molid prin plantații, înrădăcinării superficial trasante a acestei specii, prezența solurilor superficiale și cu mult schelet, a vânturilor puternice și frecvente, canalizarea vânturilor de joasă altitudine pe principalele văi, neparcurgerea arboretelor cu lucrări de îngrijire și conducere, și altele.

Nu s-au constatat pagube masive în punctele observate ci preponderent doborâturi slabe, izolat moderate însă istoricul zonei, conform informațiilor din amenajamentele silvice arată că în trecut s-au produs pe suprafețe extinse, deci există premisele producerii de doborâturi masive și în viitor.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

K04 - Relații interspecifice ale florei
 Atacurile de ipide. Atacă între scoarță și lemn provocând distrugerea zonei cambiale ceea ce conduce în final la uscarea arboretului.

Atacurile de ipide s-au observat în pădurile de molid sub formă de pălcuri de arbori/ grupuri, de regulă izolate și reduse ca suprafață - sub 1 ha. Au fost atacați cu predilecție arbori limitrofi parchetelor de doborâturi, arbori răniți, îmbătrâniți, devitalizați sau cei din arborete rărite.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

J01.01 Incendii
 Producerea de incendii ca urmare a focurilor nesupravegheate.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

M01.02 Secete și precipitații reduse
 În contextul schimbărilor climatice globale, este probabil ca aceste fenomenele de secetă coroborate cu reducerea precipitațiilor să se manifeste cu frecvență sporită pe viitor, în alternanță cu furtuni foarte puternice, și căderi masive de precipitații - amplificarea fenomenelor extreme. Perioadele de secetă vor favoriza amplificarea atacurilor de ipide.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Medie - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

9420 Păduri de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra* din regiunea montană
 Acest habitat, putem spune emblematic pentru Parcul Național Călimani, a fost identificat în teren în Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu *Pinus cembra*. Valoarea genetică a exemplarelor de zâmbur din cadrul parcului, este argumentată și prin faptul că, în zona parcului sunt declarate prin Ordinul ministrului nr. 945/2012, două resurse genetice pentru *Pinus cembra*. Acestea sunt în Ocolul Silvic Lunca Bradului, U.P. I Ilva, u.a. 179A cu o suprafață de 5,3 ha și compoziție 10MO, diseminat zâmbur și în Ocolul Silvic Vatra Dornei U.P. V Neagra, u.a. 63A, 63B, 64A, 69A, 70A cu o suprafață de 163,10 ha, din care 16,31 ha ocupate de zâmbur, compoziție 9MO1PIC.

Pentru ca să se consemneze prezența habitatului 9420, proporția zâmburului ar trebui să fie, conform indicativelor, de cel puțin 30-40%. La nivel de unitate amenajistică această condiție nu se îndeplinește practic în nici una din parcelele 56-60 care alcătuiesc Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu *Pinus cembra*.

Conform compozițiilor din amenajamentul silvic ediția 2010, specia edificatoare *Pinus cembra* se regăsește doar în compoziția arboretelor din parcelele 63B - 20%, 69A - 10%, 70A - 10%.

În subparcela 69A proporția zâmburului în amenajament este de doar 10% dar în urma deplasării în această zonă, s-a apreciat că proporția zâmburului este mai mare, între 20-25%.

În subparcela 64A a fost întâlnit zâmbur, în proporție de 1/10, deși amenajamentul o dă ca 10MO. În unele ochiuri de arboret din parcelele 62-70, pe suprafețe de 0,5 și pe alocuri chiar și de un hectar, zâmburul depășește ca pondere molidul, situații în care s-ar putea delimita limite clare între habitatul 9420 și 9410.

Proporția zâmburului crește în partea altitudinală superioară a rezervației, unde face tranziția către tufărișurile cu jneapăn din pășunea alpină Rețitiș și unde se constituie ca răriști distincte. Prezența semințșului și a arborilor tineri de zâmbur indică faptul că regenerarea naturală se produce în bune condiții, iar perspectivele de viitor pentru această specie sunt favorabile.

Habitate de pajști și tufărișuri
 A04 - Pășunatul
 Pășunatul în limitele normale nu este dăunător pentru habitatele vizate în proiect. Această activitate este întâlnită în limitele Parcului Național Călimani în zone precum Rețitiș, 2.480 Rezervația Lacul Iezer, Strunior, Pietrele Roșii etc.

Pășunatul reprezintă o presiune la nivelul speciilor de plante și habitate.

Suprapășunatul/ Pășunatul intensiv al oilor este dăunător pentru habitate deoarece determină dezvoltarea speciilor invazive precum *Rumex alpinum* și *Veratrum album*.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

F04 Luare/ prelevare de plante terestre, în general
 Plantele în perioada de înflorire constituie o atracție pentru turiști. Există turiști care culeg plante pentru colecțiile personale sau pentru instituții precum muzeele.

Aceste plante sunt extrase din mediul natural împreună cu partea subterană ceea ce duce dispariția aceluia individ.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Scăzută - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată.

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure, și altele asemenea
 Culegerea fructelor de pădure cu piepteni special confecționați duce la deteriorarea indivizilor de *Vaccinium* sp. care se pot usca ulterior.

Folosirea pieptenilor poate determina degradarea unor porțiuni din habitat.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:
 Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată

G01 Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative
 G01.02 Mersul pe jos, călărie și vehicule non-motorizate
 G01.03 Vehicule cu motor
 G02.08 Locuri de campare

Activitățile de petrecere a timpului liber prin drumeții în interiorul parcului pot exercita o serie de presiuni asupra faunei și florei prin: zgomote produse, ruperea unor plante, călcarea sau distrugerea unor plante ierboase, rănirea unor arbori prin scrijelire, aruncarea gunoaielor rezultate de la pachetele de mâncare.

Alături de ei pot fi întâlniți uneori câini care sunt lăsați liberi și care pot perturba animalele.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:

Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

H - Poluare

H04 - Poluarea aerului, poluanți răspândiți pe calea aerului

H04.03 - Alte forme de poluare a aerului

H05 - Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor

H05.01 - gunoiul și deșeurile solide

H06.01 - Zgomot, poluare fonică

H06.01.01 - Poluarea fonică cauzată de o sursă neregulată

Poluarea aerului, poluanți răspândiți pe calea aerului- sunt reprezentați de gazele de eșapament rezultate din arderea combustibililor de la autovehiculele care circulă prin parc. Altă sursă de poluare a aerului atmosferic este fumul rezultat din arderea lemnului acolo unde turiștii/ciobanii fac focul. Praful care se ridică de pe drumurile de acces reprezintă o altă sursă de poluare a aerului. Praful are efecte negative asupra plantelor din zona drumurilor de acces deoarece prin depuneri pot duce la obturarea stomatelor și perturbă schimburile de gaze ale plantelor cu mediul extern.

Poluarea solului și deșeurile solide. Gunoiul și deșeurile solide- rezultă de la turiștii care nu colectează resturile alimentare, cutiile de conserve, sticlele și pungile de plastic și hârtie.

Acestea sunt lăsate în locurile unde au mâncat fără a fi colectate și transportate la cel mai apropiat coș de gunoi.

Zgomot, poluare fonică, poluarea fonică cauzată de o sursă neregulată- au un impact nesemnificativ asupra plantelor/ habitatelor însă pentru animale constituie o presiune care poate determina uneori părăsirea unor cuiburi și abandonarea lor.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:

Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

I02 - Specii invazive problematice

Există zone în care datorită suprapășunatului apar suprafețe întinse de Rumex alpinum, Veratrum album sau Deschampsia cespitosa.

Aceste zone formează asociații vegetale diferite de cele care au existat anterior și pot determina dispariția habitatului sau fragmentarea acestuia.

Puietul de molid avansează uneori în pajiști ceea ce ar putea duce la schimbarea destinației terenului din punct de vedere structural.

Dacă nu se vor aplica măsuri de îndepărtare a acestor lăstari, habitatul își va schimba structura și funcția transformându-se dintr-un habitat de pajiște în unul de pădure.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:

Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

J - Modificări ale sistemului natural; J01 - Focul și combaterea incendiilor

În zonele de câmpie apar vetre de foc ceea ce determină tăierea unor arbori și arbuști. De asemenea, 2.480 Rezervația Lacul Iezer reprezintă un punct de atracție turistică în care pot să apară vetre de foc. Nesupravegheate sau nestinse la plecare, reprezintă un risc de incendiu.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:

Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

M Schimbări globale; M01.02 - Secete și precipitații reduse

În urma vizitelor în teren s-au observat zone în care jneapănul, în treimea superioară a lujerilor, prezentau o ușoară uscure dând un aspect roșiatic.

S-au verificat cu atenție acei indivizi, pentru a vedea dacă nu sunt supuși unor invazii de ipide sau de alte insecte dăunătoare. Făcând o analiză și eliminând factorii care ar putea determina acest fenomen, s-a ajuns la concluzia că seceta ar fi principalul factor care a provocat uscarea lujerilor.

Intensitatea localizată a presiunii actuale asupra habitatului:

Medie - viabilitatea pe termen lung a habitatului, în locul respectiv, este semnificativ afectată.

5.1.3. Evaluarea pentru utilizarea terenurilor și a resurselor naturale

Principalele resurse naturale exploatate în Parcul Național Călimani sunt următoarele:

Pădurile: Odată cu retrocedarea succesivă a suprafețelor de pădure vechilor proprietari, ca urmare a aplicării Legii fondului funciar nr.18/1991, cu modificările și completările ulterioare, a Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, ale Legii nr. 169/1997 și a Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, s-a creat premiza unei exploatare neraționale pe aceste suprafețe, fapt datorat lipsei organizării și controlului acestei activități în sectorul privat. În unele cazuri, aceste aspecte au dus la defrișarea unor importante suprafețe de pădure, câteva cazuri fiind semnalate chiar în zona Parcului Național Călimani.

În prezent, se preconizează întărirea controlului și organizarea corespunzătoare a activității din silvicultură ca urmare a promovării unui set de măsuri legislative în acest sens, în paralel cu educarea populației. Odată cu constituirea Parcului Național Călimani, s-au impus o serie de restricții privind desfășurarea activităților silvice, în zona ariei protejate. Sunt necesare acordarea de compensații atât persoanelor fizice cât și persoanelor juridice pentru implementarea restricțiilor impuse.

Până la constituirea Parcului Național Călimani, recoltarea speciilor de interes cinegetic și gospodărirea vânatului s-au făcut și pe suprafața parcului.

În prezent, Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, reglementează activitățile cinegetice în Parcul Național Călimani și pe suprafața siturilor de importanță comunitară care se suprapun peste acesta.

Pentru protejarea speciilor de macrofaună de interes cinegetic se impune delimitarea zonei de vecinătate a parcului, în care activitățile cinegetice sunt de asemenea interzise. În acest scop zona de vecinătate a fost stabilită la 1 km în afara parcului.

Recoltarea fructelor de pădure și a ciupercilor s-a făcut din cele mai vechi timpuri de către populația locală, fără a periclita în vreun fel răspândirea acestor specii.

În ultima perioadă, s-a constatat tendința de recoltare în scop comercial a acestor resurse, acest mod de exploatare dovedindu-se distructiv pentru echilibrul ecosistemelor și cauză a apariției deșeurilor în parc.

Pășunile alpine din Călimani, au constituit sursă de hrană pentru turmele de oi aparținând locuitorilor din comunele învecinate. Astfel, activitatea de oierit a cunoscut o puternică dezvoltare în trecut, fiind renumite comunitățile din sudul și vestul Călimanului. În prezent, creșterea efectivelor de oi face ca multe din pășunile alpine să se degradeze.

Descoperirea apelor minerale la sfârșitul secolului al XVIII- lea a constituit punctul de plecare pentru dezvoltarea Stațiunii balneo-climaterice Vatra Dornei. Salba de izvoare situate la contactul dintre roca vulcanică și cea metamorfică a fost exploatată prin secțiile de îmbutelire de la Poiana Negri, Vatra Dornei, Șaru Dornei, Poiana Vinului, Bilbor, Stănceni și Panaci.

5.2. Evaluarea din punct de vedere al aspectelor legate de educație și conștientizare publică

Populația locală trebuie să vadă și să înțeleagă administrația parcului ca pe un aliat în viața ei de zi cu zi, iar parcul, un spațiu care, odată pus în valoare poate aduce beneficii reale comunității. Restricțiile impuse de parc, vor trebui percepute și înțelese ca elemente care vin să protejeze și să conserve frumusețile parcului, ele nefiind de natură să descurajeze sau să dezamăgească proprietarii de terenuri din Călimani.

Evaluările realizate în urma prezentărilor efectuate în școli și în cadrul comunității, ne indică faptul că există o percepție pozitivă în rândul elevilor acestor comunități. Pentru asigurarea unor rezultate maxime, s-a procedat la organizarea în Parcul Național Călimani a unor excursii Junior Ranger, acțiuni menite să asigure copiilor însușirea unor noțiuni ecologice elementare și a unei conduite civilizate în relația omului cu mediul înconjurător.

Activitatea de conștientizare întreprinsă în prezent de Administrația Parcului Național Călimani nu se limitează numai asupra grupurilor de copii din școli, ea vizează tineretul, cadrele didactice, localnicii, factorii de decizie de la nivel local, județean și național, turiști, mass- media de la nivel local și național, administratorii de terenuri și resurse naturale, organizații neguvernamentale, precum și alți factori interesați.

Pentru creșterea gradului de conștientizare, informare și educație, administrația parcului a dispus amplasarea de panouri informative, realizate în limba română, engleză și maghiară.

Tot în cadrul activităților de conștientizare, s-a procedat la realizarea periodică a unor interviuri pe posturi de radio și televiziune.

Astfel, prin intermediul celor două posturi de radio locale, mediatizarea activităților parcului este permanent realizată la nivelul comunităților din zonă, prin trecerea în revistă a principalelor realizări obținute, perspective și noutăți. Tot aici, o mai largă abordare a aspectului de conștientizare a fost realizată cu ocazia reportajelor filmate de televiziunile naționale.

O altă modalitate de realizare a acțiunilor de conștientizare este cea de prezentare a parcului la centrul de vizitare al acestuia și în cadrul comunităților cu ocazia diferitelor evenimente culturale, sărbătorilor locale, altor manifestări. Evaluările denotă faptul că acesta este și

el un bun prilej de mediatizare a rolului parcului și a principalelor mecanisme care guvernează ecosistemele din Munții Călimani. Versiunile prezentate sunt întotdeauna purtătoare de elemente noi, de actualitate și interes pentru comunitățile respective. Evaluările întreprinse în cadrul parcului împreună cu alți factori locali de răspundere, au pus în evidență necesitatea desfășurării unor acțiuni specifice menite a contribui la păstrarea curățeniei, cu precădere în zona comunităților aferente parcului.

Există trei poteci tematice în parc: poteca tematică 12 Apostoli, care conține informații despre habitatele naturale și speciile care pot fi întâlnite pe traseu; poteca tematică Cariera de Sulf- prin care este explicată activitatea de minerit din exploatarea de sulf Călimani și poteca Via Maria Theresia, adresată iubitorilor de istorie dar mai ales iubitorilor de activități sportive, poteca găzduind Maratonul și Ultramaratonul VMT, organizat anual de Asociația Tășuleasa Social. În concluzie, multitudinea provocărilor și oportunităților cu care Parcul Național Călimani interacționează, a determinat canalizarea activității de educare și conștientizare spre următoarele direcții:

a. Importanța ecosistemelor forestiere și a menținerii eșantionelor de păduri naturale. În contextul unei exploatare neraționale și ireponsabile a resurselor forestiere, în special din păduri private, cu efecte vizibile în ceea ce privește perturbarea echilibrului natural, desemnarea și conservarea ecosistemelor forestiere în Parcul Național Călimani, reprezintă un obiectiv de interes național. Demersul de conștientizare trebuie adresat comunităților umane din jurul parcului, proprietarilor și administratorilor de fond forestier, tinerilor prin unitățile de învățământ;

b. Exploatarea rațională de către populația locală a resurselor nelemnoase cum ar fi fructele de pădure, ciupercile, plantele medicinale. Se urmărește stoparea recoltării în cantități mari a acestor produse din zonă. Grupurile vizate sunt: instituțiile care dețin și administrează terenuri și valorifică drepturile de recoltare a acestor produse, firmele care le procesează și comercializează, elevi, minoritatea romă alohtonă;

c. Promovarea agrotehnologiilor ecologice vizează limitarea folosirii de substanțe și tehnologii agresive pentru mediu; promovarea produselor biologice și a tehnologiilor tradiționale de obținere a acestora. Se adresează în primul rând agricultorilor din zona limitrofă parcului, asociațiilor de profil, instituțiilor de formare profesională, autorităților administrațiilor publice locale și chiar celor naționale;

d. Gestionarea deșeurilor urmărește implicarea autorităților administrațiilor publice locale și a factorilor interesați în elaborarea și implementarea de proiecte care să conducă la eliminarea surselor de poluare și la colectarea selectivă și reciclarea deșeurilor existente;

e. Conservarea tradițiilor, meșteșugurilor și arhitecturii tradiționale va avea ca punct de plecare o evaluare a patrimoniului etnografic existent. În această direcție se urmărește revigorarea activităților tradiționale, promovarea lor turistică;

În scopul realizării obiectivelor de conștientizare mai sus prezentate, Administrația Parcului Național Călimani colaborează cu grupuri de voluntari, organizații non-guvernamentale, factori interesați și promovează proiecte pentru obținerea finanțărilor complementare.

5.3. Evaluarea aspectelor legate de comunitățile umane din jurul parcului

Comunitățile umane limitrofe Parcului Național Călimani, prin poziționarea lor geografică și evoluția lor istorică, au avut și continuă să aibă niveluri și direcții de dezvoltare diferite. Munții Călimani au reprezentat punctul de intersecție a granițelor provinciilor românești aflate sub stăpâniri diferite. Ardealul, Bucovina și Moldova s-au dezvoltat diferit, fapt evidențiat astăzi prin diversitatea tipurilor de proprietate, structura etnică a populațiilor, natura ocupațiilor, substratul culturii tradiționale românești fiind în esență, același. În momentul de față, evaluând activitățile și ocupațiile populațiilor din jurul parcului, evidențiem faptul că în toate comunele, agricultura este ocupația de bază în forma gospodăriilor individuale. Dacă în trecut nu foarte îndepărtat, în zona Dornelor mineritul ocupa o pondere destul de importantă în rândul activităților economice, în prezent, prin restructurarea sectorului minier s-au închis toate șantierele miniere, populația revenind la vechile activități tradiționale. Exploatarea lemnului și prelucrarea primară a acestuia au constituit din vechi timpuri o ocupație cu o evoluție oarecum constantă. Legat de acestea s-a creat o tradiție a activităților silvice. O certă și promițătoare dezvoltare se înregistrează în zona Dornelor în sectorul activităților turistice. Numeroase inițiative private au condus la înființarea de pensiuni turistice.

Comunitățile bistrțene și-au păstrat în esență specificul și natura activităților din trecut. În baza faptului că posibilitățile de trai ale acestor zone au fost dintotdeauna ceva mai dificile, terenul fiind adeseori accidentat și impropriu altor activități, exploatarea lemnului continuă să rămână o importantă sursă de câștig.

Pentru comunitățile situate de-a lungul Defileului Mureșului, activitățile principale sunt reduse la munca în agricultură și creșterea animalelor, variante diferite fiind cariera de piatră și îmbutelierea apelor minerale de pe raza comunelor Stănceni și Bilbor, și prelucrarea laptelui din comuna Idecu de Jos. Procesarea primară a lemnului este o importantă sursă de câștig pentru majoritatea gospodăriilor de aici, context în care și rolul activităților silvice în această zonă devine foarte important în ceea ce privește reimpădurirea suprafețelor și îngrijirea arboretelor. Presiunea acestei activități asupra parcului este de nivel redus, tăierile efectuându-se mai mult în zona locală a comunităților.

Ca și interacțiune a comunităților mureșene cu Parcul Național Călimani activitatea de turism capătă o bună valență de dezvoltare în baza numeroaselor căi de acces către parc, a dezvoltării unor noi pensiuni turistice, în prezent zona fiind mai mult de tranzit. Orașul Toplița situat în partea harghiteană a parcului, este comunitatea cea mai relevantă a acestuia. Deține o bază turistică tradițională fiind situată în apropierea vechii stațiuni montane Borsec. Populația este cuprinsă în sfera diverselor activități orașenești, cum ar fi: comerț, mică industrie ușoară, în sectorul serviciilor de stat, turism, componenta industrială fiind dominată de exploatarea și prelucrarea primară a lemnului.

Structura populației prezintă o componentă mai diversificată în zona Mureșului, aici regăsindu-se pe lângă români, și maghiari, sași, romi, care sunt cu mult reduși ca număr în comunitățile sucevene și bistrțene. Implicat și religia acestor comunități prezintă o varietate diferită de la o zonă la alta. Religia ortodoxă este majoritară în toate comunitățile evaluate, procente mici de catolici, protestanți, evanghelici, adventiști, regăsindu-se în zona mureșeană, bistrțeană și harghiteană a parcului.

5.4. Evaluarea patrimoniului cultural

Patrimoniul cultural al zonelor ce definesc comunitățile parcului cuprinde elemente deosebite, care prin valoarea lor conferă un grad sporit de interes și atracție a zonei. Cele mai importante elemente se referă la aspectul arhitectural al construcțiilor, la partea de obiceiuri și tradiții legate de unele activități din vechime.

Astfel, în ceea ce privește tradiția arhitecturii locale, elemente specifice se pot regăsi azi în cadrul unor locuințe din mediul rural din jurul Călimanilor. O stilistică aparte o prezintă și construcțiile ce țin de patrimoniul orașului Vatra Dornei: baza veche de tratament balnear, primăria, cazinoul, gara Vatra Dornei Băi, templul de rit mozaic, hotelurile Carol, Maestro și Cembra, Izvorul Sântinelă din parcul orașului, toate elemente păstrate încă din timpul Imperiului Austro-Ungar. De asemenea, doar în perimetrul zonei Dornelor se întâlnește foisorul de tip arhaic sau șoprul, un tip constructiv aparte al caselor, ce aparține fondului străvechi al arhitecturii populare bucovinene - Camilar, 2013.

O mai bună înțelegere a zonei, a istoricului și obiceiurilor acesteia, o prezintă muzeele din cadrul comunităților parcului. Acestea reprezintă una din principalele atracții ale zonelor. Ele sunt: Muzeul Etnografic Deda, Muzeul Satului din Idicel- Pădure și Muzeul din Săcalu de Pădure, ambele aparținând comunei Brâncoveni, Casa Etnos - muzeu viu cu activități pastorale în comuna Șieuț, muzeul literar al doctorului Teodor Tancu- singurul muzeu particular de acest gen din țară, în comuna Monor, Muzeul Istoriei Grănicerești din Călimani în orașul Năsăud, două muzee în Toplița - Muzeul Etnografic din vechiul castel Urmatzi și Muzeul Mănăstirii Sf. Ilie, alte două muzee în Vatra Dornei - Muzeul Etnografic și Muzeul Științelor Naturale.

O altă componentă a patrimoniului cultural ce individualizează ținuturile din jurul Călimanului o reprezintă bisericile și așezămintele monahale. Amintim aici existența în imediata vecinătate a parcului a două astfel de lăcașe, realizate recent. Unul se află la baza vârfului Lucaci - Schitul 12 Apostoli, celălalt în vecinătatea comunei Panaci - Schitul Piatra-Tăieturii. De asemenea majoritatea pietrelor de moară folosite în cadrul morilor de apă din Bucovina, erau confecționate în Munții Călimani - Camilar, 2013.

Importante aspecte ale istoriei, culturii și tradițiilor locale ale parcului sunt de asemenea evidențiate prin consemnări în monografiile ale zonelor învecinate parcului: Deda, Colibița, Șaru Dornei, Panaci, precum și celelalte.

Tradițiile din zona comunităților aferente Parcului Național Călimani sunt reflectate periodic prin evenimente precum: Zilele Asociației Văii Superioare a Mureșului și Târgul Rusaliilor din comuna Deda, Târgul Băilor din comuna Idecu de Jos, Târgul Cireselor, Festivalul Datinilor și Obiceiurilor Populare din comuna Brâncoveni, Festivalul Obiceiurilor și Tradițiilor Locale din comuna Aluniș, Ziua Muncitorului Forestier din comuna Răstoști, Alaiul de pe Munții Bărgăului din comuna Tiha Bărgăului, Regele Brazilor din comuna Prundul Bărgăului, Coborâtul oilor din Călimani în comuna Șieuț, Zilele Monorului din comuna Monor, Festivalul Cântecului, Jocului și Portului pe valea Șieului din comuna Șieu, Festivalul Bujorului de Munte din comuna Șaru Dornei, Festivalul Fructelor de Pădure din comuna Coșna, și altele.

5.5. Evaluarea potențialului turistic și de recreere

Parcul Național Călimani beneficiază de un context natural deosebit, datorat reliefului vulcanic al masivului Călimani, cel mai reprezentativ din România. Izolarea acestuia față de zonele urbane aglomerate a contribuit la conservarea vieții sălbatice și a peisajelor nealterate. Masivele împădurite întinse și pajiștile alpine și subalpine au susținut o biodiversitate ridicată. Astfel, animale precum lupul, ursul, râsul, pisica sălbatică, specii cu areal restrâns în Europa, au găsit în Munții Călimani un mediu optim pentru creștere și perpetuare. Speciile de păsări, deosebit de interesante, pot constitui o atracție pentru iubitorii de natură, alături de peisajele de neuitat. Grijă crescândă a publicului în direcția protejării naturii și mediului înconjurător, se concretizează și în cererea de programe turistice cu experiențe în natură, cunoașterea și interpretarea acesteia.

Din punct de vedere turistic, Parcul Național Călimani este legat de destinații consacrate: Bucovina, stațiunile Vatra Dornei, Bradul-Toplița și Borsec. Acesta vine să întregască paleta oportunităților turistice pe care zona le oferă. Infrastructura de primire și servicii

deja existentă, dezvoltată în special în zona Dornelor și în Defileul Mureșului, ospitalitatea localnicilor, conservarea vechilor tradiții și meșteșuguri, sunt doar câteva atuuri pentru includerea parcului în circuitul turistic.

Analiza potențialului turistic al parcului trebuie să țină seama și de o serie de aspecte negative, a căror cunoaștere și gestionare pot conduce la minimalizarea impactului lor. Imaginea dezolantă a vechii exploatare miniere este îmbunătățită prin implementarea proiectului de reconstrucție ecologică, iar cariera a devenit un punct de atracție fiind până la urmă o secțiune printr-un con vulcanic, o lecție de geologie pentru studenți, cercetători și amatori.

Gestionarea defectuoasă a deșeurilor din zona localităților limitrofe parcului are drept rezultat un aspect neîngrijit și dezagreabil, acest aspect fiind sesizat și amendat de către turiști.

Din cauza numeroaselor puncte de acces, monitorizarea turiștilor din Călimani este foarte greu de realizat. După estimările realizate prin sondaje, se pare că la nivelul anului 2005 numărul acestora era la 1000. Aprecierile se bazează pe datele culese de personalul de teren al parcului, cu ocazia întâlnirii grupurilor de turiști pe raza: 2.710 Rezervației 12 Apostoli și 2.480 Rezervației Lacul Iezer și din singurul punct de control situat la intrarea în fosta exploatare de sulf.

În prezent, accesul în parc se face pe traseele turistice agreate de Administrația Parcului Național Călimani.

Evaluările efectuate denotă faptul că majoritatea turiștilor preferă accesul pe drumul asfaltat Vatra Dornei-Gura Haitii-Călimani, și pe drumul de pe Valea Lomașului dinspre Toplița.

Prima acțiune de amploare care a vizat amenajarea traseelor turistice a fost Asaltul Carpaților, finalizată în 1977. Din acest moment, întreținerea și marcarea traseelor s-a făcut datorită inițiativelor locale ale diferitelor unități școlare, serviciilor Salvamont și în zona Mureșului, a organizației Perpetuum mobile, iar în ultima perioadă, prin intermediul serviciilor Salvamont Suceava, Mureș, Harghita și Bistrița-Năsăud, cu sprijinul Administrației Parcului Național Călimani. Se impune deschiderea de noi trasee pe baza unor analize atente în teren, spre noi obiective de importanță turistică - Cascada Tihu și Duruitoarea.

Întrucât sunt trasee turistice mai lungi de o zi, este necesară amenajarea locurilor de campare. Până la constituirea parcului, camparea s-a făcut la întâmplare, existând pretutindeni numeroase vetre de foc și urme lăsate de trecerea turiștilor.

Prin Regulamentul parcului, s-a impus camparea numai în anumite locuri, iar aprinderea focului s-a interzis cu excepția vetrelor special amenajate și administrate de către un responsabil autorizat. Restrângerea zonelor de campare la punctele acceptate de administrația parcului obligă la executarea unor amenajări corespunzătoare.

Traseele preferate de turiști vizează 2.710 Rezervația 12 Apostoli, 2.480 Rezervația Lacul Iezer, precum și creasta calderei vulcanice a Munților Călimani.

Principalele trasee se referă la drumurile de creastă ale calderei din Călimani, cele prin 2.480 Rezervația Lacul Iezer și 2.710

Rezervația 12 Apostoli.

Analiza grupurilor de turiști ne indică faptul că majoritatea acestora provin din țări precum Cehia și Polonia, dar și Germania, Ungaria și România. Ei sosesc de obicei în grupuri restrânse, de la două până la opt persoane, dețin dotări corespunzătoare și au o atitudine civilizată.

Analiza modului de promovare a ofertei turistice zonale, ne indică faptul că aceasta este foarte slab susținută.

Promovarea se realizează în special la nivelul celor două mari hoteluri, Bradu și Călimani, a structurilor de cazare mai importante.

Astfel, în contextul general al serviciilor turistice ale zonei, Administrația Parcului a inițiat o serie de programe turistice atractive și unice prin conținut. Este vorba de pachetele de turism ecvestru, desfășurate pe o perioadă de 1-6 zile, taberele Junior Ranger și expedițiile de observare a naturii, expediții gen foto-safari.

Programele de echitație: întrucât relieful montan din Călimani se pretează excelent activităților de turism ecvestru, Administrația Parcului Național Călimani a identificat o serie de trasee montane destinate acestor activități.

Excursiile Junior Ranger, menite a induce în rândul copiilor noțiuni de cultură ecologică și conduită montană, reprezintă un alt element de noutate destinat activităților de educație.

Expedițiile foto-safari reprezintă un alt element de noutate în sfera serviciilor turistice ale zonei, ele vin în întâmpinarea unei cereri extrem de ridicate pe piața de profil.

Atracțiile acestor expediții sunt: observarea rotitului la cocoș de munte, boncănitului la cerb, identificarea multitudinii de specii floristice și a spectacolului oferit de înflorirea smirdarului.

Pentru elaborarea Strategiei de vizitare a parcului Administrația parcului a organizat în colaborare cu Asociația de Ecoturism din România și Programul American de Asistență pentru Dezvoltare în România, un seminar la care au participat principalii actori din sfera serviciilor turistice și a fost elaborată Strategia de vizitare a parcului.

5.6. Situația actuală a managementului parcului

Administrația Parcului Național Călimani deține, datorită finanțărilor obținute, o bază materială conținând echipamente de birou și de calcul pentru o bună desfășurare a activităților. Dotarea administrației necesită îmbunătățiri, în special mijloace de transport și comunicare, echipament de teren și pentru întreținerea infrastructurii de informare.

Administrația beneficiază de studii efectuate în Călimani, de cercetători în diverse domenii, dar informația conținută trebuie structurată pentru a putea fi folosită cât mai eficient.

O suprafață semnificativă a pădurilor din parc este strict protejată prin amenajamentele silvice, restul pădurilor fiind gospodărite în regim silvic, cu promovarea pe scară largă a regenerării naturale.

În parc, în special în zona alpină, există suprafețe greu accesibile, care s-au păstrat intacte datorită imposibilității accesului pentru majoritatea turiștilor. Cu toate acestea, Călimanul are un ridicat potențial turistic, care poate fi exploatat în mod durabil, în beneficiul tuturor factorilor interesați din zonă.

Pe lângă traseele turistice, există și infrastructura proprie a Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, în special drumuri forestiere, precum și cea a ariei naturale protejate: centru de vizitare, puncte de informare și locuri de campare.

Administrația beneficiază de suportul organizațiilor neguvernamentale cu specific de mediu care acționează în zonă, de cel al instituțiilor descentralizate ale statului din domeniul protecției mediului, precum și de cel al autorităților administrațiilor publice locale.

Organizația de mediu cea mai activă din regiune este Asociația Tășuleasa Social, cu care administrația parcului colaborează în implementarea de proiecte având tematică educarea publicului larg pentru protecția patrimoniului natural.

Acest partener a derulat proiectul POS Mediu SMIS CSNR 36094 Îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani, prin care au fost realizate activități pentru conservarea speciilor și habitatelor de importanță comunitară și elaborarea acestui Plan de management.

Prin înființarea administrației parcului și promovarea acestuia mai ales pe plan internațional, se speră că beneficiile obținute în special de pe urma ecoturismului să ducă la o îmbunătățire a situației economice a populației din zonă, la păstrarea tradițiilor și a obiceiurilor, precum și la păstrarea unui nivel durabil al exploatareii resurselor naturale din parc.

6. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE PLANULUI DE MANAGEMENT

Scopul managementului Parcului Național Călimani îl constituie îmbinarea armonioasă a conservării patrimoniului natural, cu exploatarea și valorificarea durabilă a resurselor, păstrarea și perpetuarea tradițiilor, în beneficiul comunităților umane din jurul parcului și a publicului larg.

Domeniile și obiectivele de management:

Domeniul: Managementul biodiversității - A

Obiectiv: Conservarea biodiversității și peisajului la standarde ridicate printr-o monitorizare adecvată, permițând studierea factorilor care le amenință, a dinamicii și structurii acestora.

Domeniul: Educație, conștientizare și comunicare - B

Obiectiv: Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru a obține sprijin în vederea realizării obiectivelor Parcului.

Domeniul: Sustinerea comunităților, patrimoniului cultural și a economiei locale - C

Obiectiv I: Încurajarea comunităților locale în dezvoltarea unor activități economice prietenoase față de natură în afara Parcului Național Călimani, și prin utilizarea durabilă a resurselor să le aducă beneficii și să contribuie la reducerea presiunii asupra resurselor din parc.

Obiectiv II: Promovarea împreună cu comunitățile locale a valorilor culturale și tradiționale.

Domeniul: Managementul recreerii și al vizitatorilor - D

Obiectiv: Utilizarea durabilă a resurselor turistice în folosul parcului prin dezvoltarea de programe specifice.

Domeniul: Administrarea și managementul efectiv al parcului - E

Obiectiv: Gospodărirea parcului va asigura resursele umane, financiare și fizice necesare atingerii obiectivelor Planului de management, obținând în același timp recunoașterea locală, națională și internațională.

Starea actuală de conservare

Parcul Național Călimani are regim de arie protejată cu scop de protecție și conservare a unor elemente naturale cu valoare deosebită, cu posibilitatea vizitării în scopuri științifice, educative și turistice. Starea de conservare este în general bună.

Fondul forestier este administrat conform amenajamentelor silvice iar zonarea funcțională permite conservarea arboretelor de pe suprafața parcului.

Nu există studii actualizate pentru a se cunoaște valoarea impactului asupra pajiștilor. Lucrările de îmbunătățire a calității pășunilor efectuate până în anii 90, prin amendare pentru ameliorarea pH-ului, au condus la o serie de transformări ale covorului vegetal în anumite zone. În perimetrul minier nu se mai execută lucrări cu specific minier, vegetația instalându-se treptat. S-a demarat o acțiune de monitorizare a colonizării cu vegetație pe halde și în carieră. În ceea ce privește speciile și habitatele de interes comunitar, prin proiectele POS Mediu SMIS CSNR 1265 și 36094, a fost evaluată starea lor de conservare. Mai multe detalii privind starea de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar pot fi găsite în documentul "Evaluarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani".

Starea de conservare a speciilor de importanță comunitară - altele decât păsări - din Parcul Național Călimani este prezentată în tabelul nr. 8.

Tabel nr. 8 - Starea de conservare a speciilor de importanță comunitară- altele decât păsări - din Parcul Național Călimani

SPECIA	Anexa din Directiva Habitare și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007	Starea de conservare din punct de vedere al populației
Specii de mamifere		
Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	X- necunoscută
Myotis blythii	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	X- necunoscută
Myotis myotis	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	X- necunoscută
* Canis lupus	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4 A OUG 57	X- necunoscută
* Ursus arctos	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4 A OUG 57	X- necunoscută
Lynx lynx	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57	X- necunoscută
Lutra lutra	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4 A OUG 57 din 2007	X- necunoscută
Felis silvestris	Anexa 4 A OUG 57 din 2007	X- necunoscută
Muscardinus avellanarius	Anexa 4 A OUG 57 din 2007	X- necunoscută
Specii de amfibieni și reptile		
Bombina variegata	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4 A OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Triturus montandoni	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4 A OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Triturus alpestris alpestris	Anexa 4 B OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Salamandra salamandra	Anexa 4 B OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Lacerta agilis	Anexa 4 A OUG 57 din 2007	FV- favorabilă
Vipera berus	Anexa 4 B OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Specii de pești		
Cottus gobio	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Specii de nevertebrate		
*Nymphalis vaualbum	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Lycena dispar	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
*Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Pholidoptera transsylvanica	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
*Rosalia alpina	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Carabus variolosus	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Leptidea morsei	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III OUG 57 din 2007	UI - nefavorabilă - inadecvată
Specii de plante		
Meesia longiseta	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4A OUG 57/2007	FV - favorabilă
* Campanii la serrata	Anexa II Directiva Habitare, Anexa III, 4A OUG 57/ 2007	FV - favorabilă
Vaccinium uliginosum	Anexa 4 B OUG 57 din 2007	FV - favorabilă

Pentru speciile de păsări, starea de conservare este prezentată în tabelul nr. 9.

Tabel nr. 9 - Starea de conservare a păsărilor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani

Denumirea științifică	Anexa Directivei Păsări și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei
Aquila pomarina	Anexa I Păsări, Anexa 3 OUG 57/2007	FV - favorabilă
Tetrao urogallus	Anexa I Păsări, Anexa 3 OUG 57/2007	FV - favorabilă
Alcedo atthis	Anexa I Păsări, Anexa 3 OUG 57/2007	FV - favorabilă
Dryocopus martius	Anexa I Păsări, Anexa 3 OUG 57/2007	FV - favorabilă
Picoides tridactylus	Anexa I Păsări, Anexa 3 OUG 57/2007	FV - favorabilă
Falco tinnunculus	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Athene noctua	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Motacilla cinerea	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Motacilla alba	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Cinclus cinclus	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Prunella collaris	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Prunella modularis	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Erethacus rubecula	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Phoenicurus ochruus	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Phylloscopus collybita	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Aegithalos caudatus	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Nucifraga caryocatactes	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Corvus corax	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Carduelis spinus	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă
Coccothraustes coccothraustes	Anexa 4B OUG 57/2007	FV - favorabilă

Pentru habitatele de interes comunitar, starea de conservare se prezintă în tabelul nr. 10.

Tabel nr. 10 - Starea de conservare a habitatelor de importanță comunitară din Parcul Național Călimani

Denumirea și codul Natura 2000	Anexa Directivei Habitare și OUG 57/2007	Starea de conservare din punct de vedere al populației speciei
4060 Tufărișuri alpine și boreale	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
4070 * Tufărișuri cu Pinus mugo și Rhododendron myrtifolium	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
6150 Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
6230 * Pajiști montane de Nardus bogate în specii pe substraturi silicioase	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	UI
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
6520 Fânețe montane	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
8220 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	UI
9110 Păduri de fag de tip Luzulo- Fagetum	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
91E0 * Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
91V0 Păduri dacice de fag	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
9410 Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montană	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
9420 Păduri de Larix decidua și/sau Pinus cembra din regiunea montană	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
8220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	UI
4080 Tufărișuri subarctice de Salix ssp.	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV
7230 Mlaștini alcaline cu Eriophorum latifolium și Carex flava	Anexa I Directiva Habitare/ Anexa II OUG 57/2007	FV

7. MĂSURI DE MANAGEMENT PENTRU HABITATELE ȘI SPECIILE DE INTERES COMUNITAR

Suprafața de 24.301 ha din Parcul Național Călimani este inclusă în situl de importanță comunitară ROSCI0019 Călimani- Gurghiu, care are o suprafață totală de 136.000 ha, desfășurată pe teritoriul județelor Bistrița-Năsăud, Harghita, Mureș și Suceava. De asemenea, suprafața de 255 ha din partea vestică a parcului se suprapune cu situl ROSCI0051 Cușma, iar situl ROSPA0133 Munții Călimani include suprafața de 24.416 ha din Parcul Național Călimani. Harta privind suprapunerea siturilor se găsește în Anexa nr. 9 la Planul de management. Habitatele și speciile de interes comunitar pentru care se vor aplica măsuri de conservare sunt cele din Parcul Național Călimani, din situl ROSCI0019 Călimani-Gurghiu, din situl ROSCI0051 Cușma și din aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0133 Munții Călimani, menționate în Formularele Standard Natura 2000 ale acestor arii naturale protejate.

Habitat de interes comunitar:

- 3220 Râuri de munte și vegetație erbacee de pe malurile acestora;
- 4060 Pajiști alpine și boreale;
- 4070 * Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron hirsutum*;
- 4080 Tufărișuri subarctice cu *Salix* spp.;
- 6150 Pajiști boreale și alpine pe substrat silicios;
- 6230 * Formațiuni ierboase bogate în specii de *Nardus*, pe substraturile silicioase în zone montane;
- 6430 Liziere de ierburi înalte hidrofile de câmpie și până la nivelul alpin;
- 6520 Fânețe montane;
- 7230 Mlaștini alcaline;
- 8220 Pante stâncoase silicioase cu vegetație chasmofitică;
- 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum;
- 91E0 *Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior*;
- 91V0 Păduri de fag dacice de tip *Symphyto-Fagion*;
- 9410 Păduri acidofile cu *Picea* de la nivel montan la nivel alpin;
- 9420 Păduri alpine de *Larix decidua* și/sau *Pinus cembra*;

Specii de interes comunitar

Specii de briofite: 1389 *Meesia longiseta* Hedw.

Specii de plante: 4070 *Campanula serratata* - clopoței;

Specii de insecte: 4014 *Carabus variolosus*- carab; 1086 **Rosalia alpina* - croitor alpin; 1078 **Callimorpha quadripunctata*- fluture vărgat; 4036 *Leptidea morsei*; 1060 *Lycaena dispar*; 4039 **Nymphalis vaualbum*- fluture țestoș; 4054 *Pholidoptera transsylvanica*- cossaș transilvan;

Specii de amfibieni: 2001 *Triturus montandoni* - triton carpatic; 1193 *Bombina variegata*- buhai de baltă cu burta galbenă; Alte specii pentru care au fost stabilite măsuri de management: 2351 *Salamandra salamandra* - salamandă; 2353 *Ichthyosaura alpestris* - triton de munte, 1213 *Rana temporaria* - broască roșie de munte; 2361 *Bufo bufo* - broască râioasă brună.

Specii de reptile: 1261 *Lacerta agilis* - șopârlă cenușie; 1283 *Coronella austriaca*-șarpele de alun. Alte specii pentru care au fost stabilite măsuri de management: 2424 *Zootoca vivipara* - șopârlă de munte; 2434 *Anguis fragilis* - năpârcă; 2473 *Vipera berus* - vipera comună.

Specii de pești: 1163 *Cottus gobio* - zglăvoc;

Specii de păsări: A108 *Tetrao urogallus* - cocoș de munte; A236 *Dryocopus martius*-ciocănitoare neagră; A241 *Picoides tridactylus* - ciocănitoare de munte; Alte specii pentru care au fost stabilite măsuri de management: A104 *Bonasa bonasia* - ieruncă; A096 *Falco tinnunculus* - vânturel roșu; A089 *Aquila pomarina* - acvila tipătoare mică; A229 *Alcedo atthis* - pescăraș albastru; A218 *Athene noctua* - cucuvea; A261 *Motacilla cinerea* - codobatură de munte; A262 *Motacilla alba* - codobatură albă; A264 *Cinclus cinclus* - mierlă de apă; A267 *Prunella collaris* - brumăriță de stâncă; A266 *Prunella modularis* - brumăriță de pădure; A269 *Erithacus rubecula* - măcăleandru; A273 *Phoenicurus ochruros* - codroș de munte; A315 *Phylloscopus collybita* - pitulice mică; A324 *Aegithalos caudatus* - pițigoi codat; A344 *Nucifraga caryocatactes* - alunar; A350 *Corvus corax* - corb; A365 *Carduelis spinus* - scatiu; A373 *Coccothraustes coccothraustes* - botgros.

Specii de mamifere: 1312 *Nyctalus noctula* - liliacul de amurg; 1328 *Nyctalus lasiopterus* - liliacul mare de amurg; 5365 *Hypsugo savii* - liliacul lui Savi; 1313 *Eptesicus nilssonii* - liliacul nordic; 1327 *Eptesicus serotinus* - liliacul cu aripi late; 1309 *Pipistrellus pipistrellus* - liliacul pitic; 2016 *Pipistrellus kuhlii* - liliacul lui Kuhl; 1326 *Plecotus auritus* - liliacul urecheat brun; 1329 *Plecotus austriacus* - liliacul urecheat cenușiu; 1308 *Barbastella barbastellus* - liliacul cârn; 1324 *Myotis myotis* - liliacul comun; 1307 *Myotis blythi* - liliacul comun mic; 1314 *Myotis daubentonii* - liliacul de apă; 1330 *Myotis mystacinus* - liliacul mustăcios; 1320 *Myotis brandtii* - liliacul lui Brandt; 1322 *Myotis nattereri* - liliacul lui Natterer; 1321 *Myotis emarginatus* - liliacul cărămiziu; 1323 *Myotis bechsteinii* - liliac cu urechi mari; 1332 *Vespertilio murinus* - liliacul bicolor; 1341 *Muscardinus avellanarius* - pârșul de alun; 1352 **Canis lupus* - lupul; 1354 **Ursus arctos* - ursul; 1355 *Lutra lutra* - vidră; 1361 *Lynx lynx* - râsul; 1363 *Felis silvestris* - pisica sălbatică.

Măsuri de management pentru speciile de lilieci

Măsura de management nr. 1

B02 Gestionarea și utilizarea pădurii și plantației

B02.02 Curățarea pădurii

B02.03 Îndepărtarea lăstărișului

B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare

B07 Activități silvice— Pădurile de foioase/mixte oferă cele mai importante habitate de hrănire și adăposturi pentru speciile de lilieci.

Dacă sunt efectuate tăieri, acest lucru trebuie realizat în mod selectiv.— Păstrarea elementelor lineare de vegetație, care oferă conexiune între diferite blocuri de pădure.— Menținerea pe terenurile din fondul forestier național, aflate în proprietatea statului, a unui număr de 25-30 scorbuși la hectar, aceasta însemnând 7- 10 arbori cu scorburii la hectar.— Arborii care oferă adăposturi lilieciilor trebuie însemnați și protejați.— Îmbunătățirea calității de viață a speciilor de lilieci prin amplasarea de căsuțe / cuiburi artificiale.— Susținerea unui coranament cu producție mare de hrană, favorizarea speciilor de foioase specifice, cum este paltinul de munte, fagul, frasinul, specii cu abundență mare de insecte.— Păstrarea unei diversități naturale cu arbori și arbuști din specii autohtone.— Menținerea suprafețelor cu apă stătătoare și curgătoare în păduri- acestea servesc atât ca habitate de hrănire și surse de apă, cât și rute de zbor.— Reducerea folosirii pesticidelor/insecticidelor în tratarea diferiților dăunători din păduri. Măsuri complementare din domeniul silvic se referă la condițiile de autorizare a exploatării forestiere, pentru care se propun următoarele specificații suplimentare: Stabilirea traselor clare, pe hărți, de tras lemnul în pădure pentru fiecare parchet.— Verificarea parchetelor în timpul exploatării, de către proprietarul pădurii, garda de mediu și alte organisme de control.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în toate zonele unde există pădure mixtă dar și în zonele cu pădure de conifere.

Măsura de management nr. 2

E03 Descărcări

E03.01 Depozitarea deșeurilor menajere/deșeuri provenite din baze de agrement - turism și cauciucuri de la utilaje

În ceea ce privește deșeurile solide, cea mai bună soluție este aceea de a informa muncitorii forestieri, cât și turiștii, să adune resturile în pungi menajere și să le transporte la cel mai apropiat coș de gunoi.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: de-a lungul traselor turistice și în zonele platformelor de exploatare a lemnului.

Măsura de management nr. 3

H Poluare

H01 Poluarea apelor de suprafață

H01.07 Poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de platformele industriale abandonate.

Prevenirea poluării, prin reglementarea activităților din zona surselor de apă, ce pot avea un potențial impact poluant.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Pe toată suprafața parcului.

Măsuri de management pentru speciile de mamifere, altele decât lilieci

Măsura de management nr. 1

G01.03 - Vehicule cu motor

Interzicerea ATV-urilor și limitarea ca timp a accesului în zonă a vehiculelor cu motor, excepție făcând cele pentru administrarea și exploatarea pădurilor. Necesitatea se impune pentru menținerea unui coridor ecologic pentru carnivorele mari, în amonte de barajul Răstoila, până la creasta Călimanilor.

Utilajele care manipulează materialul lemnos trebuie să fie bine întreținute, pentru evitarea problemelor tehnice în teren.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

47° 32.5"N/ 25° 2'6.2"E/ 1083 m - 47° 5'41.20"N/ 25° 2'12.10"E/ 1090 m - 47° 4'2.55"N/ 25° 1'38.87"E/ 965 m - 47° 3'0.70"N/ 25° 2'16.36"E/ 853 m
 Măsura de management nr. 2
 H - Poluare
 Remediere prin curățarea zonei;
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: zona aproximativă 47°06'52.56" N/ 25°14'10.43"E/ alt 1587 m
 Măsura de management nr. 3
 D01; D01.01 - Drumuri, poteci
 Păstrarea drumurilor și potecilor doar în cazul în care sunt absolut necesare și evitarea formării unor drumuri noi.
 Limitarea traficului pe drumurile forestiere existente, în felul acesta se va reduce impactul asupra habitatelor adiacente.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Drumurile de acces de pe Valea Mijlocu: 47° 2'35.33"N/ 25° 2'17.83"E/ 793 m; Valea Tihu: 47.036977N/ 25.0254450E/ 941 m; Valea Gura Haitii, traseele turistice: 47°5'13.70"N/ 25°17'12.80"E/1633 m; 47°5'13.70"N/ 25°17'12.80"E/1633 m, Valea Mijlocu: 47° 5'41.20"N / 25° 2'12.10"E/ 1090 m; 2.480 Rezervația Lacul Iezer: 47° 5'38.68"N/ 25°15'41.71"E/ 1744 m
 Măsura de management nr. 4
 E01.04 - Alte modele de habitare/ locuințe - Antropizarea
 Reducerea la minimum ca timp și intensitate, a oricărei activități generate de prezența acestor construcții și interzicerea ridicării unor construcții noi, permanente sau chiar temporare.
 Localizarea presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:
 47° 5'41.59"N/ 25°15'35.68"E/ 1813 m; 47° 3'53.05"N/ 25°04'20.39"E/ 1043 m; -47° 6'39.79"N/ 25°03'54.82"E/ 1247 m;
 Măsura de management nr. 5
 B 07 Activități silvice
 Interzicerea sau reducerea intensității exploatarea forestiere pe teritoriul parcului, astfel încât să se asigure conservarea habitatelor forestiere.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Valea Mijlocu: 47° 4'2.55"N/ 25° 1'38.87"E/ 965 m; Valea Tihu: 47°04'44.53"N / 25°05'10.09"E/ alt=980 m.
 Măsura de management nr. 6
 E03.03 Depozitarea materialelor inerte
 Reducerea timpului de depozitare și a cantității de material lemnos depozitat. Ridicarea materialului lemnos se va face cu un impact minim asupra habitatelor adiacente fără degradarea solului și vegetației.
 Se va realiza cu utilaje în stare bună de funcționare pentru a se evita poluarea excesivă.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Valea Mijlocu: 47° 5'41.20"N / 25° 2'12.10"E/ 1090 m
 Măsura de management nr. 7
 A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv, în amestec de animale
 Pășunatul și trecerea animalelor domestice vor fi reglementate, astfel încât să nu deranjeze speciile de faună;
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Zona Rețițiș: 47° 5'50.96"N/ 25°14'47.34"E/ 2008 m
 Măsura de management nr. 8
 B02.04 - Modificări ale sistemului natural; îndepărtarea arborilor ușați sau în curs de uscare
 Păstrarea acestor arbori în habitatele situate pe terenurile din fondul forestier național, aflate în proprietatea statului.
 Localizarea presiunii actuale asupra speciilor de mamifere:
 Zona Valea Mijlocu, pâraul Apa Neagră: 47°06'36.83" N/ 25°03'29.566" E / 1186 m
 Măsura de management nr. 9
 E03.02 Depozitarea deșeurilor industriale
 Interzicerea depozitării rumegușului pe marginea drumurilor și marginea apelor. Localizarea aplicării măsurii:
 47° 2'29.90"N/ 25° 2'17.80"E/ alt = 782 m - 47° 5'8.40"N / 25° 1'54.80"E / alt = 1015m
 Măsura de management nr. 10
 A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale
 Controlul numărului de câini de la stâne și chiar solicitarea unui certificat de la medicul veterinar privind starea de sănătate a câinilor de la stâne.
 Purtarea juleului de către câine trebuie să fie obligatorie, în felul acesta animalul nu poate vâna.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Zona Rețițiș: 47° 5'50.96"N/ 25°14'47.34"E/ 2008 m.
 Măsuri de management pentru amfibieni și reptile
 Măsura de management nr. 1
 Menținerea habitatelor acvatice existente și dacă se poate într-o oarecare măsură, crearea de noi habitate, prin alimentarea bălților deja existente cu apă din pâraie și alte surse sau crearea de habitate noi, prin formarea pe cursul pâraielor și a zonei din imediata apropiere a izvoarelor a unor zone unde apă să stagneze.
 Aceste locuri ar putea reprezenta habitate favorabile de reproducere pentru speciile de amfibieni.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în zonele habitatelor potențiale din aria Parcului Național Călimani.
 Speciile pentru care se poate aplica măsura: Salamandra salamandra, Triturus alpestris, Triturus montandoni, Bombina variegata, Rana temporaria.
 Măsura de management nr. 2
 Reducerea pășunatului în zona habitatelor de reproducere și de trai.
 Pășunatul este realizat și în zone mai joase ale parcului unde există câteva habitate de reproducere pentru speciile Rana temporaria și Triturus montandoni, dar și locuri de trai pentru Vipera berus.
 De asemenea, pentru că locurile de pășunat se suprapun uneori cu habitatele specifice viperei, se poate înregistra o oarecare agresiune legată de această specie din partea ciobanilor, care pot ucide exemplarele întâlnite.
 Patrularea de către rangerii parcului și personalul ocoalelor silvice în aceste zone și verificarea activității de pășunat, dacă pășunatul se face doar pe suprafețele pajiștilor delimitate prin studiile silvopastorale și cu un număr de animale care să nu depășească capacitatea de suport a pajiștilor.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:– zonele cu habitate de reproducere pentru speciile Triturus montandoni și Rana temporaria;– zonele unde a fost identificată Vipera berus;
 Speciile pentru care se poate aplica măsura: Triturus montandoni, Rana temporaria, Vipera berus.
 Măsura de management nr. 3
 Reducerea impactului legat de lucrările privind manipularea materialului lemnos tăiat asupra populațiilor de amfibieni și reptile
 Măsura va consta în monitorizarea de către rangerii parcului a activităților de tăieri realizate în mod legal, legate de modul de tăiere a arborilor, dar mai ales de depozitarea și transportul materialului lemnos din zonă.
 La aceste activități bălțile de reproducere și locurile de trai pot fi afectate prin distrugerea sau deteriorarea lor.
 Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:
 Bălțile de pe marginea drumurilor forestiere pot reprezenta locuri favorabile traiului, dar mai ales reproducerii a multor specii de amfibieni.
 Speciile pentru care se va aplica măsura: Salamandra salamandra, Triturus alpestris, Triturus montandoni, Bombina variegata, Rana temporaria.
 Măsura de management nr. 4
 Reducerea impactului legat de turismul realizat în parc.
 Pe traseele turistice marcate și cariera de sulf au fost găsite bălți de reproducere pentru speciile de amfibieni, dar și habitate specifice speciei Vipera berus.
 Turisții ar trebui informați asupra importanței acestor specii și a habitatelor caracteristice, adică bălți de reproducere pentru amfibieni și locuri de trai pentru speciile de reptile.
 Măsurile de management sunt următoarele: - menținerea bălților din jurul izvoarelor ce se formează mai ales pe marginea drumurilor forestiere din parc, unde se formează locuri de reproducere, pentru multe specii de amfibieni: Salamandra salamandra, Triturus alpestris, Triturus montandoni, Bombina variegata, Rana temporaria.
 Măsura de management nr. 5
 Culegerea de fructe de pădure, plante medicinale și ciuperci de pe suprafața Parcului Național Călimani.
 Chiar dacă impactul asupra speciilor ținută de către acești culegători este relativ mic, aceștia trebuie informați asupra importanței speciilor de amfibieni și a bălților în care acestea se reproduc precum și a habitatelor caracteristice speciilor de reptile, în special Vipera

berus.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Pe toată suprafața parcului, mai ales în timpul sezonelor de cules.

Speciile pentru care se va aplica măsura: Salamandra salamandra, Triturus alpestris, Triturus montandoni, Bombina variegata, Rana temporaria, Vipera berus.

Măsuri de management pentru speciile de pești

Măsura de management nr. 1

B02.04 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscarea, căzuți în cursurile de apă din parc

Autoritățile care răspund de ape și păduri - prin ocoalele silvice și administrațiile bazinale - au obligația să prezinte un program prin care să rezolve problema degajării și înlăturării din cursurile de apă a arborilor căzuți sau a crengilor aduse de viituri.

Localizare: Pârâul Haita cu afluenții lui, Păltiniș, Tamău, Târnița, Panacu, Roșu, Pârâul Tihu, Pârâul Tihuleț.

Măsura de management nr. 2

B02.02 - Curățarea pădurii

Administratorii fondului forestier, la solicitarea administrației parcului, au obligația să găsească și să aplice cele mai bune practici de curățare în urma exploatarea forestieră, astfel încât să se împiedice obturarea cursului normal al apelor curgătoare după ce în zonele adiacente s-au executat lucrări de exploatare forestieră.

Localizare: Pârâul Haita cu afluenții lui, Păltiniș, Tamău, Târnița, Panacu, Roșu, Pârâul Tihu, Pârâul Tihuleț.

Măsura de management nr. 3

J01.01 Incendii

Administratorii terenurilor și administrația parcului au obligația să informeze și să controleze culegătorii sezonieri, turiștii și lucrătorii forestieri care se găsesc în perimetrul parcului, despre prevenirea și stingerea incendiilor.

Localizare: în toate zonele parcului.

Măsura de management nr. 4

F03.02.03 capcane, otrăvire, braconaj

Administrația Parcului Național Călimani și asociațiile pescarilor sportivi au obligația să intensifice controalele și monitorizarea în perimetrul parcului pentru a preveni sau depista eventualele acte de braconaj piscicol.

Localizare: în toate zonele parcului, mai ales în partea de sud-vest a parcului, în care populațiile de pești sunt abundente.

Măsuri de management pentru speciile de insecte

a. Măsuri de management pentru coleoptere

Măsura de management nr. 1

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Pășunatul și trecerea animalelor domestice vor fi reglementate strict în zonele unde au fost identificate speciile, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare și cu obligativitatea obținerii și respectării condițiilor impuse prin avizul Administrației parcului.

Măsura de management nr. 2

B Managementul forestier general

Promovarea de tehnologii extensive de exploatare a lemnului cu impact redus asupra solului în zona unde sunt semnalate speciile, pentru a se evita degradarea habitatului acestora.

Păstrarea exemplarelor de foioase în habitatul speciei.

B02.01.02 Replantarea pădurii

Declanșarea regenerării naturale și promovarea nucleelor de regenerare deja existente.

Replantarea cu Fagus sylvatica a zonelor despădurite, pentru a satisface preferințele speciilor de insecte de interes comunitar.

B02.02/B02.04 Curățarea pădurii

Intervențiile antropice vor fi reglementate de către Administrația parcului, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare.

B07 Activități silvice

Reglementarea exploatarea forestiere, astfel încât să se asigure conservarea habitatelor forestiere umede, în special a zonelor de lizieră și a zonelor ripariene.

Tăierile se vor controla și se va urmări declanșarea regenerării naturale și promovarea nucleelor de regenerare existente.

Controlul strict al tuturor exploatarea forestiere în ceea ce privește metodologia de extragere a masei lemnoase, în special a fagului.

Măsura de management nr. 3

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumurile existente se păstrează în măsura în care nu afectează grav habitatul. Lucrările de întreținere și reparație se vor realiza cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul în zona limitrofă drumului.

Traficul pe drumurile forestiere existente trebuie limitat din punct de vedere al intensității și gabaritului, și monitorizat, pentru a reduce impactul asupra habitatelor adiacente sau pe care le traversează.

Măsura de management nr. 4

E01.04 Alte modele de habitare/locuințe

Reducerea la minim ca: timp, localizare și intensitate a oricărei activități generate de prezența construcțiilor din parc și interzicerea ridicării unor construcții noi, permanente sau temporare.

Măsura de management nr. 5

E03.02 Depozitarea deșeurilor industriale

Interzicerea depozitării rumegușului pe malul apelor curgătoare și în zonele umede unde au fost semnalate speciile.

Măsura de management nr. 6

F01.01 Piscicultură intensivă, intensificată

Se va evita executarea de lucrări hidrotehnice de captare/acumulare a apei, îndiguirea și/sau regularizarea albiilor, forarea unor puțuri pentru captarea și/sau drenarea apei.

Măsura de management nr. 7

F03.02.01 Colecționare de animale

Monitorizarea activităților turistice în zonele unde sunt semnalate speciile. Aplicarea de sancțiuni, după caz.

Măsura de management nr. 8

J01.01 Incendii

Aprinderea focului, fumatul, vor fi permise numai în zone special amenajate din afara habitatelor protejate.

b. Măsuri de conservare pentru Pholidoptera transilvanica

Măsura de management nr. 1

A04.01.02 Pășunatul intensiv al oilor

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Pășunatul și trecerea animalelor domestice vor fi reglementate strict în zonele unde a fost identificată specia, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare și cu obligativitatea obținerii și respectării condițiilor impuse prin avizul Administrației parcului.

Se acceptă pășunatul/tranzitul numai pentru perioade scurte de timp și pentru un număr limitat de animale, corelat cu dimensiunile habitatului, potrivit prevederilor legislației naționale specifice în vigoare și cu obligativitatea obținerii și respectării condițiilor impuse prin avizul Administrației parcului.

Măsura de management nr. 2

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumurile existente se păstrează în măsura în care nu afectează grav habitatul. Lucrările de întreținere și reparație se vor realiza cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul în zona limitrofă drumului.

Traficul pe drumurile forestiere existente trebuie limitat din punct de vedere al intensității traficului și gabaritului autovehiculelor și monitorizat, pentru a reduce impactul asupra habitatelor adiacente sau pe care le traversează.

Măsura de management nr. 3

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele asemenea

Interzicerea/ reglementarea strictă a exploatarea resurselor biotice în sezonul estival. Colectarea se va face numai de către comunitatea locală.

Măsura de management nr. 4

G02.08 Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote

Camparea numai în perimetrul special delimitat și respectarea de către turiști a traseelor și marcajelor.

Măsura de management nr. 5

H05.01 Gunoiul și deșeurile solide

Ridicarea materialului lemnos să se facă cu un impact minim asupra habitatelor adiacente, fără deșeuri solide. Să se asigure colectarea/deșeurilor solide- sticle, bidoane, cartoane, și altele-, pentru a fi evacuate periodic.

Măsura de management nr. 6

J01.01 Incendii

Aprinderea focului, fumatul, vor fi permise numai în zone special amenajate din afara habitatelor protejate. Limitarea turismului în zone strict amenajate; interzicerea focului de tabără în habitatul speciei.

c. Măsuri de management propuse pentru speciile de fluturi: *Lycaena dispar*, *Nymphalis vaualbum*, *Callimorpha quadripunctaria*, *Leptidea morsei*

Măsura de management nr. 1

B07 Activități silvice

Reglementarea exploatarea forestiere în locurile unde au fost identificate speciile, astfel încât să se asigure conservarea habitatelor forestiere, în special a zonelor de lizieră și a zonelor ripariene.

Măsura de management nr. 2

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumurile existente se păstrează în măsura în care nu afectează grav habitatul.

Lucrările de întreținere și reparație se vor face cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul în zona limitrofa drumului.

Măsura de management nr. 3

E03.03 Depozitarea materialelor inerte

Amplasarea rampelor și exploatarea forestiere la o distanță de minimum 1 km, față de locul unde a fost identificată specia.

Reducerea timpului de depozitare și a cantității de material lemnos existent în rampele de depozitare;

Ridicarea materialului lemnos să se facă cu un impact minim asupra habitatelor adiacente, fără degradarea solului, cu utilaje bine întreținute.

Măsura de management nr. 4

H05 Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor

Ridicarea materialului lemnos să se facă cu un impact minim asupra habitatelor adiacente fără deșeuri solide rămase în teren.

Existența unor recipiente pentru depozitarea deșeurilor solide, în locurile învecinate rampelor de exploatare, care vor fi ridicate periodic, cel puțin o dată pe săptămână.

Utilajele care manipulează materialul lemnos să fie bine întreținute astfel încât să nu apară probleme tehnice în teren.

Măsura de management nr. 5

A03.02 Cosire/tăiere pășuni/Cosire neintensivă

Utilizarea pajiștilor umede prin cosit sau pășunat extensiv, pentru menținerea habitatului larvelor de fluturi ale speciei *Lycaena dispar* se va reglementa prin avizul Administrației parcului astfel încât să fie asigurată menținerea habitatului cu ierburi înalte hidrofile și rogozuri, pentru împerecherea adulților.

Măsura de management nr. 6

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Pășunatul neintensiv trebuie să se realizeze astfel încât să se păstreze vegetația ierboasă din zona cursului de apă și a pajiștilor higrofile;

Pășunatul neintensiv trebuie să fie reprezentat de pășunatul tradițional care menține heterogenitatea ecosistemelor de margini de râu și pajiști higrofile.

Măsura de management nr. 7

A10.01 Îndepărtarea gardurilor vii, a crângurilor sau a tufărișurilor

Interzicerea îndepărtării tufărișurilor.

Manevrele utilajelor forestiere - întoarcere, încărcare, să se facă numai pe drumul forestier existent. Interzicerea supradimensionării utilajelor forestiere, astfel încât aceste manevre să se realizeze cu ușurință în perimetrul special amenajat - drumul forestier existent, fără a deteriora habitatele învecinate.

Măsura de management nr. 8

B07 Activități silvice

Interzicerea sau reducerea intensității exploatarea forestiere, astfel încât să se asigure conservarea habitatelor forestiere, în special a zonelor de lizieră și a zonelor ripariene.

Măsura de management nr. 9

D01.02 Drumuri, autostrăzi

Drumurile existente se păstrează în măsura în care nu afectează grav habitatul.

Lucrările de întreținere și reparație se vor face cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul în zona limitrofa drumului.

Măsura de management nr. 10

F01.01 Piscicultură intensivă, intensificată

Se va evita executarea de lucrări hidrotehnice de captare/acumulare a apei, îndiguirea și/sau regularizarea albiilor, forarea unor puțuri pentru captarea și/sau drenarea apei.

Executarea unor astfel de lucrări în zonele limitrofe se va realiza după evaluarea impactului și cu prevederea unor măsuri care să compenseze efectele negative asupra regimului hidric și implicit asupra habitatului.

Măsuri de management pentru speciile de plante

Măsura de management nr. 1

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Activitățile pastorale se reglementează strict, pe baza datelor colectate în cadrul activităților de inventariere și monitorizare, pentru zonele unde au fost identificate speciile de interes conservativ, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare.

Proprietarii/administratorii suprafețelor pe care au fost identificate speciile de interes conservativ au obligația ca înaintea demarării oricăror activități pe suprafețele respective să obțină avizul Administrației parcului și să respecte condițiile impuse prin aviz.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Această măsură trebuie aplicată în toate zonele în care se pășunează în limitele ariilor naturale protejate.

Cele mai afectate pajiști conform observațiilor din teren sunt cele din zonele Pietrele Roșii, Strunior, Fața Gardului, Rețițiș.

Măsura de management nr. 2

I02 Controlul speciilor invazive/problematic/nedorite în habitatele de pajiști

Pe baza observațiilor efectuate în teren în cadrul activităților de inventariere, monitorizare, pază și patrulare se vor identifica și analiza cele mai adecvate măsuri de control ale speciilor invazive, ținând cont de particularitățile biologice și cerințele ecologice atât ale speciilor invazive/ problematice cât și a speciilor și habitatelor de interes conservativ, dar și de obiectivele de conservare ale administrației parcului.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: pe toată suprafața parcului.

Măsura de management nr. 3

F04 Colectarea/prelevarea de plante terestre, în general

Recoltarea plantelor împreună cu partea subterană poate afecta structura populației speciilor de interes conservativ.

Nerespectarea acestei restricții se sancționează conform legislației în vigoare.

Acest aspect trebuie făcut cunoscut prin panouri informative, pliante, broșuri, campanii de informare, voluntariat.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare, cabane sau pensiuni din parc și din jurul parcului.

Măsura de management nr. 4:

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele asemenea

Culegerea ciupercilor, lichenilor și a fructelor de pădure trebuie să fie realizată doar cu avizul administratorului.

Culegerea afinelor sau merisoarelor să se facă fără folosirea acelor piepteni special confecționați.

De regulă, culegătorii lasă și gunoae menajere în urma lor.

În acest scop ar trebui informați că neridicarea acestor gunoae implică aplicarea unor amenzi care trebuie făcute cunoscute prin panouri informative, pliante, broșuri, campanii de informare, voluntariat.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas.

Măsura de management nr. 5

G01 Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative; G01.02 mersul pe jos, călărie și vehicule non-motorizate; G01.03 vehicule cu motor; G02.08 locuri de campare.

Întreținerea permanentă a traseelor turistice și a locurilor de campare pentru a nu exista pericolul ca turiștii să se abată de la traseu. Informarea turiștilor prin intermediul unor panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice ce au voie să facă și ce nu au voie să facă, care sunt măsurile care se aplică în cazul nerespectării lor.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas.

Măsura de management nr. 6

H-Poluare; H04 Poluarea aerului, poluanți răspândiți pe calea aerului; H04.03 Alte forme de poluare a aerului; H05 Poluarea solului și deșeurile solide cu excepția evacuărilor; H05.01 gunoiul și deșeurile solide; H06.01 Zgomot, poluare fonică; H06.01.01 poluarea fonică cauzată de o sursă neregulată

Poluarea aerului și zgomotelor: măsurile de reducere a impactului sunt acelea de a evita pe cât posibil folosirea autovehiculelor.

În cazul folosirii acestora, autovehiculele trebuie să corespundă din punct de vedere tehnic, viteza pe drumurile de acces trebuie să fie redusă pentru a evita formarea norilor de praf.

În ceea ce privește deșeurile solide, cea mai bună soluție este aceea de a informa turiștii să-și adune resturile în pungi menajere și de a le transporta la cel mai apropiat coș de gunoi.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas.

Măsura de management nr. 7

J Modificări ale sistemului natural; J01 focul și combaterea incendiilor

Interzicerea aprinderii focului în afara locurilor special amenajate.

Informarea turiștilor cu privire la acest aspect și care sunt sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării lor.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas.

Măsuri de management pentru speciile de briofite

Măsura de management nr. 1– stabilirea unor trasee turistice clare și marcate care să nu treacă prin mlaștini;– interzicerea utilizării altor trasee decât cele marcate, marcarea și semnalizarea locurilor de popas și de picnic la distanță de zonele de mlaștini;– amplasarea de panouri de informare cu privire la evitarea deplasării în zonă;

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în punctele de intrare în parc; pe traseul drumurilor forestiere; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare, cabane sau pensiuni din jurul parcului.

Măsura de management nr. 2

Informarea turiștilor cu privire la inexistența locurilor de depozitare a gunoaielor în parc. Acest lucru implică obligația de a lua cu ei resturile și ambalajele rămase.

Amplasarea de panouri de informare privind colectarea deșeurilor.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare.

Măsura de management nr. 3

Interzicerea pășunatului și a pasajului oilor în zonele de mlaștină, prin reglementarea activității pastorale.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în mlaștinile de sub 2.480 Rezervația Lacul Iezer

Măsuri de management pentru speciile de păsări

Măsura de management nr. 1– stabilirea unor trasee turistice clare și marcate;– interzicerea utilizării altor trasee decât cele marcate, marcarea și semnalizarea locurilor de popas și de picnic în locurile care nu afectează atât de mult speciile de păsări, adică la distanță de posibilele locuri de cuibărit - arbori bătrâni, scorburii, pâlcuri izolate de copaci.– amplasarea de panouri de informare cu privire la evitarea deranjului provocat speciilor.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:– în punctele de intrare în parc; pe traseul drumurilor forestiere; pe parcursul traseelor turistice;– în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare, cabane sau pensiuni din jurul parcului.

Măsura de management nr. 2

Turiștii vor fi informați că nu există locuri de depozitare a gunoaielor în parc iar asta implică obligația de a lua cu ei resturile și ambalajele rămase.

Panouri de informare privind colectarea deșeurilor.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare, cabane sau pensiuni din parc și din jurul parcului.

Măsura de management nr. 3– limitarea îndepărtării elementelor lemnoase desprinse de pe arbori sau a rezultatului prăbușirii unor arbori;

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în habitatele forestiere cât și în cele deschise cu arbori izolați de pe suprafața parcului.

Măsura de management nr. 4– limitarea pășunatului intensiv prin mutarea turmelor de oi dintr-o zonă în alta după o anumită perioadă de timp, perioadă calculată în funcție de suprafața pășunii și numărul de animale care pășunează, conform prevederilor legislației în domeniu.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: în toate zonele pășunate din parc.

Măsuri de management pentru habitatele forestiere

Habitatul 9110 se poate menține într-o stare de conservare favorabilă prin respectarea activităților și reglementărilor din amenajamentele și normele silvice.

Administratorul ariei protejate poate monitoriza punerea în aplicare a acestora- lucrări de ajutorare a regenerării naturale, operațiuni culturale, tăieri de regenerare.

Lucrări: Degajări și depresaje, curățiri, rărituri, tăieri de regenerare- tăieri progresive, tăieri de conservare, lucrări de ajutorare a regenerării și de îngrijire a seminișurilor.

Intervențiile specifice în cazul acestui habitat se vor realiza ținându-se cont de zonarea internă a parcului și de legislația aplicabilă în domeniu.

Monitorizarea pentru habitatul 9110

Descriere: verificarea punerii în aplicare a reglementărilor din amenajamentul silvic.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: această activitate trebuie efectuată periodic pe toată suprafața sitului, dar anual doar în unitățile amenajistice unde sunt propuse lucrări de exploatare a masei lemnoase sau ajutorarea regenerării naturale.

În cazul folosirii puietilor se impune utilizarea de semințe de la infrataxoni și proveniențe locale.

Se recomandă promovarea tratamentelor cu regenerare naturală, asigurarea succesului regenerării naturale, completarea regenerărilor naturale cu specii native, corespunzătoare stațiunii.

În parcelele în care a fost introdus artificial molidul, se face extragerea acestuia cu preferențialitate prin lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor.

Extinderea speciilor alohtone este interzisă prin reglementările în vigoare.

În cazul în care arboretetele se află în zona cu protecție strictă sau zonă de protecție integrală, zone în care legislația interzice intervențiile antropice, apreciem faptul că, în timp, compoziția arboretelor va evolua în mod natural în sensul creșterii ponderii fagului.

Habitatul 91V0 se poate menține într-o stare de conservare favorabilă prin respectarea activităților și reglementărilor din amenajamentele și normele silvice.

Administratorul ariei protejate poate monitoriza punerea în aplicare a acestora - lucrări de ajutorare a regenerării naturale, operațiuni culturale, tăieri de regenerare.

Măsuri specifice de management: degajări și depresaje, curățiri, rărituri, tăieri de regenerare- tăieri progresive, tăieri de conservare, lucrări de ajutorare a regenerării și de îngrijire a seminișurilor.

Intervențiile specifice în cazul acestui habitat se vor realiza ținându-se cont de zonarea internă a parcului și de legislația aplicabilă în domeniu.

Monitorizarea pentru habitatul 91V0

Descriere: verificarea punerii în aplicare a reglementărilor din amenajamentul silvic.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: această activitate trebuie efectuată periodic în suprafețe în care a fost identificat acest tip de habitat, dar anual doar în unitățile amenajistice unde sunt propuse lucrări de exploatare a masei lemnoase sau ajutorarea regenerării naturale.

În cazul folosirii puietilor se impune utilizarea de semințe de la infrataxoni din varietatea carpatică și proveniențe locale.

Parcelele identificate ca fiind mai degrabă favorabile habitatului 91V0 și care sunt în prezent cu compoziție dominantă de molid, au fost încadrate ca habitate fără cod Natura 2000.

Schimbarea compoziției unui arboret se realizează în timp, odată cu executarea lucrărilor de îngrijire - degajări, curățiri, rărituri, și în momentul în care se realizează tranziția către un nou arboret la efectuarea tratamentelor de regenerare.

La executarea acestor lucrări și la o nouă amenajare se va promova fagul sau molidul în funcție de situația locală din teren.

Prin promovarea regenerărilor naturale, după cum se prevede și în amenajamentele silvice, considerăm că treptat proporția fagului în aceste arborete va crește.

În cazul în care arboretele se află în zona cu protecție strictă sau zonă de protecție integrală, zone în care legislația interzice intervențiile antropice, apreciem faptul că, în timp, compoziția arboretelor va evolua în mod natural în sensul creșterii ponderii fagului.

Habitatul 91E0* se poate menține într-o stare de conservare favorabilă prin respectarea activităților și reglementărilor din amenajamentele și normele silvice.

Administratorul ariei protejate poate monitoriza punerea în aplicare a acestora.

Se recomandă aplicarea tăierilor de conservare.

Măsuri specifice: Tăieri de conservare, reconstrucție ecologică

Intervențiile specifice în cazul acestui habitat se vor realiza ținându-se cont de zonarea internă a parcului și de legislația aplicabilă în domeniu.

Habitatul 9410 se poate menține într-o stare de conservare favorabilă prin respectarea activităților și reglementărilor din amenajamentele și normele silvice.

Administratorul ariei protejate poate monitoriza punerea în aplicare a acestora - Lucrări de ajutorare a regenerării și de îngrijire a semînțșurilor, tăierile de îngrijire și conducere a arboretelor- degajări, curățiri, rărituri, tăieri de regenerare, tăieri de conservare.

Măsuri specifice: Degajări și depresaje, curățiri, rărituri, tăieri de regenerare - tăieri progresive, tăieri de conservare, lucrări de ajutorare a regenerării și de îngrijire a semînțșurilor, reconstrucție ecologică.

Intervențiile specifice în cazul acestui habitat se vor realiza ținându-se cont de zonarea internă a parcului și de legislația aplicabilă în domeniu.

Măsura de management nr. 1

Se corelează cu presiunea actuală 1-B07 Alte activități silvice

Măsuri de diminuare:- verificarea respectării prevederilor din normele silvice;- efectuarea lucrărilor silvice prevăzute în amenajamentele silvice în mod corespunzător și conform calendarului de execuție.

Măsura de management nr. 2

Se corelează cu presiunea actuală/amenințarea potențială 2. L07 furtuni, cicloane

Măsuri de diminuare:- extragerea urgentă a arboretelor afectate pentru a preveni un atac de ipide, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare;- executarea la timp și în mod corespunzător a lucrărilor de îngrijire;- ameliorarea compoziției arboretelor prin promovarea speciilor de amestec- scoruș, mesteacăn, plop tremurător, salcie căprească, anin alb, folosirea de proveniențe locale cu rezistență la doborâturi probată, și altele;- crearea de arborete cu structură plurienă sau relativ plurienă, mai rezistente la astfel de intemperii;

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Toate arboretele de molidișuri din parc îndeosebi cele cu structură echienă sau relativ echienă, neparcurs de lucrări de îngrijire, cu consistență redusă- doborâturi, sau densitate foarte mare- rupturi, aflate pe soluri superficiale.

Măsura de management nr. 3

Se corelează cu presiunea actuală/amenințarea potențială 3. K04 - Relații interspecifice ale florei.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Toate arboretele de molidișuri din zona de conservare durabilă, îndeosebi cele afectate de doborâturi/rupturi sau în cele limitrofe parchetelor de exploatare în care nu s-au respectat normele în vigoare, cum ar fi necojirea cioatelor, rănirea arborilor rămași pe picior.

Măsuri de diminuare:- extragerea arborilor infestați până la data producerii zborului I din primăvara anului următor;- extragerea doborâturilor de vânt, cojirea cioatelor;- monitorizarea constantă a populațiilor de dăunători;- realizarea unor structuri corespunzătoare ale arboretelor și o bună igienizare a acestora;- respectarea normelor în vigoare în cazul lucrărilor de exploatare.

Măsura de management nr. 4

Se corelează cu presiunea actuală J01.01 - incendii

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

În zonele de campare apar vetre de foc ceea ce determină tăierea unor arbori/arbuști.

De asemenea, 2.480 Rezervația Lacul Iezer reprezintă un punct de atracție turistică în care există vetre de foc. Nesupravegheate sau nestinse la plecare reprezintă un risc de incendiu.

Măsuri de diminuare:

Informarea turiștilor asupra pericolului incendiilor și care sunt măsurile care se aplică în cazul nerespectării regulamentului parcului privind protecția la incendii, prin amplasarea de panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat, în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas.

Măsura de management nr. 5

Se corelează cu amenințarea potențială M01.02 - secete și precipitații reduse

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Toată suprafața împădurită din parc.

Măsuri de diminuare:- folosirea de proveniențe locale, adaptate climatului regional;- folosirea de material genetic din categoria selecționat, calificat sau testat conform cu reglementările în vigoare privind producerea și transferul materialelor forestiere de reproducere.

Măsurile de management propuse în cazul amenințărilor/presiunilor K04 - Relații interspecifice ale florei și L07 furtuni, cicloane sunt măsuri cu caracter general și care sunt prevăzute de altfel în orice amenajament silvic realizat pentru o zonă care se confruntă cu astfel de fenomene.

Intervențiile la doborâturi/atacuri de ipide în cazul parcurilor naționale sunt reglementate de legislația în domeniu, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Măsuri de management pentru habitatele de pajiști și tufărișuri

Măsura de management nr. 1

A04.02.05 Pășunatul ne-intensiv în amestec de animale

Activitățile pastorale tradiționale vor fi reglementate, anual, în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare și cu obligativitatea obținerii și respectării condițiilor impuse prin avizul Administrației parcului, în funcție de caracteristicile structurale, dinamice și funcționale ale habitatelor de pajiști folosite ca pășuni, a stării de conservare a acestora precum și a speciilor cu valoare conservativă identificate pe și în imediata vecinătate a suprafețelor de pajiști pentru care se solicită avizul, a obiectivelor de conservare și a capacității de suport a habitatelor de pajiști.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă:

Această măsură trebuie aplicată în toate zonele în care se pășunează în limitele Parcului Național Călimani.

Cele mai afectate pajiști conform observațiilor din teren sunt cele din zonele Pietrele Roșii, Strunior, Fața Gardului, Rețițiș.

Măsura de management nr. 2

I02 Controlul speciilor invazive/problematiche/nedorite în habitatele de pajiști

Pe baza observațiilor efectuate în teren în cadrul activităților de inventariere, monitorizare, pază și patrulare se vor identifica și analiza cele mai adevrate măsuri de control ale speciilor invazive/problematiche, ținând cont de particularitățile biologice și cerințele ecologice atât ale speciilor invazive/ problematice cât și a speciilor și habitatelor de interes conservativ, dar și de obiectivele de conservare ale administrației parcului.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: pe toată suprafața parcului.

Măsura de management nr. 3

F04 Colectarea /prelevarea de plante terestre, în general

Recoltarea plantelor împreună cu partea subterană poate afecta structura populației speciilor de interes conservativ.

Nerespectarea acestei restricții se sancționează conform legislației în vigoare.

Acest aspect trebuie făcut cunoscut prin panouri informative, pliante, broșuri, campanii de informare, voluntariat.

Localizarea zonelor în care se va aplica măsura propusă: pe toată suprafața parcului.

Panouri informative, pliante, broșuri, hărți cu trasee turistice, campanii de informare, voluntariat: în punctele de intrare în parc; pe parcursul traseelor turistice; în locurile special amenajate pentru popas; în punctele de informare, cabane sau pensiuni din parc și din jurul parcului.

Măsura de management nr. 4

F04.02 Colectarea de ciuperci, licheni, fructe de pădure și altele asemenea

Culegerea ciupercilor, lichenilor și a fructelor de pădure trebuie să fie realizată doar cu avizul custodelui. Culegerea afinelor sau merișoarelor să se facă fără folosirea acelor piepteni special confecționați. De regulă, culegătorii lasă și gunoae menajere în urma lor.

Prioritatea 3: Activități ce se vor realiza dacă mai există timp și/ sau resurse.

36/51

A.4. Monitorizare a impactului activității de pășunat asupra ecosistemelo r practice din parc	Date actualizate asupra utilizării pajiștilor, fundament pentru reglementarea pășunatului	1																Institute de cercetare, voluntari, specialiști, consilii locale, organizații non- guvernamenta le.
A.5. Monitorizare a impactului vizitatorilor asupra biodiversității și peisajului în zonele des frecventate	Harta zonelor de risc pentru biodiversitate Promovarea traseelor cu impact redus prin reamenajarea și/sau desființarea celor cu impact ridicat	1																Personal de teren, serviciul Salvamont, organizații non- guvernamenta le
A.6 Implementar ea măsurilor de management pentru speciile și habitatele de interes comunitar și național	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	1																Ocoale silvice, instituții de reglementare și control a activităților silvice cinegetice, și primării, proprietari și administratori de terenuri
A.7. Evaluarea anuală a stării biodiversității în diferite tipuri de habitate și stabilirea planurilor de acțiune și a priorităților	Raport și plan de acțiune aprobat de Consiliul Științific	1																Cercetători
A.8. Evaluarea posibilității de reintroducere a speciei <i>Tetrao tetrix</i>	Sursă identificată pentru obținerea de indivizi de <i>Tetrao tetrix</i> ; Costuri cuantificate pentru reintroducere și monitorizarea post introducere	3																Institute de cercetare, universități, asociații profesionale, voluntari specializați
A.9. Identificarea peisajelor degradate și a zonelor de risc	Informații pentru fundamentare a metodologiei de monitorizare a peisajelor degradate și a zonelor de risc	3																Institute de cercetare, universități
A.10. Monitorizare a stării de sănătate a ecosistemelo r forestiere	Rezultate privind dinamica anuală a factorilor perturbatori	1																Institute de cercetare și amenajare silvică, occoale silvice
A.11. Elaborarea metodologiei de monitorizare a calității componentel or mediului	O metodologie de monitorizare pentru componentele de mediu	3																universități, voluntari

Domeniul:		Educare, conștientizare și comunicare- B									
Obiectiv:		Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru a obține sprijin în vederea realizării obiectivelor parcului.									
Activități	Ținta:	Prioritate	Priorități semi anuale ale acțiunilor								Parteneri
			A1	A2	A3	A4	A5	A1	A2	A3	
			S	S	S	S	S	S	S	S	
			1	2	1	2	1	2	1	2	
B1. Realizarea activităților de educație ecologică și conștientizare în școli	Creșterea responsabilității pentru ocrotirea naturii	1	←	→	←	→	←	→	←	→	Unități școlare
B2. Editarea unei publicații periodice	Creșterea responsabilității pentru ocrotirea naturii	3	←	→	←	→	←	→	←	→	Unități școlare, organizații non-guvernamentale
B3. Elaborarea și difuzarea de pliante și materiale promoționale cu caracter informativ/educativ	Promovarea parcului Creșterea responsabilității pentru ocrotirea naturii	2	←	→	←	→	←	→	←	→	organizații non-guvernamentale
B4. Actualizarea permanentă a paginii WEB a parcului Național Călimani	O bună informare	1	←	→	←	→	←	→	←	→	
B5. Articole, interviuri, emisiuni în media despre Parcul Național Călimani și administrația parcului	Promovarea parcului	1	←	→	←	→	←	→	←	→	Mass media locală și națională

Domeniul:	Susținerea comunităților, patrimoniului cultural și a economiei locale- C
Obiective:	C.I.: Să încurajeze comunitățile locale în dezvoltarea unor activități economice prietenoase față de natură în afara Parcului Național Călimani și prin utilizarea durabilă a resurselor, să le aducă beneficii și să contribuie la reducerea presiunii asupra resurselor din parc. C.II.: Să promoveze împreună cu comunitățile locale valorile culturale și tradiționale

Activități	Ținta:	Prioritate	Priorități semi anuale ale acțiunilor										Parteneri la implementare
			A1	A2	A3	A4	A5	A1	A2	A3	A4	A5	
			S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	
			1	2	1	2	1	2	1	2	1	2	
C.1. Informarea comunităților asupra oportunităților or de finanțare și sprijin pentru elaborarea proiectelor	Acoperirea unor nevoi comune par/ comunitate; Îndreptarea atenției comunităților or umane către activități prietenoase față de parc	3	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Organizații non-guvernamentale de mediu, instituții și persoane fizice care pot deține calitatea de solicitant sau partener de proiect
C.2. Încurajarea, în cadrul comunităților locale, a unor activități economice, care să contribuie la realizarea obiectivelor parcului, încheierea de parteneriate locale	Diminuarea presiunii asupra resurselor din parc	2	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Autorități centrale și locale, Membrii comunității Agenții de turism Tur operatori
C.3. Promovarea valorilor comunităților locale în materialele promoționale ale parcului.	Dezvoltarea regională	1	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Autorități locale Organizații non-guvernamentale
B.6. Încurajarea implicării tinerilor, organizațiilor non-guvernamentale, cluburilor și asociațiilor de mediu în acțiuni legate de Parcul Național Călimani și conservarea naturii	Creșterea responsabilității pentru ocrotirea naturii	2	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Scoli, organizații non-guvernamentale
B.7. Organizarea de concursuri pentru copii și persoane cu dizabilități	Creșterea responsabilității pentru ocrotirea naturii	3	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Unități școlare Sponsori
B.8. Prezentarea parcului cu obiectivele și politicile sale în cadrul comunităților locale cu ocazia diferitelor evenimente	Promovarea parcului	1	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Autorități locale
B.9. Realizarea de panouri informative și de restricționare	Informarea vizitatorilor	1	←	→	←	→	←	→	←	→	←	→	Salvamont

C.4 Lobby pentru menținerea tehnologiilor tradiționale de realizare a unor produse și asocierea brandului parcului pentru acordarea de produse ecologice.	Conservarea tradițiilor	2								Autorități locale Autoritatea centrală pentru protecția mediului
---	-------------------------	---	--	--	--	--	--	--	--	---

[illegible][illegible]

[illegible]

Bugetul necesar strict estimat pentru implementarea Planului de management pe o durată de 5 ani, este prezentat detaliat în Anexa nr. 8 la Planul de management.

9. PLANUL DE MONITORIZARE A ACTIVITĂȚILOR

Planul de monitorizare a fost elaborat cu scopul de a se urmări modul în care se respectă prevederile Planului de management al Parcului Național Călimani și modul de desfășurare a activităților.

Planul de monitorizare conține programul de colectare a evidențelor privind implementarea acțiunilor prevăzute în Planul de management, program sintetizat în tabelul de mai jos.

Tabelul nr. 14 - Monitorizarea activităților Planului de management

Domeniul:	Monitorizarea implementării Planului de management		
Obiectiv:	Asigurarea monitorizării sistematice a rezultatelor și a eficienței Planului de management, a		
Modalitatea și mijloacele de monitorizare:	Acțiunea din planurile operaționale	Frecvența: R- regulat C- continuu S- la solicitare	Indicator
Monitorizarea biodiversității și peisajului - A			
Efectuarea monitoringului sistematic anual	A2, A3, A4, A5, A6, A9, A10, A11,	R	Număr f
Elaborarea și actualizarea continuă a bazei de date legate de parc	A1, A8 E2,	C	Bază de
Producerea de rapoarte anuale asupra stării ariei naturale protejate	A6, A7	R	Rapoarte
Educare, conștientizare și comunicare - B			
Promovarea valorilor parcului prin prezentări	B1, B6, B7, B8	R	Număr c
Publicarea de materiale despre parc	B2, B3, B5, D10	R	Număr c
Pagina de internet operativă	B3	R	Număr c
Educarea vizitatorilor prin intermediul panourilor informative	B9	R	Număr c
Sustinerea comunităților, patrimoniului cultural și a economiei locale - C			
Evaluarea aportului parcului în dezvoltarea comunităților locale	C1, C2, C5	S	Număr c
Realizarea de parteneriate	C4	S	Număr c
Promovarea valorilor comunităților locale	C3, C4	S	Număr c
Managementul turismului și al recreerii - D			
Analiza desfășurării și implementării programelor turistice	D1, D2, D7	R	Număr c
Evenimente, teme, meșteșuguri, ce pot fi interpretate	D3, D4, D5	C	Liste pri
Locuri de campare amenajate	D6	C	Număr c
Centre și puncte de informare	D9	R	Număr c

BIBLIOGRAFIE SI REFERINTE

- Antohe, A., colab., 1990, Cercetări ecofiziologice în asociațiile de tufărișuri subalpine din masivul Călimani, Studii și cercet. Biologice, ser. Biol. Veget., 32,2,121-129;
- Antohe, A., colab., 1991, Cercetări ecofiziologice la gramineele din pajiștile masivului Călimani. Studii și cercet. Biologice, ser. Biol. Veget., 43,1-2,71-77;
- Antohe, A., colab., 1993, Particularități ecofiziologice ale molidișurilor de vârste diferite din masivul Călimani. Studii și cercet. Biologice, ser. Biol. Veget., 45,1,95-105;
- Asoltani, L., 2008: Diversitatea floristică și fitocenologică a ecosistemelor din bazinul râului Neagra Șarului. Teză de doctorat. Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" Iași, Facultatea de Biologie, 317 p.
- Barbu, I., Cenușă, R., 1996: Asigurarea protecției arboretelor de molid împotriva doborâturilor de vânt și rupturilor de zăpadă prin aplicarea blocurilor și succesiunilor de tăieri și a tăierilor de îngrijire. Recomandări tehnice pentru gospodărirea pădurilor montane. Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului, Câmpulung Mold., p. 26-44
- Camilar, M., 2013, Origini și continuitate în arhitectura populară bucovineană, Revista Ianus, București
- Cenușă, E., 2010, Cercetări privind instalarea vegetației naturale în zone afectate de activități miniere din Parcul Național Călimani - teză de doctorat, Universitatea Transilvania din Brașov, Facultatea de Silvicultură și Exploatare Forestiere
- Cenușă, R., Vlad, R., 1992: Studiul de reconstrucție ecologică a zonei exploatare miniere Călimani. Referat științific final. Stațiunea Experimentală de Cultura Molidului Câmpulung Moldovenesc, p. 4-5;
- Cenușă, R., Popa, C., Teodosiu, M., 2002a: Cercetări privind relația structură-funcție și evoluția ecosistemelor forestiere naturale din nordul țării, Analele ICAS București, vol. 45-1: 9-20
- Chifu, T., colab., 2006, Flora și Vegetația Moldovei, Ed. Universității Al. I. Cuza, Iași
- Codoreanu, V., 1952, Contribuțiuni la studiul florei lichenologice a Munților Călimani. Studii și cercet. St. Acad. RPR., fil. Cluj, 1-2,170-178;
- Dincă I., 2004, Apa și peisajele din Munții Călimani, Editura Dacia, Cluj Napoca
- Doniță, N., 1990, Tipuri de ecosisteme forestiere din România, Ed. Tehnică Silvică, București
- Doniță, N., colab., 2005, Habitatele din România, Editura Tehnică Silvică, București.
- Fielitz, W., Seghedi, I., 2005. Late Miocene-Quaternary volcanism, tectonics and drainage system evolution in the East Carpathians, România. Tectonophysics 410, 111-136.
- Grecescu, D., 1898, Cnspectul florei României, București
- Gubesch, L., 1971, Răspândirea relictului glacial zămbrul -Pinus cembra- pe versanții sudici ai unor masive montane din Călimani, Ocrotirea Naturii, t. 15, nr. 2, pag. 149-159, București;
- Manoliu, Al., 1985, Cercetări micologice în Masivul Călimani. Studii și cercet. Biologice, ser. Biol. Veget., 37,1,13-24

Manoliu, Al., 1989, Ciuperci imperfecte - Deuteromycotina - din Masivul Călimani, Studii și Cercetări Biologice, ser. Biologie vegetală. 41,2,61-69;

Manoliu, Al., 1989, Ciuperci ascomicete -Ascomycotina- din Masivul Călimani, Studii și Cercetări Biologice, ser. Biologie vegetală. 41,2, 69-77

Manoliu, Al., 1994, Cercetări micologice în molidișuri de vârste diferite din masivul Călimani, Studii și cercetări de biologie, seria Biologie Vegetală, Tomul 46, nr.1

Manoliu, Al., 1994, Cercetări micologice în pădurile de limită și tufărișurile subalpine din masivul Călimani, Studii și cercetări de biologie, seria Biologie Vegetală, Tomul 46, nr.2

Manoliu, Al., 1995, Cercetări micologice în unele asociații vegetale din Masivul Călimani, Studii și cercetări de biologie, seria Biologie Vegetală, Tomul 47, nr.1, p.25-32, București

Mihai, Gh., 1968, Contribuții la cunoașterea brioflorei din Munții Călimani. Studii și cercet. Biologice, ser. Biol. Veget. 20,3,203-211, București

Mihai, Gh., 1985, Informații noi cu privire la brioflora Munților Călimani, St.cerc.biol., Seria biol. Veget., t.37, nr.2, p.95-99, București

Mititelu, D., colab., 1986, Flora Munților Călimani, Analele Științifice ale Universității "Al. I. Cuza" din Iași, Tomul XXXII, s. II a, Biologie

Mititelu, D., colab., 1986, Contribuții la studiul vegetației lemnoase din Munții Călimani, Analele Științifice ale Universității "Al. I. Cuza" din Iași, Tomul XXXII, s. II a, Biologie

Mititelu, D., colab., 1986, Contribuții la studiul vegetației ierboase din Munții Călimani, Analele Științifice ale Universității "Al. I. Cuza" din Iași, Tomul XXXII, s. II a, Biologie

Munteanu, D., 2000, Avifauna bazinului montan al Bistriței Moldovenești, Editura Alma Mater, Cluj Napoca

Naum Tr., Butnaru E., 1989, Munții Călimani, Ed. Sport-Turism

Pecskay, Z., Lexa, J., Szakacs, A., Seghedi, I., Balogh, K., Konecny, V., Zelenka, T., Kovacs, M., Poka, T., Fulop, A., Marton, E., Panaiotu, C., Cvetkovic, V., 2006. Geochronology of Neogene- Quaternary magmatism in the Carpathian arc and Intra-Carpathian area: a review. *Geologica Carpathica* 57, 511-530.

Popa, I., 2006: Reconstituirea paleoclimatului și modificărilor de mediu din ultimele 5 secole din Parcul Național Călimani. Referat parțial CEEX. 15 p.

Săndulescu, M., 1984. Geotectonica României. Editura Tehnică, București. 336 pp

Seghedi, I., Szakacs, A., Pecskay, Z., Mason, P.R.D., 2005, Eruptive history and age of magmatic processes in the Călimani volcanic structure, România, *Geologica Carpathica* 56, 67-75.

Seghedi, I., Szakacs, A., Mirea, V., Vișan, M., Luffi, P., 2017. Challenges of mapping in poorly- exposed volcanic areas. Guide and abstracts, *Romanian Journal of Earth Sciences*, vol 91, Special Issue, 90 pp.

Szakacs, A., Seghedi, I., 1995. The Călimani-Gurghiu-Harghita volcanic chain, East Carpathians, România: volcanological features. *Acta Volcanologica* 7 (2), 145-155.

Szakacs A. and Seghedi I., 2000. Large volume volcanic debris avalanche in the East Carpathians, România, in *Volcaniclastic rocks, from magma to sediments*, H. LEYRIT C. MONTENAT (ed), Ed. Gordon Breach Science Publishers, 131-151.

+ Anexa 1

la Planul de management

REGULAMENTUL PARCULUI NAȚIONAL CĂLIMANI

+ Capitolul I Dispoziții generale

+ Articolul 1

Scopul prezentului regulament este de a reglementa activitățile antropice care se desfășoară pe suprafața Parcului Național Călimani, al sitului de importanță comunitară ROSCI0019 Călimani-Gurghiu (partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani), al sitului de importanță comunitară ROSCI0051 Cușma (partea care se suprapune cu Parcul Național Călimani), al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0133 Munții Călimani și al ariilor naturale protejate de interes național care se suprapun acestuia.

+ Articolul 2

Respectarea prezentului Regulament este obligatorie pentru RNP - Romsilva - Administrația Parcului Național Călimani R.A., pentru autoritățile care reglementează activități pe teritoriul ariilor naturale protejate vizate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea acestora.

+ Articolul 3

Responsabilitatea administrării Parcului Național Călimani și a ariilor naturale suprapuse acestuia, revine Administrației Parcului Național Călimani R.A., denumită în continuare APNC.

1. Administrația Parcului Național Călimani R.A. avizează activitățile care se desfășoară pe suprafața Parcului Național Călimani și a ariilor naturale protejate aflate în administrare, în baza solicitărilor scrise depuse de către solicitanți, în urma analizării documentațiilor înaintate de aceștia în varianta depusă la autoritatea de mediu competentă, însoțită de informarea asupra etapei procedurale în care se află activitatea/planul/proiectul, și după caz, a verificării amplasamentului. În urma analizării solicitărilor, după caz, administrația parcului solicită completarea dosarelor cu studii și documentații specifice.

2. Activitățile susceptibile de a avea impact negativ asupra ariei naturale protejate se avizează de către APNC, în baza hotărârii Consiliului Științific.

+ Articolul 4

Activitățile Administrației Parcului Național Călimani R.A. legate de conservarea biodiversității sunt coordonate și avizate de Consiliul Științific al Parcului Național Călimani constituit prin ordin de ministru.

+ Articolul 5

Participarea factorilor interesați la gospodărirea parcului și a siturilor de importanță comunitară suprapuse peste acesta, se asigură prin Consiliul Consultativ de Administrare, care are un rol consultativ în planificarea și realizarea activităților legate de gospodărirea Parcului Național Călimani, constituit prin ordin de ministru.

+ Articolul 6

Regulamentul parcului cuprinde regulile specifice care trebuie aplicate în aria protejată pentru atingerea măsurilor de management specifice pentru parcul național și pentru porțiunile de situri Natura 2000 care se suprapun pe suprafața acestuia.

+ Articolul 7

Procedura de avizare se va desfășura astfel:

1. În vederea avizării activităților/planurilor/proiectelor care urmează să se desfășoare pe suprafața ariilor naturale protejate administrate de APNC, solicitanții depun o cerere scrisă la Administrația Parcului Național Călimani R.A., însoțită de documentațiile prevăzute în actele normative specifice domeniului reglementat.
2. În avizele eliberate Administrația Parcului Național Călimani R.A. poate insera condiții privind desfășurarea activităților/ planurilor/ proiectelor.
3. Valabilitatea unui aviz eliberat de Administrația Parcului Național Călimani R.A. este pentru perioada execuției lucrării, dacă nu intervin modificări la plan/program/proiect/activitate sau dacă nu intervin modificări naturale pe amplasament. În cazul în care intervin modificări, se va solicita un nou aviz.
4. Avizele negative eliberate de Administrația Parcului Național Călimani R.A. vor fi însoțite de o motivație a respingerii solicitării respective.
5. Pe parcursul desfășurării activităților/ planurilor/ proiectelor avizate, Administrația Parcului Național Călimani R.A. verifică respectarea condițiilor impuse în avizele eliberate precum și respectarea documentațiilor, modalităților și tehnologiilor propuse de solicitanți. În caz de nerespectare a acestora, Administrația Parcului Național Călimani R.A. solicită remedierea aspectelor sesizate și, în cazuri motivate, poate retrage avizul dat. În cazul retragerii avizelor, lucrările respective în derulare se sistază, iar Administrația Parcului Național Călimani R.A. informează autoritățile de mediu cu privire la retragerea avizului dat. Nu se acceptă reavizarea unui solicitant care nu a respectat condițiile impuse prin avizul dat de către Administrația Parcului Național Călimani R.A..
6. Emiterea avizului se face după achitarea tarifului aferent instituit de Administrația Parcului Național Călimani și aprobat de către autoritatea competentă. Cuantumul și modalitatea de plată se afișează pe pagina web a APNC.

+ Capitolul II Reglementarea activităților în Parcul Național Călimani și în ariile naturale protejate suprapuse acestuia

+ Activitățile de silvicultură, cinegetice și de pescuit

+ Articolul 9

Pe terenurile care fac parte din fondul forestier inclus în ariile naturale protejate se execută numai lucrările prevăzute în amenajamentele silvice, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind zonarea funcțională a pădurilor și a zonării interne Parcului Național Călimani, respectiv:

1. În zonele cu protecție strictă nu se acceptă intervenții în cazul apariției unor calamități naturale provocate de factori abiotici sau biotici.

2. În zona de protecție integrală a Parcului Național Călimani nu se vor executa nici un fel de lucrări de exploatare a pădurilor, personalul silvic angajat al administratorilor fondului forestier și a suprafețelor din afara fondului forestier efectuând doar paza acestor păduri, cu excepția cazurilor menționate în Ordonanța de urgență a guvernului nr. 57 din 2007, cu modificările și completările ulterioare, și avizate de Administrația Parcului Național Călimani R.A., în urma hotărârii Consiliului Științific;
 3. În zona de conservare durabilă se execută numai lucrări:
 - a. de îngrijire și conducere a arboretelor;
 - b. lucrări speciale de conservare cu accent pe promovarea regenerării naturale și fără extragerea lemnului mort, cu excepția cazurilor în care se manifestă atacuri de dăunători ai pădurii ce se pot extinde pe suprafețe întinse, în primul rând de parcele întregi limitrofe Rezervației Științifice 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra și zonelor cu protecție strictă sau integrală;
 - c. În restul zonei de conservare durabilă este permisă aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor:
 - i. tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit,
 - ii. tratamentul tăierilor grădinărite și cvasi-grădinărite,
 - iii. tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv cu perioada de regenerare de minimum 10 ani.
 - d. Tratamentele silvice se vor aplica cu restricțiile impuse de planul de management al parcului;
 4. Alte lucrări de exploatare decât cele prevăzute în amenajamentele silvice se execută conform prevederilor legale în vigoare.
 5. Pe terenurile cu vegetație forestieră situate în afara fondului forestier național din Parcul Național Călimani se respectă prevederile legale în vigoare.
 6. Tăierile în vegetația forestieră din afara fondului forestier național și lucrări de întreținere a pășunilor se fac cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A.
 7. La amenajarea pădurilor de pe teritoriul Parcului Național Călimani se va ține cont de prevederile legislației specifice.
 8. Proiectele amenajamentelor silvice pentru fondul forestier național de pe raza Parcului Național Călimani, în scopul punerii în concordanță cu Planul de management al parcului, vor fi avizate de Administrația Parcului Național Călimani R.A.. În acest sens, beneficiarul și proiectantul care efectuează lucrările de amenajare invită la elaborarea temei de proiectare, la lucrările Conferinței I-a de amenajare un reprezentant al Administrației Parcului Național Călimani R.A. și depune la aceasta o copie a proiectului de amenajare silvică în vederea avizării. De asemenea, beneficiarul/ proiectantul care efectuează lucrările de amenajare va solicita participarea unui membru al Administrației Parcului Național Călimani R.A. la aceste verificări la o dată ulterioară, stabilită de comun acord. După verificarea în teren, va depune la Administrația Parcului Național Călimani R.A. o copie a documentației pentru conferința a II-a de amenajare cu cel puțin o lună înainte. Autoritatea competentă pentru aprobarea amenajamentelor și a studiilor sumare de amenajare invită un reprezentant al Administrației Parcului Național Călimani R.A. la conferințele de amenajare și la comisiile de avizare.
 9. La încadrarea pădurilor în grupe, subgrupe și tipuri funcționale se va ține cont de prevederile legislației specifice.
 10. Administrația Parcului Național Călimani R.A. avizează în fondul forestier național și în vegetația forestieră din afara fondului forestier național de pe raza Parcului Național Călimani, urmând a sesiza administratorii în cazul constatării unor nereguli în fond forestier național de stat și respectiv Garda Forestieră în cazul constatării unor nereguli în fond forestier național privat, sau proprietate a unităților administrative teritoriale sau în cazul vegetației forestiere din afara fondului forestier național.
 11. Activitățile reglementate prin amenajamentele silvice în vigoare precum și alte activități: protecția pădurilor, amenajarea căilor de colectare a materialului lemnos, activități cinegetice și altele asemenea, care se desfășoară în perimetrul ariilor naturale protejate administrate sau în vecinătatea acestora, în situația în care acestea pot perturba activitatea în parc, vor fi aduse la cunoștința Administrației Parcului Național Călimani R.A., și va fi necesar acordul acesteia, urmând a se verifica soluțiile tehnice propuse pentru execuția lucrărilor.
- + Articolul 10
- Prin acordul/avizul eliberat de către Administrația Parcului Național Călimani R.A., se vor impune măsurile de conservare ale speciilor și habitatelor din parc, în conformitate cu Capitolul nr. 7 din Planul de management.
1. Activitățile de punere în valoare și de exploatare a arboretelor din fondul forestier național și a vegetației forestiere din afara acestuia situate în ariile naturale protejate administrate se vor face cu obligativitatea obținerii condițiilor specifice emise de către APNC la solicitarea ocoalelor silvice, în conformitate cu prevederile legale.
- + Articolul 11
1. În ariile naturale protejate administrate de APNC, activitatea cinegetică se reglementează conform dispozițiilor Legii nr. 407 din 2006 a vânătorii și protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare. Pe teritoriul Parcului Național Călimani vânătoarea este interzisă.
 2. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către:
 - a. personalul salariat cu atribuții în domeniul cinegetic din cadrul administratorului fondului cinegetic din imediata vecinătate a parcului;
 - b. personalul structurilor de administrare a ariilor naturale protejate;
 - c. alte categorii de personal, conform prevederilor legale în vigoare.
 3. Pentru resursele acvatice vii din habitatele piscicole naturale din apele de munte de pe raza Parcului Național Călimani, se stabilește un regim special de conservare durabilă. În acest sens, administratorii fondurilor piscicole, nu vor amenaja zone de pescuit recreativ-sportiv, constituind pentru apele de munte din Parcul Național Călimani zone oprite, cu asigurarea pazei și ocrotirii fondului piscicol, în conformitate cu prevederile legale în vigoare. Administrarea și gospodărirea durabilă a resurselor de apă de pe suprafața ariilor naturale protejate vizate se realizează de către Administrația Bazinală de Apă Mureș și Administrația Bazinală de Apă Siret.
 4. Orice proiect propus a se desfășura în fondurile cinegetice și piscicole din vecinătatea arii naturale protejate, va urma procedura de avizare în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare.
 5. Pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, care se află sub regim strict de protecție, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4A și 4B din Ordonanța de urgență a guvernului nr. 57 din 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și speciile incluse în lista roșie națională sunt interzise:
 - a. orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
 - b. perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;
 - c. distrugerea bărloagelor, viziunilor sau culcușurilor;
 - d. deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
 - e. deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
 - f. recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a acestor plante în habitatele lor naturale, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
 - g. deținerea, transportul, comerțul sau schimburile în orice scop ale exemplarelor luate din natură, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.
 6. Colectarea/recoltarea de specii de floră și faună se poate face doar în scop științific și numai cu acordul scris al Administrației Parcului Național Călimani R.A., cu excepția speciilor comune de plante folosite în scop medicinal care urmează regimul prevăzut la alin 8. pe baza recomandării Consiliului Științific, numai după obținerea avizului autorității centrale pentru protecția mediului.
 7. În Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra, se interzice prelevarea de probe din specia Pinus cembra, atât din lemnul viu cât și din cel mort pe o perioadă nedeterminată.
 8. Colectarea speciilor de plante medicinale comune se poate face numai în suprafețele situate în afara rezervației științifice, a zonelor cu protecție strictă și a zonelor de protecție integrală, de către membrii comunităților locale și în limita capacității de suport a ecosistemelor, în cantități mici, necesare uzului familial și nu în scop comercial.
- + Articolul 12
- În cazul producerii fenomenelor de forță majoră, instituțiile abilitate intervin conform prevederilor legale, cu obligativitatea înștiințării Administrației Parcului Național Călimani R.A. care va participa activ la acțiunile de alertare și mobilizare în vederea prevenirii și eliminării efectelor unor asemenea evenimente.
- + Pășunat
- + Articolul 13
1. Utilizarea pajștilor din Parcul Național Călimani este permisă persoanelor din comunitățile locale care dețin suprafețe în zona Parcului Național Călimani, în condițiile prevăzute în prezentul Regulament, în baza unui contract încheiat cu administratorul legal al pajștii și cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A.
 2. Închirierea pajștilor către deținători de animale din zona învecinată Parcului Național Călimani, alții decât proprietarii pajștilor, se face pe bază de contract încheiat între părți cu notificarea Administrației Parcului Național Călimani R.A..
 3. Utilizatorul legal al pajștii, după semnarea contractului, are obligația de a solicita și a obține acordul Administrației Parcului Național Călimani R.A. anterior introducerii animalelor pe pajște.
 4. Răspunderea privind utilizarea corectă a pajștilor și menținerea capacității de suport a acestora, revine proprietarilor și administratorilor acestora.

+ Articolul 14

Pe teritoriul Parcului Național Călimani, activitatea pastorală și/sau de cosit se desfășoară în conformitate cu prevederile legislației naționale specifice în vigoare, cu obligativitatea obținerii și respectării condițiilor impuse prin avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A..

+ Articolul 15

1. Pășunatul este interzis în Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra și în zona cu protecție strictă.
2. Amplasarea de stâne și adăposturi pastorale este permisă numai cu aprobarea Administrației Parcului Național Călimani R.A..
3. Pășunatul se permite doar pe suprafețele pajiștilor delimitate prin studiile pastorale, fiind interzis pe grohotișuri, pe stâncăriile înierbate și în jnepenișuri.
4. Este interzisă amplasarea locurilor de tărnire în imediata apropiere a pâraielor sau a lacurilor alpine sau în amonte de lacuri și potecile turistice. Tărnirea se va face prin schimbarea locului de staționare a turmelor, cu frecvență stabilită prin avizul eliberat de APN Călimani.
5. Pe teritoriul Parcului Național Călimani este interzisă însoțirea turmelor și cirezilor de către câini fără jujeu, nevaccinați, nedehelmintizați și în număr mai mare de 3, reglementat de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, conform legislației specifice. Pentru fiecare câine este obligatoriu să se prezinte carnetul de sănătate, iar pentru celelalte animale domestice din turmă, dovada controlului sanitar-veterinar.
6. Trecerea prin fond forestier se va face cu respectarea reglementărilor în vigoare.
7. Administrația Parcului Național Călimani R.A., împreună cu reprezentanții Autorității Naționale Sanitar-Veterinare, verifică respectarea normelor sanitar-veterinare pe cuprinsul parcului.
8. Asigurarea cu lemn pentru întreținerea stânelor, a adăposturilor pentru animale și ca lemn de foc, se face la solicitarea administratorului/ proprietarului pășunii, cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A..

+ Articolul 16

Administrația Parcului Național Călimani R.A., în măsura identificării unor surse de finanțare, realizează periodic studii pentru stabilirea capacității de suport a pajiștilor pe care le aduce la cunoștința proprietarilor în vederea reglementării în consecință a pășunatului.

+ Articolul 17

Lucrările de întreținere a pajiștilor din Parcul Național Călimani, solicitate de către proprietar sau administrator, vor fi avizate de către Administrația Parcului Național Călimani R.A., în urma verificării pe teren și a achitării tarifului de avizare.

+ Articolul 18

Administrația Parcului Național Călimani R.A. monitorizează activitatea de pășunat în parc pentru stabilirea impactului acesteia asupra florei și faunei și a unor eventuale restricții în zonele afectate.

+ Cercetare științifică

+ Articolul 19

În baza rezultatelor temelor de cercetare desfășurate în Parcul Național Călimani, acceptate și avizate de forurile științifice abilitate, Administrația Parcului Național Călimani R.A. stabilește măsurile necesare în vederea prevenirii și împiedicării distrugerii voite sau accidentale de către om a speciilor de plante sau animale, habitate și peisaje strict ocrotite de pe suprafața parcului, măsuri care se avizează de către Consiliul Științific.

+ Articolul 20

Activitatea de cercetare științifică pe teritoriul Parcului Național Călimani se desfășoară cu avizul administrației parcului, care sprijină logistic, la solicitare și în măsura posibilităților, această activitate. Temele de cercetare de pe teritoriul Rezervației Științifice 2730 Jnepenișul cu Pinus cembra, se vor efectua cu acordul Academiei Române și al Administrației Parcului Național Călimani R.A. care va fi beneficiarul rezultatelor cercetărilor.

+ Articolul 21

În cazul temelor de cercetare care necesită date/informații privind Parcul Național Călimani, furnizate de către administrația parcului, se va încheia un contract cu cei care derulează tema, contract care să asigure accesul Administrației Parcului Național Călimani R.A. la rezultate în vederea utilizării lor în activitatea de management a parcului.

+ Turism, reguli de vizitare

+ Articolul 22

În Parcul Național Călimani sunt permise activități de ecoturism și de educație, cu respectarea regulilor de vizitare a parcului, potrivit prezentului regulament și a legislației specifice.

+ Articolul 23

1. Accesul în Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra este permis doar în baza acordului eliberat de către Administrația Parcului Național Călimani R.A.. Grupurile vor fi de maxim 8 persoane și vor fi însoțite de un reprezentant al administrației parcului.
2. Prin excepție, accesul este permis următoarelor categorii: personalul Administrației Parcului Național Călimani R.A., personalul silvic și personalul împuternicit pentru patrulări sau controale în cazul în care aceste categorii sunt în exercițiul funcțiunii, pe bază de delegație sau legitimații.

+ Articolul 24

1. Vizitarea Parcului Național Călimani se face cu achitarea tarifului de vizitare, aprobat conform prevederilor legale și afișat pe pagina web a administrației parcului.

+ Articolul 25

1. Vizitarea Parcului Național Călimani este permisă numai pe traseele marcate cu semne convenționale.
2. Administrația Parcului Național Călimani R.A. nu este răspunzătoare pentru evenimente/ accidente suferite de vizitatori pe durata prezenței acestora în parc.
3. Abaterea de la traseele menționate la aliniatul 1 este permisă pentru:
 - a. personalul Administrației Parcului Național Călimani R.A.;
 - b. patrulări ale persoanelor delegate de Administrația Parcului Național Călimani R.A.;
 - c. membrii serviciilor publice Salvamont în acțiuni de salvare, patrulări sau antrenamente;
 - d. personal silvic în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
 - e. personal de însoțire a animalelor la pășunat;
 - f. cercetători, în cadrul programelor de cercetare și temelor avizate de Administrația Parcului Național Călimani R.A., cu aprobare scrisă de la Administrația Parcului Național Călimani R.A.;
 - g. competiții, acțiuni, tabere organizate, în cazul în care prin programul acțiunii s-a solicitat și motivat abaterea de la trasee și s-a aprobat de către Administrația Parcului Național Călimani R.A.;
 - h. personal de la alte unități/ instituții, cu delegație în interes de serviciu, cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A.;
 - i. proprietari/ administratori de terenuri din parc precum și împuterniciți ai acestora.

+ Articolul 26

Întreținerea și completarea marcajelor turistice, deschiderea de noi trasee și amplasarea panourilor indicatoare și informative se fac numai cu aprobarea Administrației Parcului Național Călimani R.A. și în conformitate cu Hotărârea guvernului nr. 77 din 2003 privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți;

+ Articolul 27

Camparea pe teritoriul Parcului Național Călimani se reglementează astfel:

1. Camparea pe teritoriul parcului se va face în locuri special amenajate, marcate și delimitate;
2. În locurile amenajate de deținătorii de terenuri cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A.;
3. Camparea în afara perimetrelor permise se poate face numai în următoarele situații:
 - a. pentru personalul Administrației Parcului Național Călimani R.A.;
 - b. pentru cercetători, cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A.;
 - c. pentru voluntarii care lucrează pe teritoriul parcului cu aprobarea Administrației Parcului Național Călimani R.A., în situația în care sarcinile primite o impun;
 4. În locurile de campare se poate încasa tarif de campare de către administratorii terenului/ariei protejate sau împuterniciții acestora.

+ Articolul 28

Aprinderea focului pe teritoriul Parcului Național Călimani se reglementează astfel:

1. Este permisă doar în vetrele special amenajate în acest scop în locurile de campare, cu lemn de foc asigurat de administratorii locurilor respective. Se vor respecta normele de prevenire și stingere a incendiilor;
2. Este interzisă aprinderea focului în golul alpin și în fondul forestier, cu excepția locurilor special amenajate de către administratorul terenului/ ariei protejate. În locurile de campare din golul alpin sau cele din alte zone, în care nu se asigură lemn de foc, se permite doar utilizarea primusului;

+ Articolul 29

Regimul deșeurilor pe teritoriul Parcului Național Călimani se reglementează astfel:

1. Este interzisă abandonarea deșeurilor de orice fel pe teritoriul Parcului Național Călimani; turiștii au obligația de a evacua deșeurile pe care le generează pe timpul vizitării parcului. Deșeurile vor fi evacuate în afara parcului în locuri special amenajate pentru colectare; 2. Gestionarii cabanelor și locurilor de campare, au responsabilitatea evacuării deșeurilor în afara parcului, cu respectarea condițiilor legale;

+ Articolul 30

Se interzice: tăierea, incendierea, distrugerea sau degradarea prin orice mijloace a jneapănului, cu excepția lucrărilor de întreținere a traseelor turistice avizate de Administrația Parcului Național Călimani R.A..

+ Articolul 31

Se interzice vizitatorilor/turiștilor tăierea, ruperea sau scoaterea din rădăcini a arborilor, puieților sau lăstarilor, precum și însușirea celor rupți sau doborâți de fenomene naturale.

+ Articolul 32

Se interzice distrugerea, degradarea, respectiv colectarea în scop comercial, fără acordul Administrației Parcului Național Călimani R.A., a ciupercilor, fructelor de pădure, plantelor, animalelor, rocilor și a oricăror eșantioane de origine naturală de orice fel din Parcul Național Călimani.

+ Articolul 33

Colectarea de specii de floră, faună, roci și a oricăror eșantioane de origine naturală în Rezervația Științifică 2.730 Jnepenișul cu Pinus cembra și zonele cu protecție strictă și integrală este interzisă. În cazuri excepționale, se acceptă numai cu acordul scris al Administrației Parcului Național Călimani R.A..

+ Articolul 34

Accesul câinilor în Parcul Național Călimani este permis doar în condițiile în care câinii sunt ținuti permanent în lesă. Pentru fiecare câine, stăpânii trebuie să prezinte carnetul de sănătate. Formațiile Salvamont și patrulele organizate cu scop de pază pot utiliza în acțiunile lor câini utilitari.

+ Articolul 35

Tulburarea liniștii în parc prin orice fel de mijloace: strigăte, pocnitori, folosirea de echipamente audio și altele asemenea, este strict interzisă.

+ Articolul 36

Este strict interzisă distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice.

+ Articolul 37

Este strict interzisă degradarea refugiilor, adăposturilor, podețelor sau a oricărei alte construcții sau amenajări de pe teritoriul parcului.

+ Articolul 38

Scăldatul și utilizarea de detergenți pentru spălare în apele curgătoare și în lacurile alpine, sunt interzise.

+ Articolul 39

Folosirea ambarcațiunilor de orice tip (cu motor sau fără) pe lacurile alpine este interzisă, cu excepția celor destinate pentru colectarea de probe pentru cercetări științifice (vor fi folosite doar ambarcațiuni propulsate cu motor electric, numai în scop științific).

+ Articolul 40

Administrația Parcului Național Călimani R.A. monitorizează turismul pe teritoriul parcului, în vederea stabilirii impactului acestei activități asupra florei, faunei, solului și rocilor din parc și pentru stabilirea măsurilor de protecție ce se impun, inclusiv a celor de restricționare a accesului turiștilor, dacă acest lucru se impune pentru conservare.

+ Articolul 41

Accesul publicului cu mijloace motorizate este interzis, cu excepția drumurilor publice sau forestiere pe care accesul nu este restricționat.

+ Articolul 42

Fotografierea și filmarea pe teritoriul parcului în scop comercial se tarifează, iar pe materialele fotografice și înregistrările video se va menționa faptul că au fost preluate din Parcul Național Călimani.

+ Serviciul Salvamont

+ Articolul 43

Pe teritoriul Parcului Național Călimani activează formații Salvamont care patrulează pe traseele turistice și intervin în caz de accidentare a turiștilor aflați în Munții Călimani.

+ Articolul 44

Administrația Parcului Național Călimani R.A. colaborează cu membrii echipelor Salvamont în acțiunile de pază și de coordonare a voluntarilor cu ocazia diverselor activități, organizate pe teritoriul parcului.

+ Articolul 45

Administrația Parcului Național Călimani R.A. sprijină logistic echipele Salvamont în limita posibilităților în cazuri de forță majoră.

+ Articolul 46

1. Excursii, tabere, competiții, manifestări de grup de orice fel, cursuri de orice fel care presupun accesul pe teren în zona parcului se organizează doar cu aprobarea Administrației Parcului Național Călimani R.A., obținută anterior.

2. Pe teritoriul Parcului Național Călimani cursurile de alpinism sau de ghizi sunt permise doar cu aprobarea Administrației Parcului Național Călimani R.A..

+ Construcții

+ Articolul 47

În Parcul Național Călimani există următoarele construcții:

1. Clădirile aflate în incinta exploatarea miniere- în curs de demolare și reconstrucție ecologică;

2. Refugiul Salvamont Toplița;

3. Cabana Meteo Reșița și anexe;

4. Stănele comunităților locale;

5. Refugiul Salvamont și refugiiile de supraviețuire din zonele Bistricioru, Șaua Negoiiului și Curmătura Tihului;

6. Cabana forestieră Căcoșu;

7. Cabana forestieră Negoii;

8. Refugiul Negoii;

9. Cabana forestieră- adăpostul de muncitori- Tihu;

10. Cabana forestieră Tătaru de pe pârâul Tihu;

11. Cabana forestieră Mijlocu;

12. Drumurile forestiere prevăzute în Amenajamentele silvice.

+ Articolul 48

Pe teritoriul Parcului Național Călimani este interzisă realizarea oricăror construcții, cu excepția celor care vor deservi activității de cercetare, administrare și gospodărire a parcului.

+ Articolul 49

Construirea de cabane/adăposturi turistice sau realizarea oricăror altor construcții în imediata vecinătate a parcului se va face conform reglementărilor legale în vigoare. Documentațiile se avizează de către Administrația Parcului Național Călimani R.A.

+ Articolul 50

Modificările aduse planurilor de urbanism existente, se fac cu avizul Administrației Parcului Național Călimani R.A., în baza studiilor de impact.

+ Articolul 51

Documentațiile de mediu privind modificarea planurilor generale de urbanism pentru zonele din interiorul parcului se avizează de către Consiliul Științific al Parcului Național Călimani.

+ Finanțarea activităților

+ Articolul 52

Finanțarea activităților Administrației Parcului Național Călimani se poate asigura din fonduri provenite:

a. de la Regia Națională a Pădurilor-Romsilva;

b. de la autoritățile locale;

c. din activități proprii și din sistemul de tarife al Administrației Parcului Național Călimani R.A.;

d. din proiecte întocmite de Administrația Parcului Național Călimani R.A. sau în colaborare cu alte organizații/instituții și finanțate prin programe locale, naționale sau internaționale;

e. din subvenții, donații, sponsorizări, contribuții;

f. din alte surse de finanțare.

+ Capitolul III Sancțiuni
 + Articolul 53
 Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament atrage, după caz, răspunderea contravențională, penală, materială sau civilă conform prevederilor legale în vigoare.
 + Articolul 54
 Constatarea și sancționarea faptelor care constituie încălcări ale prevederilor prezentului Regulament se face de către personalul APNC și al altor structuri abilitate conform legii.
 + Articolul 55
 Controlul respectării prezentului Regulament se face de către personalul APNC și personalul cu atribuții de control din cadrul altor structuri abilitate conform legii. Personalul împuternicit să verifice respectarea prezentului Regulament își dovedește identitatea cu legitimația de administrator/serviciu/control, emise conform legii.
 + Capitolul IV Dispoziții finale
 + Articolul 56
 Prezentul regulament poate fi modificat la propunerea Administrației Parcului Național Călimani R.A..
 + Articolul 57
 Dispozițiile prezentului regulament se aplică de către Administrația Parcului Național Călimani R.A., Consiliul Științific precum și de împuterniciți ai Administrației Parcului Național Călimani R.A..
 + Articolul 58
 Regulamentul se aduce la cunoștința publicului, prin afișare pe web site-ul APNC.
 + Anexa 2
 la Planul de management

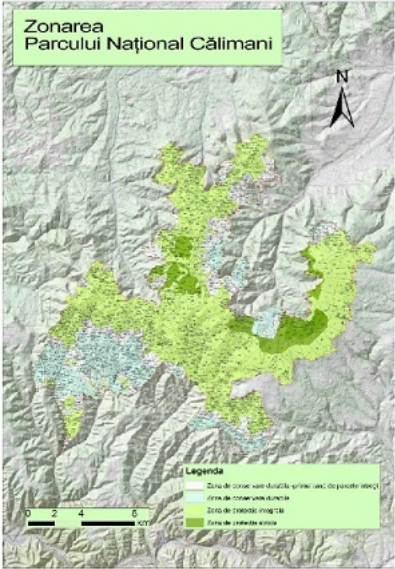
Proprietarii și administratorii de terenuri din parc

Proprietar	Administrator	Fc
Asociația Ragla Budac	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Pă
Consiliul Local al Comunei Aluniș	Consiliul Local al Comunei Aluniș	Pă
Consiliul Local al Comunei Batoș	Ocolul Silvic Lunca Bradului	Pă
Consiliul Local al Comunei Bistrița Bârgăului	Consiliul Local al Comunei Bistrița Bârgăului	Pă
Consiliul Local al Comunei Brâncovenesti	Ocolul Silvic Lunca Bradului	Pă
	Consiliul Local al Comunei Brâncovenesti	Pă
Consiliul Local al Comunei Cetate	Consiliul Local al Comunei Cetate	Pă
Consiliul Local al Comunei Deda	Consiliul Local al Comunei Deda	Pă
Consiliul Local al Comunei Idecu de Jos	Consiliul Local al Comunei Idecu de Jos	Pă
		Te
Consiliul Local al Comunei Josenii Bârgăului	Ocolul Silvic Comunal Josenii Bârgăului	Pă
	Consiliul Local al Comunei Josenii Bârgăului	Te
		Pă
Consiliul Local al Comunei Mărișelu	Ocolul Silvic Valea Șieului RA	Pă
	Consiliul Local al Comunei Mărișelu	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Monor	Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor	Pă
	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Pă
	Consiliul Local al Comunei Monor	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Poiana Stampei	Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor Ocolul Silvic Dorna	Pă
	Consiliul Local al Comunei Poiana Stampei	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului	Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor	Pă
	Ocolul Silvic Tihuța Colibița RA	Pă
	Regia Autonomă Locală Ocolul Silvic	Te
	Privat Tihuța Colibița RA	Pă
	Consiliul Local al Comunei Prundu Bârgăului	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Răstolița	Consiliul Local al Comunei Răstolița	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Șaru Dornei	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Pă
	Consiliul Local al Comunei Șaru Dornei	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Șieut	Asociația Proprietarilor de Păduri Ocolul Silvic Dealu Negru	Pă
	Consiliul Local al Comunei Șieut	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Stănceni	Consiliul Local al Comunei Stănceni	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului	Ocolul Silvic Tihuța Colibița RA	Pă
	Consiliul Local al Comunei Tiha Bârgăului	Pă
		Pă
Consiliul Local al Comunei Vătava	Consiliul Local al Comunei Vătava	Pă
		Pă
		Te
Obștea Negrișoara	Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor Ocolul Silvic Dorna	Pă
Primăria Poiana Stampei, Stat, Persoane fizice	Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor, Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul Dornelor Ocolul Silvic Dorna	Pă

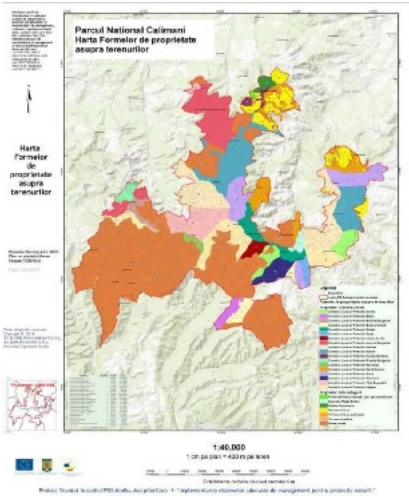

Statul Român	Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor	Pă
	Ocolul Silvic Lunca Bradului	Te
	Ocolul Silvic Răstolița	Pă
	Ocolul Silvic Răstolița	Pă
	Ocolul Silvic Răstolița	Te
	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Te
	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Pă
	Fosta exploatare minieră (S.C. Min Bucovina S.A.)	Pe
	Apele Române	Te
	Asociația Proprietarilor de Păduri din Bazinul	Pă
	Domelor Ocolul Silvic Dorna	Pă
	Ocolul Silvic Broșteni	Pă
	Ocolul Silvic Dorna Căndrenilor	Pă
Persoane fizice autorizate	Ocolul Silvic Răstolița	Pă
	Ocolul Silvic Vatra Dornei	Pă
Persoane juridice	Persoane fizice	Pă
	Persoane fizice autorizate	Fă
	Persoane juridice	Pă
	Total	Pă

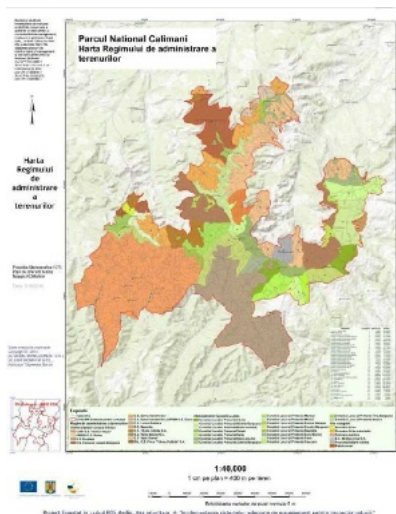
+ Anexa 3
la Planul de management

Zonarea internă a Parcului Național Călimani
+ Anexa 4
la Planul de management

Harta formelor de proprietate
+ Anexa 5
la Planul de management

Harta regimului de administrare a terenurilor

+ Anexa 6

la Planul de management

Traseele turistice omologate din Parcul Național Călimani

Nr. crt.	Formația	Traseu	Marcaj	Or.
1	Toplița	Izvoarele Voievodesei - Pasul Răchitiș	Bandă roșie	în
2		Monument Toplița Secu - Gura Voievodesei - Dl. Alb - Iz. Purcelului - Șaua Rețiș	Cruce roșie	Oi
3		Gura Voievodesei - Schit - Lacul Iezer	Cruce albastră	Oi
4		P-na Puturosu - Iz. Lomășiței	Triunghi albastru	Oi
5		Toplița - Cart. Călimănel - Vf. Runcului - Vf. Toaca - Cica Mică	Bandă galbenă	Oi
6		Gura Voievodesei - Gura Toplicioarei - Sub Poiana Stegii - Iz. Voievodesei - Șaua Voievodesei	Punct albastru	în
7		Bilbor - Vf. La Mori - Pna Toplicioara - Pna Steja - Iz. Voievodesei - Iz. Purcelului - Sub. Ref Salvamont Iezer - Vf. Rețiș	Bandă albastră	în
8		Pna Toplicioara - Măgura - Vf. Păltiniș - Pasul Racila - 174A	Bandă roșie	în
9	Bistrița	Bistricior - Tihuța	Bandă roșie	Oi
10		Mița - Iz. Lung - Șaua Terha	Triunghi roșu	Oi
11		Mița - Colbu - Bistricior	Triunghi albastru	Oi
12		Mița - Tăul Zânelor	Punct albastru	Oi
13		Colibița - Valea Colbu - Pna Dălbădan - Muntele Vișoru	Triunghi roșu	Oi
14		Bistricior Sat Cusma	Bandă galbenă	Oi
15	Suceava	Neagra Șarului - Vf. 12 Apostoli - Poiana Izvoarele - Șaua Negoii - Vf. Rețiș - Vf. Iezerul Călimanului - Sat Neagra Șarului	Punct roșu	Oi
16		Sat Poiana Negrii - Schitul 12 Apostoli - Vf. 12 Apostoli - Sat Gura Haitii - Vf. Călimanul Cerbului	Punct albastru	Oi
17		Gura Haitii - vf. Pietrele Roșii - Vf. Tămăului (1862 m) - Valea Voroava - Dornioara	Cruce albastră	Oi
18		Bistriciorului - Monumentul de la Gruiu - Vf. Pietrosul Călimani - Vf. Rețiș - Vf. Iezerul Călimanului - Pasul Păltiniș	Bandă roșie	în
19		Sat Dornioara - Izvoarele Dornei - intersecție Poiana Izvoarelor	Punct galben	Oi
20		Gura Haitii - Poiana Izvoarele - Coadă Pietrosului	Cruce roșie	Oi
21		Exploatarea Călimani - Șaua Nicovale	Triunghi albastru	în
22		Monumentul de la Gruiu - Poiana Izvoarele	Bandă albastră	în
23		Sărișor - Schitul 12 Apostoli	Triunghi albastru	în
24	Mureș	Bistra Mureșului - Valea Bistra - Valea din Mijloc - Poiana Cofu	Cruce albastră	on
25		Gura Cofului - Valea Cofului - Poiana Cofului	Punct albastru	on
26		Valea Bistra - Zapodea cu cale - Zapodea ursului	Triunghi albastru	on
27		Bistra Mureșului - Vârful Scaunul Domnului - P-na de Mijloc - P-na Stegii - P-na Moldovanca - P-na Țiganca - P-na Lungă	Bandă albastră	on
28		Gălăoaia - Poiana Stegii - Zapodia cu Podul - Valea Bistra	Punct albastru	on
29		Răstolița - Valea Vișa - Poiana Stegii - Fundul Porcului - P-na Cofu	Punct roșu	on
30		Valea Secu - Poiana Lungă - Tăul Zânelor	Punct albastru	on
31		Răstolița - Baraj - Tihul Răstoliței - Șaua Tihului	Cruce albastră	on
32		Valea Rusca - Vf. Tihu	Triunghi albastru	on
33		Sălard - La Sărăcin	Punct roșu	on
34		Sălard - Poiana Obcinelor - Valea Fântânel - Lunca Bradului	Punct galben	on
35		Lunca Bradului - Valea Ilva Mare - Șaua Negoii	Cruce albastră	on
36		Tihul Ilvei - Vf. Tihu	Punct albastru	on
37		Valea Ilișoara Mare - Valea Cucumbețu - Poiana Drăguș - Șaua Nicovale	Cruce roșie	on
38		Stănceni - Valea Zebrac - Poiana Zebrac	Punct albastru	on
39		Stăncile Secului - Gura Scurtului - P-na Țiganca - Fundul Secului - Poiana Slătinița	Cruce galbenă	în
40		Valea Fântânel - Bătea Frasinu - Vf. Tătarului - Sub Stăncile Tihului - Șaua Gruiu	Cruce galbenă	în
41		Gura Tihului - Gura pr. Mijlocu - Piciorul Bistriciorii	Triunghi albastru	în
42		Neagra - Stâncă Șoimului	Triunghi galben	în
43		Androneasa - Peștera Căsoia lui Ladaș	Punct Roșu	în
44		Gura Stegii - Plaiul Stegii	Punct galben	în

+ Anexa 7

la Planul de management

Primul rând de parcele

Ocolul Silvic	UP	u.a	Suprafața
Vatra Dornei	IV Buciniș	128	56.4
Vatra Dornei	IV Buciniș	133	23.3
Vatra Dornei	IV Buciniș	134	46.7
Vatra Dornei	IV Buciniș	135	26.9
Vatra Dornei	IV Buciniș	136	32.3
Vatra Dornei	V Neagra	67	5.1
Vatra Dornei	V Neagra	74	6.8
Vatra Dornei	V Neagra	75	7.2
V-Dornei/Dealul Negru	VI Haita	31	35.3
V-Dornei/Dealul Negru	VI Haita	32	21.2
V-Dornei/Dealul Negru	VI Haita	33	16.4

V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	34	25.3
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	35	42.6
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	36	27
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	37	31.1
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	38	43.9
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	39	42.6
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	40	25.4
V-Dornei/Dealu Negru	VI Haita	45	34.3
Vatra Dornei	VI Haita	50	20.3
Vatra Dornei	VI Haita	51	11.4
Vatra Dornei	VI Haita	52	50.2
Vatra Dornei	VI Haita	63	42.5
Vatra Dornei	VI Haita	64	17.2
Vatra Dornei	VI Haita	65	11.6
Vatra Dornei	VI Haita	66	25.4
Vatra Dornei	VI Haita	67	35.4
Vatra Dornei	VI Haita	70	27.3
Vatra Dornei	VI Haita	71	34.7
Vatra Dornei	VI Haita	72	16.3
Vatra Dornei	VI Haita	73	9.2
Vatra Dornei	VI Haita	74	31.2
Vatra Dornei	VI Haita	75	4G.7
Vatra Dornei	VI Haita	76	32.5
Vatra Dornei	VI Haita	9G	1G.6
Vatra Dornei	VI Haita	98	31.5
Vatra Dornei	VI Haita	99	28.4
Vatra Dornei	VI Haita	101	33.8
Vatra Dornei	VI Haita	102	26.8
Vatra Dornei	VI Haita	103	34.9
Vatra Dornei	VI Haita	104	24.4
Vatra Dornei	VI Haita	105	31.3
Vatra Dornei	VI Haita	106	18
Vatra Dornei	VI Haita	112	33.3
Vatra Dornei	VI Haita	113	47.3
Vatra Dornei	VII Sărișoare	4	39.9
Vatra Dornei	VII Sărișoare	7	37.7
Vatra Dornei	VII Sărișoare	8	53.1
Vatra Dornei	VII Sărișoare	9	48.2
Dorna Candrenilor	I Negrișoara	134	24.8
Dorna Candrenilor	I Negrișoara	140	53.4
Dorna Candrenilor	I Negrișoara	145	17.2
Dorna Candrenilor	III Voroava	83	9.5
Dorna Candrenilor	III Voroava	90	25.5
Dorna Candrenilor	III Voroava	148	33.2
Dorna Candrenilor	III Voroava	149	31.4
Dorna Candrenilor	III Voroava	153	54.6
Dorna Candrenilor	III Voroava	154	44.8
Dorna Candrenilor	III Voroava	170	20.8
Dorna Candrenilor	III Voroava	171	26.4
Dorna Candrenilor	III Voroava	172	24
Prundu Bărgăului	IV Strunioru	19	26.1
Prundu Bărgăului	IV Strunioru	20	34.3
Lunca Bradului	I Ilva	70	33
Lunca Bradului	I Ilva	71	3.6
Lunca Bradului	I Ilva	72	2G.9
Lunca Bradului	I Ilva	92	27.6
Lunca Bradului	I Ilva	93	25.7
Lunca Bradului	II Ilișoara	194	34.5
Lunca Bradului	II Ilișoara	201	20.6
Lunca Bradului	II Ilișoara	202	31.2
Lunca Bradului	II Ilișoara	261	27.2
Lunca Bradului	II Ilișoara	264	18.7
Lunca Bradului	II Ilișoara	278	36.5
Lunca Bradului	II Ilișoara	279	30.2
Lunca Bradului	II Ilișoara	283	43.7
Lunca Bradului	II Ilișoara	284 fără A	21.5
Lunca Bradului	II Ilișoara	292	42.7
Lunca Bradului	II Ilișoara	297	34.5
Răstolița	IV Secu Mijlocu	115	35.8
Răstolița	IV Secu Mijlocu	146 fără BD	4.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	147	23.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	160	36.9
Răstolița	IV Secu Mijlocu	161	21
Răstolița	IV Secu Mijlocu	177	16.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	179	36.9
Răstolița	IV Secu Mijlocu	180	29.2
Răstolița	IV Secu Mijlocu	181	29.7
Răstolița	IV Secu Mijlocu	191	20.2
Răstolița	IV Secu Mijlocu	192	45.4
Răstolița	IV Secu Mijlocu	200	17.5
Răstolița	IV Secu Mijlocu	205	34.7
Răstolița	IV Secu Mijlocu	206	26.8
Răstolița	IV Secu Mijlocu	207 fără B,D	23
Răstolița	IV Secu Mijlocu	208	34.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	209 fără B	31.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	221	41.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	222	27.4
Răstolița	IV Secu Mijlocu	224 fără C	16.2
Răstolița	IV Secu Mijlocu	225	35.9
Răstolița	IV Secu Mijlocu	226	30.1
Răstolița	IV Secu Mijlocu	228	37.1

Răstolița	IV Secu Mijlocu	235	28.9
Răstolița	V Tihu Bradu	17	35.5
Răstolița	V Tihu Bradu	18 fără A	0.8
Răstolița	V Tihu Bradu	19	27.8
Răstolița	V Tihu Bradu	21	36.3
Răstolița	V Tihu Bradu	26	18.2
Răstolița	V Tihu Bradu	27	28.2
Răstolița	V Tihu Bradu	28 fără A	1.9
Răstolița	V Tihu Bradu	29	35.7
Răstolița	V Tihu Bradu	44	32.4
Răstolița	V Tihu Bradu	45	22.3
Răstolița	V Tihu Bradu	48	24.9
Răstolița	V Tihu Bradu	49	37.8
Răstolița	V Tihu Bradu	55	34.9
Răstolița	V Tihu Bradu	66	24.4
Răstolița	V Tihu Bradu	69	32.4
Răstolița	V Tihu Bradu	79	23.3
Răstolița	V Tihu Bradu	80	24.2
Răstolița	V Tihu Bradu	81	29.3
Răstolița	V Tihu Bradu	92	16.6
Răstolița	V Tihu Bradu	93	24.8
Răstolița	V Tihu Bradu	94 fără A	22.2
Răstolița	V Tihu Bradu	95	14.5
Răstolița	V Tihu Bradu	97	15.5

+ Anexa 8

la Planul de management

Resurse financiare

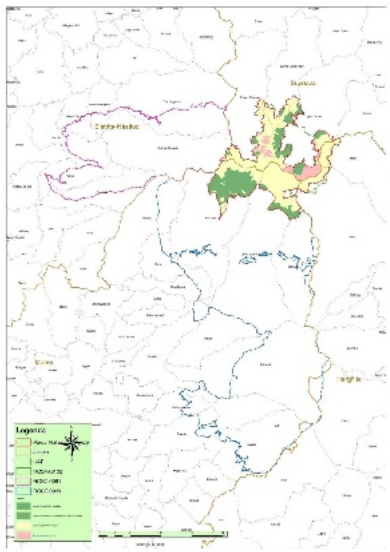
RNP ROMSILVA - Administrația Parcului Național Călimani				Sume în lei	
Programe și sub-programe	Necesar de finanțare				
	Scenariu critic*		Scenariu optim**		
	Ore lucru	Fonduri	Ore lucru	Fonduri	
P1 Managementul biodiversității					
1.1. Inventariere și cartare	4011	746.328	7397	1.369.896	
1.2. Monitorizare stării de conservare	4195	177.399	11500	470.250	
1.3. Paza, implementare reglementări Si măsuri specifice de protecție	10286	478.720	14720	698.896	
1.4. Managementul datelor	773	41.833	1950	88.297	
1.5. (re)introducere specii (extinctă)					
1.6. Reconstrucție ecologică					
Subtotal p1 costuri operaționale anuale	19265	1.442.280	35567	2.627.339	
Investiții p1		1.100.000		3.990.507	
P2 turism					
2.1. Infrastructura de vizitare	3643	148.148	6845	278.872	
2.2. Servicii, facilități de vizitare și promovarea turismului	350	29.854	1325	77.572	
2.3. Managementul vizitatorilor	331	14.885	773	33.220	
Subtotal p2 costuri operaționale anuale	4324	192.887	8942	389.664	
Investiții p2		1.100.000		4.626.318	
P3 conștientizare, conservare tradiții și comunități locale					
3.1. Tradiții și comunități	276	11.550	1012	41.470	
3.2. Conștientizare și comunicare	2300	108.585	4361	199.452	
3.3. Educație ecologică	1012	42.658	1380	91.087	
P3 Subtotal costuri operaționale anuale	3588	162.793	6753	332.009	
Investiții p3		0		0	
P4 management și administrare					
4.1. Echipament și infrastructura de funcționare	2134	236.016	5667	470.008	
4.2. Personal conducere, coordonare, administrare	1196	48.290	2594	103.686	
4.3. Documente strategice și de planificare	3165	127.952	8078	324.874	
4.4. Instruire personal	534	17.879	2852	113.916	
P4 Subtotal costuri operaționale anuale	7029	430.137	19191	1.012.484	
Investiții p4		220.000		440.000	
Total costuri operaționale anuale	34206	2.228.097	70454	4.361.496	
Investiții totale		2.420.000		9.056.825	
Total finanțare Plan de management		13.560.485		30.864.305	
Costuri operaționale anuale pentru sit N2000 în afara parcului:	Scenariu critic	Scenariu optim			
Suprafața parc (ha)	24556	24556			
Nr. ha sit în afara parcului (ha)	5000	5000			
Total costuri (lei)	464.075	907.610			

* scenariu critic = nivelul de finanțare pentru misiunea critică este acela care permite atingerea cerințelor de bază pentru funcționarea ariei protejate. Funcțiile misiunii critice sunt acele activități care sunt obligatorii conform legii; obligatorii pentru îndeplinirea unui anumit mandat; obligatorii pentru a asigura o experiență plăcută și în siguranță a vizitatorilor în aria protejată; obligatorii pentru a asigura protecția resurselor naturale și culturale la un nivel de bază.

** scenariu optim = nivelul de finanțare pentru misiunea optimă este acela care permite atingerea în întregime a scopurilor și obiectivelor fiecărui program. Trebuie să fie scopuri și obiective realiste, care să se poată atinge în condițiile în care fondurile ar fi disponibile. Ele trebuie să reflecte starea ideală care depășește cerințele minime impuse legal, se ridică la nivelul așteptărilor finanțatorilor, îmbunătățesc starea resurselor naturale și culturale și ating pe deplin obiectivele ariei protejate.

+ Anexa 9

la Planul de management

Distribuția siturilor Natura 2000 pe suprafața parcului

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României.

Pentru informații detaliate despre celelalte programe cofinanțate de Uniunea Europeană, vă invităm să vizitați www.fonduri-ue.ro (<http://www.fonduri-ue.ro>).

Copyright © 2024 - Ministerul Justiției. Toate drepturile rezervate. - Termeni și Condiții (/Public/Termeni)

[| Acasă \(/Public/Acasa\)](#) | [Despre Proiect \(/Public/NLEX\)](#) | [Facilități Oferite \(/Public/Functionalitati\)](#) | [Legături Utile \(/Public/LegaturiUtile\)](#)